

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
98/C 333/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 48/98, της 4ης Ιουνίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Συμβουλίου περί των κοινών κανόνων και διαδικασιών για τις μεταφορές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες εκτός ΟΟΣΑ	1
98/C 333/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 49/98, της 4ης Ιουνίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Συμβουλίου περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων	15
98/C 333/03	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 50/98, της 16ης Ιουνίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για έναν μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO ₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα	38
98/C 333/04	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 51/98, της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών	46
98/C 333/05	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 52/98, της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συντονισμένη εισαγωγή συστήματος τρίτης γενεάς κινητών και ασύρματων επικοινωνιών (UMTS) στην Κοινότητα	56

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Τιμή: 19,50 Ecu

98/C 333/06

Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 53/98, της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 σε ό,τι αφορά το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης 65

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 48/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 4 Ιουνίου 1998

για έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../98, της ..., περί των κοινών κανόνων και διαδικασιών για τις μεταφορές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες εκτός ΟΟΣΑ

(98/C 333/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 113 και 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους⁽³⁾, εξαιρούνται του εν λόγω κανονισμού οι μεταφορές αποβλήτων που προορίζονται αποκλειστικά για ανάκτηση και που απαριθμούνται στο παράρτημα II, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 17 παράγραφοι 1, 2 και 3·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, η Επιτροπή έχει κοινοποιήσει σε κάθε χώρα, στην οποία δεν εφαρμόζεται η απόφαση του

συμβουλίου του ΟΟΣΑ της 30ής Μαρτίου 1992 σχετικά με τον έλεγχο των διασυνοριακών μεταφορών επικινδύνων αποβλήτων που προορίζονται για ανάκτηση, τον κατάλογο των αποβλήτων που παρατίθεται στο παράρτημα II του ανωτέρω κανονισμού και έχει ζητήσει επιβεβαίωση του ότι τα απόβλητα αυτά δεν υπόκεινται σε έλεγχο στη χώρα προορισμού, ή έχει ζητήσει από τις χώρες αυτές να δηλώσουν εάν τα εν λόγω απόβλητα υπόκεινται στις διαδικασίες ελέγχου που εφαρμόζονται στα απόβλητα που απαριθμούνται στα παραρτήματα III ή IV του εν λόγω κανονισμού ή στη διαδικασία του άρθρου 15·

ότι ορισμένες χώρες εδήλωσαν ότι τα προκείμενα απόβλητα θα πρέπει να υπόκεινται σε κάποια από αυτές τις διαδικασίες ελέγχου και ότι η Επιτροπή εξέδωσε, στις 20 Ιουλίου 1994 δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 3 του ανωτέρω κανονισμού, την απόφαση 94/575/ΕΚ⁽⁴⁾ για τον καθορισμό των κατάλληλων διαδικασιών ελέγχου·

ότι το άρθρο 17 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 προβλέπει ότι εάν δεν δοθεί αυτή η επιβεβαίωση, η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο· ότι κρίνεται συνεπώς αναγκαίο να θεσπιστεί σε κοινοτικό επίπεδο ένα σύστημα ρυθμίσεως των εμπορικών συναλλαγών των εν λόγω αποβλήτων που προέρχονται από την Κοινότητα, διά των κατάλληλων κοινών κανόνων και διαδικασιών περί της εξαγωγής αυτών·

ότι, στην περίπτωση των χωρών οι οποίες απήντησαν ότι δεν επιθυμούν να παραλάβουν ορισμένα ή όλα τα είδη αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, η επιθυμία τους πρέπει να γίνεται σεβαστή και ότι επομένως τα είδη αυτά αποβλήτων δεν επιτρέπεται να εξαχθούν στις χώρες αυτές·

ότι, στην περίπτωση των χωρών που δεν απήντησαν, θα πρέπει να θεσπισθεί παρόμοιο κανονιστικό πλαίσιο προκει-

⁽¹⁾ ΕΕ C 214 της 10.7.1998, σ. 74.⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ C 286 της 22.9.1997, σ. 231), κοινή θέση του Συμβουλίου της 4ης Ιουνίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ L 30 της 6.2.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 120/97 (ΕΕ L 22 της 24.1.1997, σ. 14).⁽⁴⁾ ΕΕ L 220 της 25.8.1994, σ. 15.

μένουν να τους επιτραπεί να εξετάζουν τις αποστολές φορτίων αυτού του είδους κατά περίπτωση, εφόσον δεν είναι δυνατόν να υποτεθεί ότι η σιωπή αποτελεί συναίνεση

ότι οι χώρες που είτε απήντησαν ότι δεν επιθυμούν να παραλάβουν μερικά ή κανένα από τα είδη αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II, είτε δεν απήντησαν, μπορούν να μεταβάλουν τη θέση τους, ή να απαντήσουν στο μέλλον και επομένως χρειάζεται ένας μηχανισμός στα πλαίσια μιας διαδικασίας επιτροπολογίας, για να μεταβληθεί ο παρών κανονισμός·

ότι το αργότερο πριν από την 1η Ιουλίου 1998 η Επιτροπή θα επανεξετάσει και θα τροποποιήσει το παράρτημα V του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 λαμβάνοντας πλήρως υπόψη της τα απόβλητα που απαριθμούνται στον κατάλογο των αποβλήτων που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα⁽¹⁾ και κάθε κατάλογο αποβλήτων που χαρακτηρίζονται ως επικίνδυνα για τους σκοπούς της σύμβασης της Βασιλείας και θα προσαρμόσει αναλόγως τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93·

ότι, όσον αφορά τις μεταφορές προς τις χώρες ΑΚΕ, το άρθρο 39 της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΚ απαγορεύει την εξαγωγή όλων των αποβλήτων που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της σύμβασης της Βασιλείας· ότι, επιπλέον, ορισμένα είδη των αποβλήτων αυτών περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 και ότι στις περιστάσεις αυτές και προκειμένου να τηρηθούν οι διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας πρέπει να απαγορευθούν οι αποστολές αυτών των ειδών αποβλήτων στις χώρες ΑΚΕ·

ότι πρέπει να καταστεί σαφές ότι τα είδη αυτά εξαιρούνται του παρόντος κανονισμού·

ότι οι διακανονισμοί που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό πρέπει να αναθεωρούνται περιοδικώς από την Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η εξαγωγή προς χώρες που αναγράφονται στο παράρτημα Α, αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 και αναφέρονται στο παράρτημα Α, απαγορεύεται.

Άρθρο 2

Η διαδικασία ελέγχου που θεσπίστηκε στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 εφαρμόζεται στις εξαγωγές προς τις χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα Β

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 2.7.1994, σ. 28).

του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά τις κατηγορίες αποβλήτων που προορίζονται αποκλειστικά για ανάκτηση και οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93.

Άρθρο 3

Σύμφωνα με το άρθρο 39 της σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ, οι αποστολές προς τις χώρες ΑΚΕ αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Γ απαγορεύονται.

Άρθρο 4

1. Μετά από αίτηση της χώρας προορισμού, η διαδικασία ελέγχου που εφαρμόζεται για την εν λόγω χώρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού τροποποιείται κατά τα διαλαμβανόμενα στο παρόν άρθρο.

2. Η Επιτροπή καθορίζει με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽²⁾ ποια από τις διαδικασίες εφαρμόζεται, ήτοι:

- i) η διαδικασία για τα απόβλητα που απαριθμούνται στα παραρτήματα III ή IV του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, ή
- ii) η διαδικασία του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, ή
- iii) καμία από τις διαδικασίες i) και ii).

3. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για την αλλαγή θέσης μιας χώρας προορισμού εντός 21 ημερών από την παραλαβή της αίτησης της χώρας προορισμού και υποβάλλει τον προτεινόμενο από αυτήν καθορισμό διαδικασίας στην επιτροπή του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ το συντομότερο δυνατόν και οπωσδήποτε εντός 3 μηνών από την παραλαβή της αίτησης.

4. Εξάλλου, όταν συντρέχει οποιαδήποτε άλλη έκτακτη μεταβολή περιστάσεων π.χ. πόλεμος, φυσική καταστροφή ή εμπορικός αποκλεισμός επιβαλλόμενος από τον ΟΗΕ, η οποία θα την επηρέαζε, η διαδικασία ελέγχου του παρόντος κανονισμού είναι δυνατόν να τροποποιηθεί. Η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει, μετά από διαβούλευση με τη χώρα προορισμού, όπως ενδείκνυται και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, ποια από τις διαδικασίες που αναφέρει η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου θα τύχει εφαρμογής.

5. Η Επιτροπή, διά της διαδικασίας του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, επανεξετάζει τακτικά τα παραρτήματα Α, Β και Γ του παρόντος κανονισμού, ώστε να τα προσαρμόξει στις τροποποιήσεις που επιφέρονται στα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 ή, σε

⁽²⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 135 της 6.6.1996, σ. 32).

σχέση με το παράρτημα Γ, σε οποιαδήποτε αλλαγές των παραρτημάτων Ι και ΙΙ της σύμβασης της Βασιλείας ή της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ.

Άρθρο 5

Οι διαδικασίες ελέγχου που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό υπόκεινται σε περιοδική αναθεώρηση από την Επιτροπή, η οποία για πρώτη φορά θα πρέπει να λάβει χώρα το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1998, λαμβανομένης υπόψη της αποκτηθείσας πείρας. Εάν με βάση τα πορίσματα της αναθεώρησης κριθεί σκόπιμο, η Επιτροπή δύναται, τηρουμένου του άρθρου 4, να υποβάλει νέες προτάσεις στο Συμβούλιο.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει 90 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Χώρες και εδάφη που απήντησαν στην Επιτροπή ότι δεν επιθυμούν να παραλαμβάνουν προς ανάκτηση τα είδη αποβλήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου⁽¹⁾

ΑΛΒΑΝΙΑ: Όλες οι μορφές, εκτός των εξής:

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή, που δεν επιδέχεται διασπορά»):

α) Τα ακόλουθα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα σιδήρου ή χάλυβα:

GA 040	7204 10	Απορρίμματα και θραύσματα χυτοσιδήρου
GA 050	7204 21	Απορρίμματα και θραύσματα ανοξειδωτού χάλυβα
GA 060	7204 29	Απορρίμματα και θραύσματα άλλων χαλυβοκραμάτων
GA 070	7204 30	Απορρίμματα και θραύσματα από επικασσιτερωμένο σίδηρο και χάλυβα
GA 080	7204 41	Αποτορνεύματα, βοστρυχωρά αποκόμματα, αποκόμματα, υπολείμματα αλέσματος, πριονίσματα, ρινίσματα και απορρίμματα από την αποτύπωση ή το κόψιμο σε σχήματα, έστω και σε δέματα
GA 090	7204 49	Άλλα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα
GA 100	7204 50	Πλινθώματα από ανάτηξη απορριμμάτων
GA 110	ex 7302 10	Μεταχειρισμένες τροχιές σιδήρου και χάλυβα

β) Τα ακόλουθα απορρίμματα και θραύσματα των μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 120	7404 00	Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού
GA 150	7802 00	Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου
GA 160	7902 00	Απορρίμματα και θραύσματα ψευδαργύρου
GA 170	8002 00	Απορρίμματα και θραύσματα κασσιτέρου.

2. Στο τμήμα GB («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα και προέρχονται από την τήξη, τη σύντηξη και τον εξευγενισμό των μετάλλων»):

GB 010	2620 11	Συμπήγματα γαλβανισμού
GB 020		Αφροί και νήματα ψευδαργύρου:
GB 021		— Συμπήγματα επιφανείας γαλβανισμού (> 90 % Zn)
GB 022		— Συμπήγματα πυθμένα γαλβανισμού (> 92 % Zn)
GB 023		— Νήματα χυτηρίου υπό πίεση (> 85 % Zn)
GB 024		— Νήματα γαλβανισμού εν θερμώ (ασυνεχής μέθοδος) (> 92 % Zn)
GB 025		— Υπολείμματα από ξάφρισμα αλουμινίου
GB 030		Κατάλοιπα που προέρχονται από ξάφρισμα αλουμινίου
GB 040	ex 2620 90	Σκωρίες από την επεξεργασία πολυτίμων μετάλλων και χαλκού που προορίζονται για περαιτέρω εξευγενισμό.

3. Στο τμήμα GC («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα»):

GC 060	2618 00	Σκωρίες υψικαμίνων με μορφή σπυρωτής σκόνης που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα.
--------	---------	--

4. Όλοι οι τύποι του τμήματος GE («Απορρίμματα από γυαλί σε μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»).

5. Στο τμήμα GG («Άλλα απορρίμματα που περιέχουν κυρίως ανόργανα συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και οργανικές ύλες»):

GG 070	3103 20	Σκωρίες αποφωσφόρησης που προέρχονται από την παραγωγή σιδήρου ή χάλυβα κατάλληλες για φωσφορικά λιπάσματα ή άλλη χρήση
GG 080	ex 2621 00	Σκωρίες που προέρχονται από την κατεργασία χαλκού, χημικώς σταθεροποιημένες, με σημαντική περιεκτικότητα σε σίδηρο (άνω του 20 %) και κατεργασμένες βάσει βιομηχανικών προδιαγραφών (π.χ. DIN 4301 και DIN 8201), που προορίζονται κυρίως για την οικοδομή και για λειαντικές εφαρμογές.

⁽¹⁾ Μπορεί να χρειαστεί μελλοντική ενημέρωση των παραρτημάτων Α και Β αν οι χώρες προορισμού αλλάξουν στάση. Οι αλλαγές θα περιληφθούν στο τελικό κείμενο του κανονισμού.

6. Όλοι οι τύποι του τμήματος GI («Απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων χαρτιού»).

7. Στο τμήμα GJ («Απορρίμματα υφάνσιμων υλών»):

GJ 020	5103	Απορρίμματα από μαλλί ή τρίχες εκλεκτής ποιότητας ή χοντροειδείς, στα οποία περιλαμβάνονται και τα απορρίμματα από νήματα, με εξαίρεση όμως τα ξεφτίδια:
GJ 021	5103 10	— αποχτενίδια από μαλλί ή τρίχες εκλεκτής ποιότητας
GJ 022	5103 20	— άλλα απορρίμματα από μαλλί ή τρίχες εκλεκτής ποιότητας
GJ 023	5103 30	— απορρίμματα από χοντροειδείς τρίχες
GJ 030	5202	Απορρίμματα από βαμβάκι (στα οποία περιλαμβάνονται και τα απορρίμματα από νήματα και τα ξεφτίδια):
GJ 031	5202 10	— απορρίμματα από νήματα
GJ 032	5202 91	— ξεφτίδια
GJ 033	5202 99	— άλλα.

ΑΝΔΟΡΑ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΑΧΑΜΕΣ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΑΡΜΠΙΑΝΤΟΣ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΕΛΙΖ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΕΝΙΝ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΟΥΤΑΝ: Όλοι οι τύποι

ΒΟΛΙΒΙΑ: Όλοι οι τύποι

ΜΠΟΤΣΟΥΑΝΑ: Όλοι οι τύποι

ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Όλοι οι τύποι, **εκτός των εξής:**

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή, που δεν επιδέχεται διασπορά»):

α) Τα ακόλουθα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα σιδήρου ή χάλυβα:

GA 040	7204 10	Απορρίμματα και θραύσματα χυτοσιδήρου
GA 050	7204 21	Απορρίμματα και θραύσματα ανοξείδωτου χάλυβα
GA 060	7204 29	Απορρίμματα και θραύσματα άλλων χαλυβοκραμάτων
GA 070	7204 30	Απορρίμματα και θραύσματα από επικασσιτερωμένο σίδηρο και χάλυβα
GA 080	7204 41	Αποτορνέματα, βοστρυχωρά αποκόμματα, αποκόμματα, υπολείμματα αλέσματος, πριονίσματα, ρινίσματα και απορρίμματα από την αποτύπωση ή το κόψιμο σε σχήματα, έστω και σε δέματα
GA 090	7204 49	Άλλα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα
GA 100	7204 50	Πλινθώματα από ανάτηξη απορριμμάτων

β) Τα ακόλουθα απορρίμματα και θραύσματα των μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 120	7404 00	Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού
GA 130	7503 00	Απορρίμματα και θραύσματα νικελίου
GA 140	7602 00	Απορρίμματα και θραύσματα αλουμινίου
GA 150	7802 00	Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου
GA 160	7902 00	Απορρίμματα και θραύσματα ψευδαργύρου
GA 190	ex 8102 91	Απορρίμματα και θραύσματα μολυβδενίου
GA 200	ex 8103 10	Απορρίμματα και θραύσματα τανταλίου
GA 210	8104 20	Απορρίμματα και θραύσματα μαγνησίου
GA 250	ex 8108 10	Απορρίμματα και θραύσματα τιτανίου
GA 280	ex 8111 00	Απορρίμματα και θραύσματα μαγγανίου
GA 300	ex 8112 20	Απορρίμματα και θραύσματα χρωμίου
GA 320	ex 8112 40	Απορρίμματα και θραύσματα βαναδίου.

2. Στο τμήμα GC («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα»):

GC 060	2618 00	Σκουριές υψικαμίνων με μορφή σπυρωτής σκόνης που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα
GC 070	ex 2619 00	Σκουριές υψικαμίνων που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Η καταχώρηση αυτή καλύπτει τη χρησιμοποίηση αυτών των σκωριών ως πηγής διοξειδίου του τιτανίου και του βαναδίου.

ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ:	Όλοι οι τύποι
ΠΡΑΣΙΝΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟ:	Όλοι οι τύποι
ΤΣΑΝΤ:	Όλοι οι τύποι
ΧΙΑΗ:	Όλοι οι τύποι

KINA:

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

α) Τα ακόλουθα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα σιδήρου και χάλυβα:

GA 390	ex 2844 30	Απορρίμματα και θραύσματα θορίου και σπανίων γαιών
GA 420	ex 2805 30	Απορρίμματα και θραύσματα σπανίων γαιών.

2. Στο τμήμα GC («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα»):

GC 050		Μεταχειρισμένοι καταλύτες:
GC 051		— καταλύτες πυρολύσεως ρευστοποιημένης κλίνης
GC 052		— καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα
GC 053		— μεταλλικοί καταλύτες από στοιχεία μεταπτώσεως (π.χ. χρώμιο, κοβάλτιο, χαλκός, σίδηρος, νικέλιο, μαγγάνιο, μολυβδένιο, βολφράμιο, βανάδιο, ψευδάργυρος)
GC 060	2618 00	Σκουριές υψικαμίνων με μορφή σπυρωτής σκόνης που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα
GC 070	ex 2619 00	Σκουριές υψικαμίνων που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα ⁽¹⁾ .

3. Όλοι οι τύποι του τμήματος GD («Απόβλητα εργασιών εξορύξεως σε μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»).

4. Όλοι οι τύποι του τμήματος GG («Άλλα απορρίμματα που περιέχουν κυρίως ανόργανα συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και οργανικές ύλες»).

5. Στο τμήμα GJ («Απορρίμματα υφάνσιμων υλών»):

GJ 120	6309 00	Μεταχειρισμένα ενδύματα και άλλα μεταχειρισμένα είδη
GJ 130	ex 6310	Ράκη, σπάγκοι, σχοινιά και χοντρά σχοινιά, από υφαντικές ύλες σε μορφή υπολειμμάτων ή άχρηστων ειδών:
GJ 131	ex 6310 10	— διαλεγμένα
GJ 132	ex 6310 90	— άλλα.

6. Στο τμήμα GM («Απόβλητα από βιομηχανίες τροφίμων και βιομηχανίες μεταποίησης γεωργικών προϊόντων»):

GM 110	ex 0511 91	Κατάλοιπα ψαριών.
--------	------------	-------------------

7. Όλοι οι τύποι του τμήματος GO («Άλλα απόβλητα που περιέχουν κυρίως οργανικά συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και ανόργανες ύλες»).

ΚΟΛΟΜΒΙΑ:

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

α) Τα ακόλουθα απορρίμματα και θραύσματα των μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 120	7404 00	Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού
GA 130	7503 00	Απορρίμματα και θραύσματα νικελίου
GA 140	7602 00	Απορρίμματα και θραύσματα αλουμινίου
GA 150	7802 00	Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου
GA 160	7902 00	Απορρίμματα και θραύσματα ψευδαργύρου
GA 170	8002 00	Απορρίμματα και θραύσματα κασσιτέρου
GA 180	ex 8101 91	Απορρίμματα και θραύσματα βολφραμίου
GA 190	ex 8102 91	Απορρίμματα και θραύσματα μολυβδένιου
GA 200	ex 8103 10	Απορρίμματα και θραύσματα τανταλίου

⁽¹⁾ Η καταχώρηση αυτή καλύπτει τη χρησιμοποίηση αυτών των σκουριών ως πηγής διοξειδίου του τιτανίου και του βαναδίου.

GA 210	8104 20	Απορρίμματα και θραύσματα μαγνησίου
GA 220	ex 8105 10	Απορρίμματα και θραύσματα κοβαλτίου
GA 230	ex 8106 00	Απορρίμματα και θραύσματα βισμούθιου
GA 240	ex 8107 10	Απορρίμματα και θραύσματα καδμίου
GA 250	ex 8108 10	Απορρίμματα και θραύσματα τιτανίου
GA 260	ex 8109 10	Απορρίμματα και θραύσματα ζιρκονίου
GA 270	ex 8110 00	Απορρίμματα και θραύσματα αντιμονίου
GA 280	ex 8111 00	Απορρίμματα και θραύσματα μαγγανίου
GA 290	ex 8112 11	Απορρίμματα και θραύσματα βηρυλλίου
GA 300	ex 8112 20	Απορρίμματα και θραύσματα χρωμίου
GA 310	ex 8112 30	Απορρίμματα και θραύσματα γερμανίου
GA 320	ex 8112 40	Απορρίμματα και θραύσματα βαναδίου
	ex 8112 91	Απορρίμματα και θραύσματα:
GA 330		— Αφνίου
GA 340		— Ινδίου
GA 350		— Νιοβίου
GA 360		— Ρηνίου
GA 370		— Γαλλίου
GA 380		— Θαλλίου
GA 390	ex 2844 30	Απορρίμματα και θραύσματα θορίου και σπανίων γαιών
GA 400	2804 90	Απορρίμματα και θραύσματα σεληνίου
GA 410	ex 2804 50	Απορρίμματα και θραύσματα τελλουρίου
GA 420	ex 2805 30	Απορρίμματα και θραύσματα σπανίων γαιών.

2. Στο τμήμα GB («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα και προέρχονται από την τήξη, τη σύντηξη και τον εξευγενισμό των μετάλλων»):

GB 040 ex 2620 90 Σκωρίες από την επεξεργασία πολυτίμων μετάλλων και χαλκού που προορίζονται για περαιτέρω εξευγενισμό.

3. Στο τμήμα GC («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα»):

GC 070 ex 2619 00 Σκωρίες νηικαμίνων που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα⁽¹⁾.

4. Στο τμήμα GD («Απόβλητα εργασιών εξορύξεως σε μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

GD 040 ex 2529 30 Απορρίμματα λευκίτη, νεφελίτη και νεφελουσενίτη

GD 050 ex 2529 10 Απορρίμματα άστριου

GD 060 ex 2529 21 Απορρίμματα αργυραδάμαντα.
ex 2529 22

5. Στο τμήμα GG («Άλλα απορρίμματα που περιέχουν κυρίως ανόργανα συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και οργανικές ύλες»):

GG 030 ex 2621 Τέφρες και σκουρίες από σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν με άνθρακα

GG 040 ex 2621 Αιωρούμενη τέφρα, από σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που λειτουργούν με άνθρακα

GG 060 ex 2803 Μεταχειρισμένος ενεργοποιημένος άνθρακας

GG 070 3103 20 Σκωρίες αποφωσφόρησης που προέρχονται από την παραγωγή σιδήρου ή χάλυβα κατάλληλες για φωσφορικά λιπάσματα ή άλλη χρήση

GG 080 ex 2621 00 Σκωρίες που προέρχονται από την κατεργασία χαλκού, χημικώς σταθεροποιημένες, με σημαντική περιεκτικότητα σε σίδηρο (άνω του 20%) και κατεργασμένες βάσει βιομηχανικών προδιαγραφών (π.χ. DIN 4301 και DIN 8201), που προορίζονται κυρίως για την οικοδομή και για λειαντικές εφαρμογές

GG 100 Ανθρακικό ασβέστιο που προέρχεται από την παραγωγή κυαναμίδιου (με pH κάτω του 9).

⁽¹⁾ Η καταχώρηση αυτή καλύπτει τη χρησιμοποίηση αυτών των σκωριών ως πηγής διοξειδίου του τιτανίου και του βαναδίου.

6. Στο τμήμα GH («Απορρίμματα πλαστικών υλών σε στερεά μορφή»):

- GH 013 ex 3915 30 Απορρίμματα, ξέσματα και θραύσματα πλαστικών υλών από πολυμερή χλωριούχου βινυλίου
- GH 015 ex 3915 90 Απορρίμματα, ξέσματα και θραύσματα πλαστικών υλών από ρητίνες ή προϊόντα συμπύκνωσης όπως:
- ουρείκη ρητίνη (συμπύκνωση ουρίας-φορμαλδεΐδης)
 - φορμοφαινολική ρητίνη
 - ρητίνη μελαμίνης-φορμαλδεΐδης
 - εποξειδικές ρητίνες
 - αλκυδικές ρητίνες
 - πολυαμίδια.

7. Στο τμήμα GJ («Απορρίμματα υφάνσιμων υλών»):

- GJ 050 ex 5302 90 Στουπιά και απορρίμματα (στα οποία περιλαμβάνονται απορρίμματα και ξεφτίδια) από καννάβι (*Cannabis sativa* L.).

8. Στο τμήμα GK («Απορρίμματα από καουτσούκ»):

- GK 020 4012 20 Μεταχειρισμένα ελαστικά τροχοφόρων
- GK 030 ex 4017 00 Απορρίμματα και θραύσματα σκληρυμένου καουτσούκ (π.χ. εβονίτη).

9. Στο τμήμα GO («Άλλα απόβλητα που περιέχουν κυρίως οργανικά συστατικά, τα οποία ενδέχεται να περιέχουν μέταλλα και ανόργανες ύλες»):

- GO 040 Απορρίμματα φωτογραφικών πρώτων υλών και φωτογραφικών φιλμ που δεν περιέχουν άργυρο
- GO 050 Φωτογραφικές μηχανές μιας χρήσης, χωρίς μπαταρίες

ΚΟΜΟΡΕΣ:	Όλοι οι τύποι
ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ:	Όλοι οι τύποι
ΝΤΟΜΙΝΙΚΑ:	Όλοι οι τύποι
ΤΖΙΜΠΟΥΤΙ:	Όλοι οι τύποι
ΑΙΓΥΠΤΟΣ:	Όλοι οι τύποι
ΦΙΤΖΙ:	Όλοι οι τύποι
ΓΚΑΜΠΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΓΚΑΝΑ:	Όλοι οι τύποι
ΓΟΥΙΑΝΑ:	Όλοι οι τύποι
ΚΙΡΙΜΠΑΤΙ:	Όλοι οι τύποι
ΚΟΥΒΕΪΤ:	Όλοι οι τύποι
ΛΙΒΑΝΟΣ:	Όλοι οι τύποι
ΜΑΛΔΙΒΕΣ:	Όλοι οι τύποι
ΜΟΛΔΑΒΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΜΟΓΓΟΛΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΜΟΖΑΜΒΙΚΗ:	Όλοι οι τύποι
ΜΥΑΝΜΑΡ:	Όλοι οι τύποι
ΝΙΓΗΡΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ:	Όλοι οι τύποι
ΝΙΓΗΡ:	Όλοι οι τύποι

ΠΑΚΙΣΤΑΝ:

1. Στο τμήμα GK («Απορρίμματα από καουτσούκ»):

- GK 020 4012 20 Μεταχειρισμένα ελαστικά τροχοφόρων.

2. Στο τμήμα GM («Απόβλητα από βιομηχανίες μεταποίησης γεωργικών προϊόντων»):
GM 070 ex 2307 Οινολάσπες.
3. Στο τμήμα GN («Απόβλητα βυρσοδεψίας, γουνοποιίας και χρησιμοποίησης δερμάτων»):
GN 010 ex 0502 00 Απορρίμματα από τρίχες χοντρές χοίρου ή αγριόχοιρου. Τρίχες ασβού και άλλες τρίχες για την ψηκτροποιία.

ΠΑΠΟΥΑΣΙΑ-ΝΕΑ ΓΟΥΙΝΕΑ: Όλοι οι τύποι.

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ: Όλοι οι τύποι, **εκτός των εξής:**

1. Όλοι οι τύποι του τμήματος GI («Απορρίμματα χαρτιού, χαρτονιού και προϊόντων χαρτιού»).
2. Στο τμήμα GJ («Απορρίμματα υφάνσιμων υλών»):
GJ 012 5003 90 Άλλα απορρίμματα από μετάξι
GJ 031 5202 10 Απορρίμματα από νήματα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα απορρίμματα από κλωστής) απορριμμάτων από βαμβάκι
GJ 032 5202 91 Ξεφτίδια απορριμμάτων από βαμβάκι.
3. Στο τμήμα GL («Απορρίμματα μη επεξεργασμένου φελλού και ξύλου»):
GL 020 4501 90 Απορρίμματα από φελλό· φελλός σε θραύσματα, κόκκους ή σκόνη.

ΠΕΡΟΥ: Όλοι οι τύποι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ: Όλοι οι τύποι, **εκτός των εξής:**

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):
GA 120 7404 00 Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού
GA 130 7503 00 Απορρίμματα και θραύσματα νικελίου
GA 140 7602 00 Απορρίμματα και θραύσματα αλουμινίου
GA 160 7902 00 Απορρίμματα και θραύσματα ψευδαργύρου
GA 170 8002 00 Απορρίμματα και θραύσματα κασσιτέρου
GA 240 ex 8107 10 Απορρίμματα και θραύσματα καδμίου.
2. Τμήμα GH («Απορρίμματα πλαστικών υλών σε στερεά μορφή»).
3. Στο τμήμα GK («Απορρίμματα καουτσούκ»):
GK 010 4004 00 Απορρίμματα, θραύσματα και ξέσματα από μη σκληρυμένο καουτσούκ, έστω και σε σκόνη ή σε κόκκους.
GK 030 ex 4017 00 Απορρίμματα και θραύσματα σκληρυμένου καουτσούκ (π.χ. εβονίτη).

ΣΑΟ ΤΟΜΕ ΚΑΙ ΠΡΙΝΤΣΙΠΕ: Όλοι οι τύποι, **εκτός των εξής:**

Στο τμήμα GJ («Απορρίμματα υφάνσιμων υλών»):

- GJ 111 5505 10 Απορρίμματα από συνθετικές ίνες (στα οποία περιλαμβάνονται και τα αποκτενίδια, τα απορρίμματα νημάτων και τα ξεφτίδια)
GJ 120 6309 00 Μεταχειρισμένα ενδύματα και άλλα μεταχειρισμένα είδη
GJ 130 ex 6310 Ράκη, σπάγκοι, σχοινιά και χοντρά σχοινιά, από υφαντικές ύλες σε μορφή υπολειμμάτων ή άχρηστων ειδών:
GJ 131 ex 6310 10 — διαλεγμένα
GJ 132 ex 6310 90 — άλλα.

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ: Όλοι οι τύποι

ΣΕΝΕΓΑΛΗ: Όλοι οι τύποι

ΣΕΥΧΕΛΛΕΣ: Όλοι οι τύποι

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ: Όλοι οι τύποι, **εκτός των εξής:**

1. Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

α) Τα ακόλουθα απορρίμματα και θραύσματα των πολύτιμων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 010 ex 7112 10 — Απορρίμματα χρυσού

GA 020 ex 7112 20 — Απορρίμματα πλατίνας (ο όρος «πλατίνα» καλύπτει τον λευκόχρυσο, το ιρίδιο, το όσμιο, το παλλάδιο, το ρόδιο και το ρουθίνιο)

GA 030 ex 7112 90 — Απορρίμματα άλλων πολυτίμων μετάλλων, π.χ. του αργύρου

ΣΗΜ: Ο υδράργυρος αποκλείεται ρητά ως συστατικό των μετάλλων αυτών ή των κραμάτων ή των αμαλγαμάτων τους.

β) Τα ακόλουθα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα σιδήρου ή χάλυβα:

GA 040 7204 10 Απορρίμματα και θραύσματα χυτοσιδήρου

GA 050 7204 21 Απορρίμματα και θραύσματα ανοξείδωτου χάλυβα

GA 060 7204 29 Απορρίμματα και θραύσματα άλλων χαλυβοκραμάτων

γ) Τα ακόλουθα απορρίμματα και θραύσματα των μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 120 7404 00 Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού

GA 130 7503 00 Απορρίμματα και θραύσματα νικελίου

GA 140 7602 00 Απορρίμματα και θραύσματα αλουμινίου

GA 150 ex 7802 00 Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου

GA 170 8002 00 Απορρίμματα και θραύσματα κασσιτέρου

GA 190 ex 8102 91 Απορρίμματα και θραύσματα μολυβδενίου

GA 250 ex 8108 10 Απορρίμματα και θραύσματα τιτανίου

GA 260 ex 8109 10 Απορρίμματα και θραύσματα ζιρκονίου

GA 280 ex 8111 00 Απορρίμματα και θραύσματα μαγγανίου

GA 300 ex 8112 20 Απορρίμματα και θραύσματα χρωμίου

GA 320 ex 8112 40 Απορρίμματα και θραύσματα βαναδίου

GA 350 ex 8112 91 Απορρίμματα και θραύσματα νιοβίου.

2. Στο τμήμα GC («Άλλα απόβλητα που περιέχουν μέταλλα»):

GC 060 2618 00 Σκουριές υψικαμίνων με μορφή σπυρωτής σκόνης που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα

GC 070 ex 2619 00 Σκωρίες υψικαμίνων που προέρχονται από την κατεργασία του σιδήρου ή του χάλυβα⁽¹⁾.

3. Στο τμήμα GD («Απόβλητα εργασιών εξορυξέως σε μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

GD 020 ex 2514 00 Απορρίμματα σχιστολίθου, έστω και χοντρικά κατεργασμένου ή απλώς κομμένου με πριόνι ή άλλο τρόπο.

ΑΓΙΑ ΛΟΥΚΙΑ: Όλοι οι τύποι

ΑΓΙΟΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΚΑΙ ΓΡΕΝΑΔΙΝΕΣ: Όλοι οι τύποι

ΒΑΝΟΥΑΤΟΥ: Όλοι οι τύποι

ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΜΟΑ: Όλοι οι τύποι

ΤΑΪΒΑΝ:

Στο τμήμα GA («Απορρίμματα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά»):

GA 090 7204 49 Άλλα σιδηρούχα απορρίμματα και θραύσματα.

TANZANIA: Όλοι οι τύποι

ΤΟΥΒΑΛΟΥ: Όλοι οι τύποι

ΟΥΓΚΑΝΤΑ: Όλοι οι τύποι.

⁽¹⁾ Καλύπτει και τη χρησιμοποίηση αυτών των σκωριών ως πηγής διοξειδίου του τιτανίου και του βαναδίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Χώρες και εδάφη που δεν απήγησαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μεταφορά προς ανάκτηση των ειδών αποβλήτων του απαριθμούνται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου⁽¹⁾

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι	ΚΙΡΓΙΖΙΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΑΛΓΕΡΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΛΑΟΣ:	Όλοι οι τύποι
ΑΓΚΟΛΑ:	Όλοι οι τύποι	ΛΕΣΘΟΘΟ:	Όλοι οι τύποι
ΑΝΤΙΓΚΟΥΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΤΑ:	Όλοι οι τύποι	ΜΑΛΙ:	Όλοι οι τύποι
ΑΡΜΕΝΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΑΖΕΡΜΠΑΪΖΑΝ:	Όλοι οι τύποι	ΜΑΡΟΚΟ:	Όλοι οι τύποι
ΜΠΑΧΡΕΪΝ:	Όλοι οι τύποι	ΝΑΜΙΒΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ:	Όλοι οι τύποι	ΝΕΠΑΛ:	Όλοι οι τύποι
ΜΠΡΟΥΝΕΪ:	Όλοι οι τύποι	ΟΜΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ:	Όλοι οι τύποι	ΠΑΝΑΜΑΣ:	Όλοι οι τύποι
ΚΑΜΠΟΤΖΗ:	Όλοι οι τύποι	ΚΑΤΑΡ:	Όλοι οι τύποι
ΚΑΜΕΡΟΥΝ:	Όλοι οι τύποι	ΡΩΣΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΚΕΝΤΡΟΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΡΟΥΑΝΤΑ:	Όλοι οι τύποι
ΚΟΓΚΟ:	Όλοι οι τύποι	ΑΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΝΕΒΙΣ:	Όλοι οι τύποι
ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ:	Όλοι οι τύποι	ΝΗΣΟΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ:	Όλοι οι τύποι
ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΣΟΥΔΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ:	Όλοι οι τύποι	ΣΟΥΑΖΙΛΑΝΔΗ:	Όλοι οι τύποι
ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ:	Όλοι οι τύποι	ΣΥΡΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ:	Όλοι οι τύποι	ΤΑΤΖΙΚΙΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΕΡΥΘΡΑΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΤΟΝΓΚΑ:	Όλοι οι τύποι
ΑΙΘΙΟΠΙΑ:	Όλοι οι τύποι	ΤΟΥΡΚΜΕΝΙΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΓΚΑΜΠΟΝ:	Όλοι οι τύποι	ΟΥΚΡΑΝΙΑ:	Όλοι οι τύποι
ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ:	Όλοι οι τύποι	ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι
ΓΟΥΪΝΕΑ:	Όλοι οι τύποι	ΒΑΤΙΚΑΝΟ:	Όλοι οι τύποι
ΓΟΥΙΝΕΑ-ΜΠΙΣΑΟΥ:	Όλοι οι τύποι	ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ:	Όλοι οι τύποι
ΑΪΤΗ:	Όλοι οι τύποι	ΒΙΕΤΝΑΜ:	Όλοι οι τύποι
ΟΝΔΟΥΡΑ:	Όλοι οι τύποι	ΥΗΜΕΝΗ:	Όλοι οι τύποι
ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ:	Όλοι οι τύποι	ΚΟΓΚΟ:	Όλοι οι τύποι
ΚΕΝΥΑ:	Όλοι οι τύποι	ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ:	Όλοι οι τύποι

⁽¹⁾ Μπορεί να χρειαστεί μελλοντική ενημέρωση των παραρτημάτων Α και Β αν οι χώρες προορισμού αλλάξουν στάση. Οι αλλαγές αυτές θα περιληφθούν στο τελικό κείμενο του κανονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ⁽¹⁾Πράσινος
Κατάλογος

Σύμβαση της Βασιλείας

GA 150	Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου	Y 31
GA 240	Απορρίμματα και θραύσματα καδμίου	Y 26
GA 270	Απορρίμματα και θραύσματα αντιμονίου	Y 27
GA 290	Απορρίμματα και θραύσματα βηρυλίου	Y 20
GA 380	Απορρίμματα και θραύσματα θαλλίου	Y 30
GA 400	Απορρίμματα και θραύσματα σεληνίου	Y 25
GA 410	Απορρίμματα και θραύσματα τελλουρίου	Y 28

⁽¹⁾ Συνταχθέν στις ... (ημερομηνία έκδοσης του κανονισμού).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 13 Ιουνίου 1995 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την αρχική της πρόταση για κανονισμό του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων και διαδικασιών για τις μεταφορές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες εκτός ΟΟΣΑ, βάσει του άρθρου 113 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾.
2. Στις 20 Ιανουαρίου 1997, το Συμβούλιο κατέληξε ότι το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1, μαζί με το άρθρο 113 αποτελούν την κατάλληλη νομική βάση για τον παρόντα κανονισμό. Κατόπιν της αλλαγής αυτής της νομικής βάσης ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο έδωσε τη γνώμη του στις 17 Ιουλίου 1997⁽²⁾, προτείνοντας 10 τροπολογίες.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 29 Απριλίου 1998⁽³⁾.
3. Η Επιτροπή, κατόπιν της γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπέβαλε την τροποποιημένη της πρόταση στο Συμβούλιο στις 28 Ιανουαρίου 1998⁽⁴⁾.
4. Στις 4 Ιουνίου 1998, το Συμβούλιο καθόρισε κοινή θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

5. Η πρόταση, η οποία καταρτίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, αποσκοπεί στον καθορισμό των διαδικασιών που πρέπει να ακολουθηθούν με τις χώρες εκτός ΟΟΣΑ, οι οποίες είτε δήλωσαν ότι δεν επιθυμούν να παραλάβουν φορτία ορισμένων αποβλήτων που απαριθμούνται στον «πράσινο» κατάλογο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, είτε δεν απάντησαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τα φορτία ορισμένων αποβλήτων που απαριθμούνται στον «πράσινο» κατάλογο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

6. Μολονότι η κοινή θέση βασίζεται ευρέως στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, κατά την εξέταση της παρούσας πρότασης και τον καθορισμό της κοινής του θέσης, το Συμβούλιο προσπάθησε να διατηρήσει διαδικασίες οι οποίες αρμόζουν καλύτερα στις ανάγκες και περιστάσεις των χωρών εκτός ΟΟΣΑ.

Οι κυριότερες αλλαγές στο κείμενο της πρότασης είναι οι εξής:

Άρθρο 2

Η αποκαλούμενη διαδικασία του «κόκκινου» καταλόγου [παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93] η οποία προτείνεται από την Επιτροπή φαίνεται να είναι άνευ λόγου δυσκίνητη και το Συμβούλιο προτιμά να επιλεγεί η πλέον ευέλικτη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93.

Άρθρο 3

Προκειμένου να καταστεί ο παρών κανονισμός όσο γίνεται περισσότερο αυτόνομος, θεωρήθηκε χρήσιμο να περιληφθούν σε κατάλογο (σε νέο παράρτημα Γ) τα απόβλητα τα οποία δεν πρέπει να εξάγονται σε χώρες ΑΚΕ δυνάμει του άρθρου 39 της συνθήκης ΑΚΕ-ΕΚ («Λομέ»).

⁽¹⁾ COM(94) 678 τελικό.

⁽²⁾ ΕΕ C 286 της 22.9.1997, σ. 231.

⁽³⁾ ΕΕ C 214 της 10.7.1998, σ. 74.

⁽⁴⁾ COM(97) 685 τελικό.

Άρθρα 4 και 5

Τα δύο αυτά άρθρα επαναδιατυπώθηκαν προκειμένου να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ:

- των τροποποιήσεων των διαδικασιών ελέγχου που προκύπτουν από αλλαγή της θέσης μιας χώρας προορισμού (άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 3) ή από αλλαγή των περιστάσεων που επηρεάζουν τη χώρα αυτή (άρθρο 4 παράγραφος 4), και από την αναθεώρηση (άρθρο 4 παράγραφος 5) των παραρτημάτων Α, Β και Γ, σύμφωνα με τη διαδικασία (επιτροπολογία) που προβλέπεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ,
- και της περιοδικής αναθεώρησης της διαδικασίας ελέγχου που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε νέες προτάσεις προς το Συμβούλιο (άρθρο 5).

Άρθρο 6

Η ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού αναβλήθηκε ελαφρώς (από 20 σε 90 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*), ώστε να ληφθεί υπόψη ο αναγκαίος για την εφαρμογή του χρόνος.

Παραρτήματα

Τα παραρτήματα Α και Β ίσως χρειαστεί να ενημερωθούν περαιτέρω ενόψει μελλοντικών αλλαγών στις θέσεις των χωρών προορισμού.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 49/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 4 Ιουνίου 1998

για την έκδοση της οδηγίας 98/.../ΕΚ του Συμβουλίου, της ..., περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων

(98/C 333/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, σχετικά με την πολιτική σε θέματα αποβλήτων⁽⁴⁾ αποδέχεται και υποστηρίζει τη σχετική κοινοτική στρατηγική και καλεί την Επιτροπή να προτείνει κριτήρια και πρότυπα όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής·
- (2) ότι στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την πολιτική σε θέματα αποβλήτων εκτιμάται ότι στο μέλλον θα πρέπει να αναλαμβάνονται μόνον ασφαλείς και ελεγχόμενες δραστηριότητες υγειονομικής ταφής σε όλη την Κοινότητα·
- (3) ότι πρέπει να ενθαρρύνεται η πρόληψη, η ανακύκλωση και η ανάκτηση των αποβλήτων, καθώς και η χρήση υλικών και ενέργειας εξ ανακτήσεως, ώστε να διαφυλάσσονται οι φυσικοί πόροι και να αποφεύγεται η επιζήμια χρήση του εδάφους·
- (4) ότι θα πρέπει να δίδεται περισσότερη προσοχή στην υγειονομική ταφή αστικών και μη επικίνδυνων αποβλήτων, στη λιπασματοποίηση, στη μετατροπή σε βιομεθάνιο και στην επεξεργασία των ιλύων βυθοκόρησής·
- (5) ότι, δυνάμει της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να ληφθούν υπόψη όλες οι βλαβερές συνέπειες της υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων στο περιβάλλον·

(6) ότι απαιτείται η δέουσα παρακολούθηση και διαχείριση της υγειονομικής ταφής, όπως και κάθε άλλης επεξεργασίας αποβλήτων, προκειμένου να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην ανθρώπινη υγεία·

(7) ότι απαιτείται η λήψη κατάλληλων μέτρων ώστε να αποτρέπεται εγκατάλειψη, η απόρριψη και η ανεξέλεγκτη διάθεση αποβλήτων· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να είναι δυνατόν να ελέγχονται οι χώροι υγειονομικής ταφής, όσον αφορά τις ουσίες τις οποίες περιέχουν τα απόβλητα που εναποτίθενται σ' αυτούς· ότι οι ουσίες αυτές θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αντιδρούν μόνον υπό έλεγχο·

(8) ότι θα πρέπει ενδεχομένως να περιορισθούν τόσο η ποσότητα, όσο και ο επικίνδυνος χαρακτήρας των αποβλήτων που προορίζονται για υγειονομική ταφή· ότι πρέπει να διευκολυνθεί η διακίνηση και η ανάκτηση των αποβλήτων· ότι πρέπει επομένως να ενθαρρύνεται η χρήση μεθόδων επεξεργασίας ώστε να διασφαλίζεται ότι η υγειονομική ταφή συμβιβάζεται προς τους στόχους της παρούσας οδηγίας· ότι η διαλογική συμπεριλαμβάνεται στον ορισμό της επεξεργασίας·

(9) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν τις αρχές της γειννίας και της αυτάρκειας κατά τη διάθεση των αποβλήτων τους σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽⁵⁾ και ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας πρέπει να επιτευχθούν και να διασαφηνιστούν με τη δημιουργία ενός κατάλληλου, ολοκληρωμένου δικτύου εγκαταστάσεων τελικής διάθεσης με βάση ένα υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας·

(10) ότι οι διαφορές μεταξύ τεχνικών προδιαγραφών για τη διάθεση αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής, σε συνδυασμό με το χαμηλότερο κόστος αυτής της μεθόδου, είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε αυξημένη διάθεση αποβλήτων σε εγκαταστάσεις με χαμηλές προδιαγραφές, προστασίας του περιβάλλοντος, δημιουργώντας έτσι σοβαρή πιθανή απειλή για το περιβάλλον, λόγω της μεταφοράς των αποβλήτων σε αδικαιολόγητα μεγάλες αποστάσεις και του κατάλληλου τρόπου διάθεσής τους·

(11) ότι είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να θεσπιστούν τεχνικά πρότυπα υγειονομικής ταφής αποβλήτων σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να προστατευθεί, να διατηρηθεί και να βελτιωθεί η ποιότητα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα·

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 24.5.1997, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ C 355 της 21.11.1997, σ. 4.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ C 80 της 16.3.1998, σ. 204), κοινή θέση του Συμβουλίου της 4ης Ιουνίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ C 122 της 18.5.1990, σ. 2.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/350/ΕΚ (ΕΕ L 135 της 6.6.1996, σ. 32).

- (12) ότι είναι ανάγκη να καθοριστούν σαφώς οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι χώροι υγειονομικής ταφής όσον αφορά τη θέση, την οργάνωση, τη διαχείριση, τον έλεγχο, την παύση λειτουργίας τους και τα μέτρα πρόληψης και προστασίας που θα πρέπει να λαμβάνονται για να μην απειλείται το περιβάλλον βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και, ειδικότερα, για να μην μολύνονται τα υπόγεια ύδατα από τη διήθηση αποβλήτων στο έδαφος·
- (13) ότι, βάσει των προαναφερθέντων, είναι αναγκαίο να καθοριστούν σαφώς οι κατηγορίες των προβλεπόμενων χώρων υγειονομικής ταφής καθώς και οι τύποι αποβλήτων που θα γίνονται αποδεκτά σε κάθε κατηγορία·
- (14) ότι οι χώροι προσωρινής αποθήκευσης αποβλήτων πρέπει να τηρούν τις σχετικές απαιτήσεις της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
- (15) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ, η ανάκτηση αδρανών ή μη επικίνδυνων αποβλήτων, ανάλογα με την καταλληλότητά τους, μέσω της χρησιμοποίησής τους σε έργα αναδιάρθρωσης/αποκατάστασης και επίχωσης, ή για λόγους κατασκευής δεν αποτελεί δραστηριότητα υγειονομικής ταφής·
- (16) ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για τον περιορισμό της παραγωγής μεθανίου από τους χώρους υγειονομικής ταφής ώστε μεταξύ άλλων να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, με τον περιορισμό της υγειονομικής ταφής βιοαποδομήσιμων αποβλήτων και τις απαιτήσεις καθιέρωσης ελέγχου των εκλυόμενων από τους χώρους αυτούς αερίων·
- (17) ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για να περιοριστεί η υγειονομική ταφή βιοαποδομήσιμων αποβλήτων αποσκοπούν επίσης στην ενθάρρυνση της χωριστής συλλογής των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων, της διάλογής γενικότερα, της ανάκτησης και της ανακύκλωσής·
- (18) ότι, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της τελικής διάθεσης αποβλήτων με τη μέθοδο υγειονομικής ταφής, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία χορήγησης ειδικής άδειας για όλες τις κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας που καθορίζονται στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ, και τις γενικές απαιτήσεις της οδηγίας 96/61/ΕΚ, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης⁽¹⁾: ότι πρέπει να εξακριβώνεται κατά πόσο ο χώρος υγειονομικής ταφής πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας με επιθεώρηση της αριμότητας αρχής πριν από την έναρξη διάθεσης των αποβλήτων·
- (19) ότι πρέπει πάντοτε να ελέγχεται εάν η εναπόθεση των αποβλήτων μπορεί να γίνει στο χώρο υγειονομικής ταφής για τον οποίο προορίζονται, ιδίως προκειμένου για επικίνδυνα απόβλητα·
- (20) ότι, για να μην απειλείται το περιβάλλον, απαιτείται ενιαία διαδικασία αποδοχής αποβλήτων με βάση διαδικασία κατάταξης των αποβλήτων που είναι αποδεκτά στις διάφορες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, στην οποία θα πρέπει ειδικότερα να περιλαμβάνονται τυποποιημένες οριακές τιμές· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να καταρτιστεί εγκαίρως ένα συνεπές και τυποποιημένο σύστημα χαρακτηρισμού, δειγματοληψίας και ανάλυσης των αποβλήτων, ώστε να διευκολυνθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας· ότι τα κριτήρια αποδοχής πρέπει να είναι ιδιαίτερος εξειδικευμένα όσον αφορά τα αδρανή απόβλητα·
- (21) ότι, έως ότου καθοριστούν αυτές οι μέθοδοι ανάλυσης ή οι οριακές τιμές που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό, τα κράτη μέλη δύνανται, για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να διατηρούν ή να συντάσσουν εθνικούς καταλόγους αποβλήτων που γίνονται δεκτά ή όχι στους χώρους υγειονομικής ταφής, ή να καθορίζουν κριτήρια, στα οποία περιλαμβάνονται και οριακές τιμές, ανάλογα με εκείνα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία για την ενιαία διαδικασία αποδοχής·
- (22) ότι προκειμένου ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα να γίνονται αποδεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικινδύνων αποβλήτων πρέπει να καθοριστούν κριτήρια αποδοχής από την τεχνική επιτροπή·
- (23) ότι απαιτείται να καθοριστούν κοινές διαδικασίες ελέγχου κατά την περίοδο λειτουργίας και μετέπειτα διαχείρισης των χώρων υγειονομικής ταφής ώστε να εντοπίζεται οιαδήποτε αρνητική επίπτωση στο περιβάλλον και να λαμβάνονται τα δέοντα διορθωτικά μέτρα·
- (24) ότι πρέπει να καθορίζεται πότε και πώς πρέπει να παύσει να λειτουργεί ένας χώρος υγειονομικής ταφής, καθώς και οι υποχρεώσεις και η ευθύνη που υπέχει ο φορέας εκμετάλλευσης του χώρου κατά την περίοδο της μετέπειτα διαχείρισής του·
- (25) ότι οι χώροι υγειονομικής ταφής που έχουν παύσει να λειτουργούν πριν από την ημερομηνία ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο δεν επιπύουν στις διατάξεις της περί διαδικασίας παύσεως λειτουργίας·
- (26) ότι πρέπει να ρυθμιστούν οι μελλοντικοί όροι λειτουργίας των υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής προκειμένου να ληφθούν, εντός καθορισμένης προθεσμίας, τα μέτρα για την προσαρμογή τους στην παρούσα οδηγία βάσει σχεδίου προετοιμασίας του χώρου·
- (27) ότι προκειμένου περί φορέων εκμετάλλευσης υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής οι οποίοι, κατ'εφαρμογήν εθνικών δεσμευτικών κανόνων αναλόγων προς εκείνους του άρθρου 14 της παρούσας οδηγίας έχουν ήδη υποβάλλει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 14 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας πριν από την έναρξη ισχύος και οι οποίοι έχουν λάβει

(¹) ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26.

έγκριση της αρμόδιας αρχής για τη συνέχιση της εκμετάλλευσης, δεν απαιτείται η εκ νέου υποβολή των στοιχείων ούτε η χορήγηση νέας έγκρισης εκ μέρους της αρμόδιας αρχής·

- (28) ότι ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα υπό μορφή χρηματοοικονομικής ή άλλης ισοδύναμης εγγύησης ώστε να εξασφαλίζεται ότι πληρούνται όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την άδεια, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων οι οποίες αφορούν τη διαδικασία παύσης λειτουργίας και τη μετέπειτα διαχείριση του χώρου·
- (29) ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η τιμή που χρεώνεται για τη διάθεση αποβλήτων με τη μέθοδο της υγειονομικής ταφής καλύπτει όλες τις δαπάνες οργάνωσης και λειτουργίας της εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένης κατά το δυνατόν της χρηματοοικονομικής ή άλλης ισοδύναμης εγγύησης την οποία πρέπει να παρέχει ο φορέας εκμετάλλευσης, και του εκτιμώμενου κόστους παύσης λειτουργίας και της απαιτούμενης μετέπειτα διαχείρισης·
- (30) ότι, όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι ένας χώρος υγειονομικής ταφής δεν πρόκειται να δημιουργήσει κινδύνους για το περιβάλλον πέραν μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, το εκτιμώμενο κόστος που συμπεριλαμβάνεται στην τιμή που χρεώνεται στον φορέα εκμετάλλευσης είναι δυνατόν να περιορίζεται στη χρονική αυτή περίοδο·
- (31) ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι οι εκτελεστικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται ορθά σε όλη την Κοινότητα και ότι η κατάρτιση και οι γνώσεις των φορέων λειτουργίας των χώρων υγειονομικής ταφής και του προσωπικού τους, τους παρέχουν τις απαιτούμενες ικανότητες·
- (32) ότι η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει τυποποιημένη διαδικασία αποδοχής αποβλήτων και τυποποιημένη κατάταξη των αποβλήτων που είναι αποδεκτά για υγειονομική ταφή σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
- (33) ότι η προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και η τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και αναλύσεων πρέπει να εγκρίνονται με την ίδια διαδικασία επιτροπής·
- (34) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν, σε τακτά διαστήματα, εκθέσεις στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις εθνικές στρατηγικές που χαράσσονται βάσει του άρθρου 5 και ότι βάσει των εκθέσεων αυτών η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Γενικός στόχος

1. Προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, και ιδίως των άρθρων 3 και 4, στόχος της παρούσας οδηγίας είναι, μέσω αυστηρών λειτουργικών και τεχνικών απαιτήσεων για τα απόβλητα και τους χώρους υγειονομικής ταφής, ο καθορισμός μέτρων, διαδικασιών και κατευθύνσεων για την κατά το δυνατόν πρόληψη ή μείωση των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ειδικότερα δε της ρύπανσης των επιφανειακών και των υπογείων υδάτων, του εδάφους και της ατμόσφαιρας και των επιπτώσεων σε όλο το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένου του φαινομένου του θερμοκηπίου, καθώς και οποιουδήποτε κινδύνου προκύπτει για την υγεία του ανθρώπου από την υγειονομική ταφή των αποβλήτων καθ' όλο τον κύκλο ζωής του χώρου υγειονομικής ταφής.

2. Όσον αφορά τα τεχνικά χαρακτηριστικά των χώρων υγειονομικής ταφής, η παρούσα οδηγία περιέχει, για τους χώρους στους οποίους έχει εφαρμογή η οδηγία 96/61/ΕΚ, τους σχετικούς τεχνικούς κανόνες για τη διατύπωση, υπό συγκεκριμένη μορφή, των γενικών απαιτήσεων της οδηγίας 96/61/ΕΚ. Οι σχετικές απαιτήσεις της οδηγίας 96/61/ΕΚ θα θεωρείται ότι πληρούνται εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «απόβλητα», κάθε ουσία ή αντικείμενο καλυπτόμενο από την οδηγία 75/442/ΕΟΚ·
- β) «αστικά απόβλητα», τα οικιακά απόβλητα, καθώς και άλλα απόβλητα, τα οποία, λόγω φύσης ή σύνθεσης, είναι παρόμοια με τα οικιακά·
- γ) «επικίνδυνα απόβλητα», τα απόβλητα που καλύπτονται από το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα⁽¹⁾·
- δ) «μη επικίνδυνα απόβλητα», τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από το στοιχείο γ)·
- ε) «αδρανή απόβλητα», τα απόβλητα που δεν υφίστανται καμία σημαντική φυσική, χημική ή βιολογική μετατροπή. Τα αδρανή απόβλητα δεν διαλύονται, δεν καίγονται ούτε συμμετέχουν σε άλλες φυσικές ή χημικές

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 2.7.1994, σ. 28).

αντιδράσεις, δεν βιοδιασπώνται ούτε επιδρούν δυσμενώς σε άλλα υλικά με τα οποία έρχονται σε επαφή κατά τρόπο ικανό να προκαλέσει ρύπανση του περιβάλλοντος ή να βλάψει την υγεία του ανθρώπου. Η συνολική αποπλυσιμότητα και περιεκτικότητα σε ρύπους των αποβλήτων και η οικοτοξικότητα των στραγγισμάτων πρέπει να είναι αμελητέες, και ειδικότερα να μη θέτει σε κίνδυνο την ποιότητα των επιφανειακών ή/και υπογείων υδάτων·

στ) «υπόγεια εναποθήκευση», η μόνιμη εγκατάσταση εναποθήκευσης αποβλήτων σε βαθιές γεωλογικές κοιλιότητες, όπως σε αλατωρυχεία ή ορυχεία καλίου·

ζ) «χώρος υγειονομικής ταφής», κάθε χώρος διάθεσης αποβλήτων για την απόθεση των αποβλήτων επί ή εντός του εδάφους ή υπογείως, συμπεριλαμβανομένων:

— των εσωτερικών χώρων διάθεσης των αποβλήτων (δηλαδή των χώρων υγειονομικής ταφής στους οποίους ένας παραγωγός αποβλήτων πραγματοποιεί τη διάθεσή τους, στον τόπο παραγωγής), καθώς και

— κάθε μόνιμος (δηλαδή χρησιμοποιούμενος άνω του έτους) χώρος προσωρινής εναποθήκευσης αποβλήτων,

αλλά εξαιρουμένων:

— των εγκαταστάσεων στις οποίες εκφορτώνονται τα απόβλητα με σκοπό την προετοιμασία τους για περαιτέρω μεταφορά τους προς ανάκτηση χρήσιμων υλών, επεξεργασία ή διάθεση αλλού και

— της εναποθήκευσης των αποβλήτων πριν από την ανάκτηση χρήσιμων υλών ή την επεξεργασία για διάστημα μικρότερο των τριών ετών κατά γενικό κανόνα και

— της εναποθήκευσης αποβλήτων πριν από τη διάθεση για διάστημα μικρότερο του έτους·

η) «επεξεργασία», οι φυσικές, θερμικές, χημικές ή βιολογικές διεργασίες, συμπεριλαμβανομένης της διαλογής, που μεταβάλλουν τα χαρακτηριστικά των αποβλήτων προκειμένου να περιοριστούν ο όγκος ή οι επικίνδυνες ιδιότητές τους, να διευκολυνθεί η διακίνησή τους ή να βελτιωθεί η ανάκτηση χρήσιμων υλών·

θ) «στραγγίσματα», οποιοδήποτε υγρό ρέει διά μέσου των αποτεθέντων αποβλήτων και εκρέει από το χώρο ταφής ή περιέχεται μέσα του·

ι) «αέρια χώρου ταφής», όλα τα αέρια που παράγονται από τα απόβλητα που αποτίθενται στο χώρο ταφής·

κ) «έκλουσμα», το διάλυμα που λαμβάνεται κατά την εργαστηριακή δοκιμή της απόπλυσης·

λ) «φορέας εκμετάλλευσης», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για το χώρο ταφής σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο τελευταίος· το πρόσωπο αυτό μπορεί να είναι διαφορετικό μεταξύ των φάσεων προετοιμασίας του χώρου και μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας του·

μ) «βιοαποδομήσιμα απόβλητα», κάθε απόβλητο που είναι σε θέση να υποστεί αναερόβια ή αερόβια αποσύνθεση, όπως είναι τα απόβλητα τροφών και κηπουρικής, το χαρτί και το χαρτόνι·

ν) «κάτοχος», ο παραγωγός των αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα·

ξ) «αιτών», οποιοδήποτε πρόσωπο υποβάλλει αίτηση για να του χορηγηθεί άδεια χώρου ταφής, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·

ο) «αρμόδια αρχή», η αρχή την οποία ορίζουν τα κράτη μέλη ως αρμόδια για την εκτέλεση των καθηκόντων που προκύπτουν από την παρούσα οδηγία·

π) «υγρό απόβλητα», οποιοδήποτε απόβλητο σε υγρή μορφή, συμπεριλαμβανομένων των λυμάτων, αλλά εξαιρουμένης της ιλύος·

ρ) «απομονωμένος οικισμός», ο οικισμός:

— με 500 το πολύ κατοίκους ανά κοινότητα ή οικισμό και με πέντε το πολύ κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο και

— στον οποίον η απόσταση από την πλησιέστερη αστική περιοχή με 250 τουλάχιστον κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο είναι το λιγότερο 50 χιλιόμετρα, ή ο οποίος έχει δύσκολη πρόσβαση οδικώς προς τέτοιες πλησιέστερες αστικές περιοχές, λόγω δυσμενών μετεωρολογικών συνθηκών επί εκτεταμένης περιόδου του έτους.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία για κάθε χώρο υγειονομικής ταφής, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ).

2. Με την επιφύλαξη της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι ακόλουθες δραστηριότητες:

— η διασπορά ιλύος, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων και της ιλύος της προερχόμενης από εργασίες βυθοκόρησης, καθώς και παρεμφερών υλών στο έδαφος για τη λίπανση ή τη βελτίωσή του,

— η χρήση κατάλληλων αδρανών αποβλήτων σε εργασίες ανάπλασης/αποκατάστασης και για επιχωματώσεις ή κατασκευαστικούς σκοπούς, σε χώρους υγειονομικής ταφής,

— η απόθεση μη επικίνδυνων υλών βυθοκόρησης κατά μήκος μικρών υδατορευμάτων από τα οποία έχουν αφαιρεθεί καθώς και μη επικίνδυνων υλών σε επιφανειακά ύδατα, συμπεριλαμβανομένης της κοίτης και του υποστρώματός της,

— η απόθεση μη ρυπασμένου χώματος ή μη επικίνδυνων αδρανών αποβλήτων που προέρχονται από την αναζήτηση και την εξόρυξη, την επεξεργασία, την περαιτέρω κατεργασία και την αποθήκευση ορυκτών πόρων καθώς και από την εκμετάλλευση λατομείων.

3. Υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν, κατ' επιλογή τους, ότι η απόθεση μη επικίνδυνων αποβλήτων, που θα καθορισθούν από την Επιτροπή του άρθρου 17, πλην των αδρανών αποβλήτων, τα οποία προέρχονται από την αναζήτηση και εξόρυξη, επεξεργασία και αποθήκευση ορυκτών πόρων καθώς και από την εκμετάλλευση λατομείων, η οποία πραγματοποιείται ούτως ώστε να προλαμβάνεται η ρύπανση του περιβάλλοντος ή βλάβη της ανθρώπινης υγείας, είναι δυνατόν να εξαιρείται από τις διατάξεις του παραρτήματος I σημεία 2, 3.1, 3.2 και 3.3.

4. Υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι το άρθρο 6 στοιχείο δ), το άρθρο 7 στοιχείο θ), το άρθρο 8 στοιχείο α) σημείο iv, το άρθρο 10, το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ), το άρθρο 12 στοιχεία α) και γ), το παράρτημα I σημεία 3 και 4, το παράρτημα II (πλην του σημείου 3, επίπεδο 3 και του σημείου 4) και το παράρτημα III σημεία 3 έως 5 της παρούσας οδηγίας, δεν ισχύουν, εν μέρει ή εν συνόλω:

- α) για χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων ή αδρανών αποβλήτων, με συνολική χωρητικότητα 15 000 τόνων το πολύ ή με ετήσια ικανότητα απορρόφησης 1 000 τόνων το πολύ, οι οποίοι εξυπηρετούν νησιά, όταν πρόκειται για το μόνο χώρο υγειονομικής ταφής στο νησί και όταν ο εν λόγω χώρος προορίζεται αποκλειστικά και μόνον για τη διάθεση αποβλήτων που δημιουργούνται στο νησί αυτό. Αφού χρησιμοποιηθεί όλη η χωρητικότητα αυτού του χώρου, οποιοσδήποτε νέος χώρος υγειονομικής ταφής στο νησί πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας·
- β) για χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων ή αδρανών αποβλήτων σε απομονωμένους οικισμούς, εάν ο χώρος υγειονομικής ταφής προορίζεται για τη διάθεση αποβλήτων που δημιουργούνται μόνον από αυτό τον απομονωμένο οικισμό.

Εντός δύο ετών από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κατάλογο των νησιών και των απομονωμένων οικισμών που εξαιρούνται. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο.

5. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι η υπόγεια εναποθήκευση, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ), μπορεί να εξαιρεθεί από τις διατάξεις του άρθρου 13 στοιχείο δ) και του παραρτήματος I σημείο 2, πλην του πρώτου εδαφίου, σημεία 3 έως 5, καθώς και του παραρτήματος III σημεία 2, 3 και 5 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Κατηγορίες χώρων ταφής

Κάθε χώρος ταφής κατατάσσεται σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- χώρος ταφής επικίνδυνων αποβλήτων,

- χώρος ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων,
- χώρος ταφής αδρανών αποβλήτων.

Άρθρο 5

Απόβλητα και επεξεργασίες τους, μη αποδεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εθνική στρατηγική για την εφαρμογή της μείωσης των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής όχι αργότερο από δύο έτη μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, και κοινοποιούν στην Επιτροπή την εν λόγω στρατηγική. Η στρατηγική αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα για την επίτευξη των στόχων της παραγράφου 2, μέσω ιδίως ανακύκλωσης, λιπασματοποίησης ή παραγωγής βιομεθανίου ή ανάκτησης υλικών/ενεργείας. Εντός τριάντα μηνών από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συνθετική έκθεση σχετικά με τις εθνικές στρατηγικές.

2. Η στρατηγική αυτή διασφαλίζει ότι:

- α) όχι αργότερα από πέντε έτη μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, τα βιοαποδομήσιμα αστικά απόβλητα που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής πρέπει να μειωθούν στο 75 % της συνολικής (κατά βάρος) ποσότητας των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που είχαν παραχθεί το 1995 ή το τελευταίο προ του 1995 έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα τυποποιημένα στοιχεία της Eurostat·
- β) όχι αργότερα από οκτώ έτη μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, τα βιοαποδομήσιμα αστικά απόβλητα που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής πρέπει να μειωθούν στο 50 % της συνολικής (κατά βάρος) ποσότητας των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που είχαν παραχθεί το 1995 ή το τελευταίο προ του 1995 έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα τυποποιημένα στοιχεία της Eurostat·
- γ) όχι αργότερα από 15 έτη μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, τα βιοαποδομήσιμα αστικά απόβλητα που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής πρέπει να μειωθούν στο 35 % της συνολικής (κατά βάρος) ποσότητας των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων που είχαν παραχθεί το 1995 ή το τελευταίο προ του 1995 έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat.

Δύο έτη μετά την αναφερόμενη στο στοιχείο γ) ημερομηνία, το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παραπάνω στόχο, με βάση έκθεση της Επιτροπής σχετικά με τις πρακτικές εμπειρίες που απέκτησαν τα κράτη μέλη κατά την επιδίωξη των στόχων που ορίζουν τα στοιχεία α) και β). Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, εάν είναι σκόπιμο, από πρόταση που αποσκοπεί στην επιβεβαίωση ή την τροποποίηση του στόχου για την επίτευξη του υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος.

Τα κράτη μέλη τα οποία το 1995 ή το τελευταίο προ του 1995 έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα τυποποιημένα στοιχεία της Eurostat πραγματοποίησαν διάθεση άνω του 80 % των αστικών τους λυμάτων σε χώρους υγειονομικής ταφής μπορούν να αναβάλουν την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους στόχους των στοιχείων α), β) ή γ) για

περίοδο τεσσάρων ετών το πολύ. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να κάνουν χρήση της διάταξης αυτής ενημερώνουν εκ των προτέρων την Επιτροπή γι' αυτή τους την απόφαση. Η Επιτροπή ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη για την απόφαση αυτή.

Η εφαρμογή του ανωτέρω εδαφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να οδηγήσει στη επίτευξη του στόχου που ορίζεται στο στοιχείο γ) σε ημερομηνία μεταγενέστερη κατά περισσότερο από τέσσερα έτη της ημερομηνίας που ορίζεται στο στοιχείο γ).

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ακόλουθα απόβλητα δεν γίνονται δεκτά σε χώρο ταφής:

- α) υγρά απόβλητα·
 - β) απόβλητα τα οποία, σε συνθήκες ταφής, είναι εκρηκτικά, διαβρωτικά, οξειδωτικά, πολύ εύφλεκτα ή εύφλεκτα, όπως ορίζονται στο παράρτημα III της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ·
 - γ) απόβλητα νοσοκομείων και συναφή, προερχόμενα από ιατρικές ή κτηνιατρικές εγκαταστάσεις, τα οποία είναι μολυσματικά κατά την έννοια της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ (παράρτημα III ιδιότητα Η9), καθώς και απόβλητα της κατηγορίας 14 (παράρτημα I.A) της ίδιας οδηγίας·
 - δ) ολόκληρα μεταχειρισμένα ελαστικά αυτοκινήτων μετά πάροδο δύο ετών από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, εκτός από τα υλικά που προορίζονται για χρήση σε έργα, και τεμαχισμένα μεταχειρισμένα ελαστικά αυτοκινήτων, μετά πάροδο πενταετίας από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 (εξαιρουμένων και στις δύο περιπτώσεις των ελαστικών ποδηλάτων και των ελαστικών με εξωτερική διάμετρο άνω των 1 400 mm)·
 - ε) οποιοσδήποτε άλλος τύπος αποβλήτων που δεν πληροί τα κριτήρια αποδοχής που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II.
4. Απαγορεύεται η αραίωση ή η ανάμειξη των αποβλήτων απλώς και μόνο για να τηρηθούν τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων.

Άρθρο 6

Αποδεκτά απόβλητα κατά κατηγορία χώρου υγειονομικής ταφής

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε:

- α) σε χώρους υγειονομικής ταφής πραγματοποιείται διάθεση μόνον αποβλήτων που έχουν υποστεί επεξεργασία· η παρούσα διάταξη μπορεί να μην εφαρμόζεται στα αδρανή απόβλητα η επεξεργασία των οποίων είναι τεχνικώς αδύνατη, ή σε οποιαδήποτε άλλα απόβλητα η επεξεργασία των οποίων δεν συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας που ορίζονται στο άρθρο 1, μειώνοντας την ποσότητα των αποβλήτων ή τους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον·

- β) σε χώρο ταφής επικίνδυνων αποβλήτων γίνονται δεκτά μόνον επικίνδυνα απόβλητα τα οποία πληρούν τα κριτήρια που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II·
- γ) οι χώροι υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων μπορούν να χρησιμοποιούνται:
 - i) για αστικά απόβλητα,
 - ii) για μη επικίνδυνα απόβλητα κάθε άλλης προέλευσης, τα οποία πληρούν τα κριτήρια για την αποδοχή αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II,
 - iii) για σταθερά μη ενεργά απόβλητα (π.χ. στερεοποιημένα, υαλοποιημένα) με συμπεριφορά απόπλυσης αντίστοιχη προς τη συμπεριφορά των μη επικίνδυνων αποβλήτων που αναφέρονται στο σημείο ii), τα οποία πληρούν τα κριτήρια αποχής που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II. Αυτά τα επικίνδυνα απόβλητα δεν αποτίθενται σε κυψέλες που προορίζονται για βιοαποδομήσιμα μη επικίνδυνα απόβλητα,
- δ) οι χώροι ταφής αδρανών αποβλήτων χρησιμοποιούνται μόνον για αδρανή απόβλητα.

Άρθρο 7

Αίτηση άδειας

Τα κράτη μέλη μερμούν ώστε η αίτηση άδειας για χώρο ταφής να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και του φορέα εκμετάλλευσης, εφόσον δεν ταυτίζονται·
- β) περιγραφή των τύπων και της συνολικής ποσότητας των αποβλήτων που πρόκειται να αποτεθούν·
- γ) την προτεινόμενη χωρητικότητα του χώρου ταφής·
- δ) περιγραφή του χώρου, συμπεριλαμβανομένων των υδρολογικών και γεωλογικών χαρακτηριστικών του·
- ε) τις προτεινόμενες μεθόδους πρόληψης και καταπολέμησης της ρύπανσης·
- στ) το προτεινόμενο σχέδιο εκμετάλλευσης, παρακολούθησης και ελέγχου·
- ζ) το προτεινόμενο σχέδιο διαδικασίας παύσης της λειτουργίας και μετέπειτα μέριμνας·
- η) αν απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾, τις πληροφορίες που παρέχονται από τον φορέα αξιοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 5 αυτής·

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/ΕΚ (ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5).

θ) τις χρηματικές εγγυήσεις ή οποιοδήποτε άλλο ισοδύναμο εχέγγυο, που απαιτείται να παρέχει ο αιτών σύμφωνα με το άρθρο 8 στοιχείο α) σημείο iv) της παρούσας οδηγίας.

Αφού χορηγηθεί άδεια, κατόπιν αιτήσεως, οι πληροφορίες αυτές θα διατίθενται στις αρμόδιες εθνικές και κοινοτικές στατιστικές αρχές, όταν ζητούνται για σκοπούς στατιστικής.

Άρθρο 8

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

α) η αρμόδια αρχή εκδίδει άδεια λειτουργίας χώρου ταφής μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) η μελέτη του χώρου ταφής πληροί όλες τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων, με την επιφύλαξη του άρθρου 3 παράγραφοι 4 και 5,

ii) η διαχείριση του χώρου ταφής θα ανατεθεί σε φυσικό πρόσωπο με τα δέοντα τεχνικά προσόντα για τη διαχείρισή του, ενώ θα παρέχεται επαγγελματική και τεχνική εξέλιξη και εκπαίδευση των φορέων εκμετάλλευσης των χώρων υγειονομικής ταφής και του προσωπικού τους,

iii) ο χώρος ταφής θα λειτουργεί με τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους,

iv) πριν από την έναρξη των εργασιών απόθεσης, ο αιτών θα έχει παράσχει ή θα παράσχει επαρκή εχέγγυα, υπό μορφή χρηματοοικονομικής ή άλλης ισοδύναμης εγγύησης με τρόπο που ορίζουν τα κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλίζονται η εκπλήρωση των υποχρεώσεων (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη μέριμνα έπειτα από την παύση λειτουργίας) που απορρέουν από την άδεια που εκδίδεται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η τήρηση των διαδικασιών παύσης λειτουργίας που επιβάλλει το άρθρο 13. Η εγγύηση ή το ισοδύναμό της ισχύει επί όσο χρόνο απαιτείται για τη συντήρηση και τη μετέπειτα μέριμνα του χώρου σύμφωνα με το άρθρο 13 στοιχείο δ). Τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν ότι το παρόν σημείο δεν εφαρμόζεται στους χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων

β) η μελέτη του χώρου ταφής ευθυγραμμίζεται προς το ή τα σχετικά σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·

γ) πριν αρχίσουν οι εργασίες διάθεσης, η αρμόδια αρχή επιθεωρεί το χώρο ώστε να εξασφαλίσει ότι πληροί τους σχετικούς όρους της άδειας. Αυτό δεν περιορίζει με κανένα τρόπο την ευθύνη του φορέα βάσει των όρων χορήγησης της άδειας.

Άρθρο 9

Περιεχόμενο της άδειας

Προς αποσαφήνιση και συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και του άρθρου 9 της οδηγίας 96/61/ΕΚ, στην άδεια λειτουργίας χώρου ταφής προσδιορίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) η κατηγορία του χώρου ταφής·

β) ο κατάλογος των καθορισμένων τύπων και της συνολικής ποσότητας αποβλήτων των οποίων επιτρέπεται η εναπόθεση εκεί·

γ) απαιτήσεις για έργα υποδομής στο χώρο ταφής, για τις εργασίες ταφής και για τις διαδικασίες παρακολούθησης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων έκτακτης ανάγκης (παράρτημα III σημείο 4.B), καθώς και προσωρινές απαιτήσεις για την παύση λειτουργίας και τη μετέπειτα μέριμνα·

δ) η υποχρέωση που αναλαμβάνει ο αιτών να υποβάλλει έκθεση, τουλάχιστον ετησίως, στις αρμόδιες αρχές της χώρας του σχετικά με τους τύπους και τις ποσότητες των διατεθέντων αποβλήτων και με τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης, όπως προβλέπεται στα άρθρα 12 και 13 και στο παράρτημα III.

Άρθρο 10

Δαπάνες ταφής

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλες οι δαπάνες κατασκευής και λειτουργίας ενός χώρου υγειονομικής ταφής αποβλήτων, στις οποίες περιλαμβάνεται, στο μέτρο του δυνατού, το κόστος της χρηματοοικονομικής ή ισοδύναμης εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 στοιχείο α) σημείο iv), καθώς και το κατ'επίμνηση κόστος της παύσης λειτουργίας του χώρου και της μετέπειτα μέριμνας για το χώρο αυτό για χρονική περίοδο τουλάχιστον 30 ετών, καλύπτονται από την τιμή που χρεώνει ο φορέας εκμετάλλευσης για τη διάθεση οποιουδήποτε τύπου αποβλήτων στον εν λόγω χώρο. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συλλογή όλων των αναγκαίων πληροφοριών σχετικά με το κόστος.

Άρθρο 11

Διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι, πριν τα απόβλητα γίνουν δεκτά στους χώρους ταφής:

α) πριν ή κατά την παράδοση, ή την πρώτη από σειρά παραδόσεων εφόσον ο τύπος των αποβλήτων παραμένει αμετάβλητος, ο κάτοχος των αποβλήτων ή ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει με τα κατάλληλα έγγραφα ότι τα συγκεκριμένα απόβλητα μπορούν να γίνουν δεκτά στο χώρο ταφής σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια και ότι πληρούν τα κριτήρια αποδοχής που καθορίζονται στο παράρτημα II·

β) ο φορέας εκμετάλλευσης του χώρου τηρεί τις ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:

— έλεγχο των εγγράφων για τα απόβλητα, στα οποία περιλαμβάνονται τα έγγραφα που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ και, όπου αυτό έχει εφαρμογή, εκείνα που απαιτούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους⁽¹⁾,

— οπτική εξέταση των αποβλήτων στην είσοδο και στο σημείο απόθεσης και, εφόσον ενδείκνυται, εξακρίβωση ότι τα απόβλητα αντιστοιχούν προς την περιγραφή που περιέχεται στα έγγραφα που υπέβαλε ο κάτοχος. Εν απαιτείται η λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων για την εφαρμογή του παραρτήματος II σημείο 3 επίπεδο 3, τα αποτελέσματα των αναλύσεων διατηρούνται, η δε δειγματοληψία διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα II σημείο 5. Τα δείγματα φυλάσσονται επί ένα μήνα τουλάχιστον,

— τήρηση αρχείου των ποσοτήτων και των χαρακτηριστικών των αποτιθέμενων αποβλήτων, στο οποίο καταχωρούνται η προέλευση, η ημερομηνία παράδοσης, τα στοιχεία του παραγωγού ή, εάν πρόκειται για αστικά απόβλητα, του φορέα συλλογής, και, στην περίπτωση των επικίνδυνων αποβλήτων, η ακριβής τους θέση στο χώρο ταφής. Οι πληροφορίες αυτές θα διατίθενται στις αρμόδιες εθνικές και κοινοτικές στατιστικές αρχές, όταν ζητούνται για σκοπούς στατιστικής

γ) ο φορέας εκμετάλλευσης του χώρου παρέχει πάντοτε έγγραφη βεβαίωση παραλαβής για κάθε παράδοση αποβλήτων στο χώρο του

δ) με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, όταν απόβλητα δεν γίνονται δεκτά σ' ένα χώρο ταφής, ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή.

2. Για χώρους ταφής οι οποίοι έχουν εξαιρεθεί από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφοι 4 και 5, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να προβλέπεται:

— τακτική οπτική εξέταση των αποβλήτων στο σημείο απόθεσης, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι γίνονται δεκτά στο χώρο μόνον μη επικίνδυνα απόβλητα από το νησί ή τον απομονωμένο οικισμό και

— καταγραφή των ποσοτήτων αποβλήτων που αποτίθεται στο χώρο ταφής.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες και, όπου είναι δυνατό, τον τύπο των αποβλήτων που προορίζονται για χώρους ταφής και έχουν

⁽¹⁾ ΕΕ L 30 της 6.2.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 120/97 (ΕΕ L 22 της 24.1.1997, σ. 14).

εξαιρεθεί από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας να συμπεριλαμβάνονται στις τακτικές εκθέσεις της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12

Διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης κατά τη φάση λειτουργίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης κατά τη φάση λειτουργίας να πληρούν τουλάχιστον τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) κατά τη φάση λειτουργίας, ο φορέας εκμετάλλευσης του χώρου ταφής εφαρμόζει πρόγραμμα ελέγχου και παρακολούθησης όπως ορίζει το παράρτημα III,

β) ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει την αρμόδια αρχή σχετικά με τις τυχόν σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον που διαπιστώνονται κατά τις διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης και συμμορφώνεται προς την απόφαση της αρμόδιας αρχής όσον αφορά το είδος και το χρονοδιάγραμμα των ληπτέων επανορθωτικών μέτρων. Η δαπάνη των μέτρων βαρύνει το φορέα.

Με συχνότητα που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή και οπωσδήποτε τουλάχιστον άπαξ του έτους, ο φορέας εκμετάλλευσης αναφέρει στις αρμόδιες αρχές τα αποτελέσματα της παρακολούθησης με βάση τα συγκεντρωτικά στοιχεία για να αποδεικνύεται η τήρηση των όρων της άδειας και να βελτιώνονται οι γνώσεις σχετικά με τη συμπεριφορά των αποβλήτων στους χώρους ταφής·

γ) ο ποιοτικός έλεγχος των αναλύσεων στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου και παρακολούθησης ή/και των αναλύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) διενεργείται από ειδικευμένα εργαστήρια.

Άρθρο 13

Διαδικασία παύσης της λειτουργίας και μετέπειτα μέριμνας

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με την άδεια, εφόσον χρειαστεί ώστε:

α) η διαδικασία παύσης της λειτουργίας μέρους ή του συνόλου ενός χώρου ταφής αρχίζει:

i) όταν συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις που ορίζονται στην άδεια ή

ii) κατόπιν άδειας της αρμόδιας αρχής, μετά από αίτηση του φορέα εκμετάλλευσης ή

iii) με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής·

β) ο χώρος ταφής ή το μέρος αυτού μπορεί να θεωρείται οριστικά κλειστός μόνον αφού η αρμόδια αρχή έχει διενεργήσει τελική επιτόπια επιθεώρηση, έχει αξιολογήσει όλες τις εκθέσεις που έχει υποβάλει ο φορέας και του έχει κοινοποιήσει την έγκριση της παύσης της λειτουργίας. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει την ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης βάσει των όρων χορήγησης της άδειας·

γ) μετά την οριστική παύση λειτουργίας του χώρου ταφής, ο φορέας εκμετάλλευσής του είναι υπεύθυνος για τη συντήρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο του κατά τη φάση της μετέπειτα μέριμνας καθόσον χρόνο μπορεί να ζητήσει η αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο χώρος μπορεί να ενέχει κινδύνους.

Ο φορέας εκμετάλλευσης γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή τις τυχόν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον που διαπιστώνονται κατά τον έλεγχο και συμμορφώνεται με την απόφασή της για το είδος και το χρονοδιάγραμμα των ληπτέων επανορθωτικών μέτρων·

δ) εφόσον η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι ο χώρος ταφής ενδέχεται να ενέχει κινδύνους για το περιβάλλον, ο φορέας εκμετάλλευσής του είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση και την ανάλυση των αερίων και των στραγγισμάτων του καθώς και των υπογείων υδάτων στα πέριξ του χώρου, σύμφωνα με το παράρτημα III.

Άρθρο 14

Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίζουν ότι η συνέχιση της λειτουργίας χώρων υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά το χρόνο ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο επιτρέπεται μόνον εφόσον ληφθούν τα παρακάτω μέτρα το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός οκτώ ετών μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1:

α) εντός ενός έτους μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, ο φορέας εκμετάλλευσης χώρου ταφής καταρτίζει και υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή σχέδιο διευθέτησης του χώρου, το οποίο περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 8, καθώς και όλα τα επανορθωτικά μέτρα τα οποία κρίνει ότι θα απαιτηθούν προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I σημείο 4 της παρούσας οδηγίας, εξαιρουμένων των απαιτήσεων του παραρτήματος I σημείο 1·

β) μετά την υποβολή του σχεδίου διευθέτησης, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν οριστική απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας βάσει του εν λόγω σχεδίου και της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την παύση της λειτουργίας το συντομότερο δυνατόν, βάσει του άρθρου 7 στοιχείο στ) και του άρθρου 13, των χώρων ταφής που δεν έχουν λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 8, άδεια συνέχισης της λειτουργίας·

γ) βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου διευθέτησης του χώρου, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια για την εκτέλεση των αναγκαίων έργων και καθορίζουν μεταβατική περίοδο για την ολοκλήρωση του σχεδίου. Όλοι ανεξαιρέτως οι υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής αποβλήτων τηρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, εξαιρουμένων των απαιτήσεων του παραρτήματος I σημείο 1, εντός οκτώ ετών μετά την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1·

δ) i) εντός έτους από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, εφαρμόζονται στους χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων αποβλήτων τα άρθρα 4, 5 και 11 και το παράρτημα II,

ii) εντός τριών ετών από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1, εφαρμόζεται στους χώρους ταφής επικινδύνων αποβλήτων το άρθρο 6.

Άρθρο 15

Υποχρέωση υποβολής εκθέσεων

Ανά τριετία, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, προσέχοντας ιδιαίτερα τις εθνικές στρατηγικές που καταστρώνονται δυνάμει του άρθρου 5. Η έκθεση συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου ή υποδείγματος, το οποίο καταρτίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ⁽¹⁾. Το ερωτηματολόγιο ή το υπόδειγμα αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία καλύπτει η έκθεση. Η έκθεση αποστέλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το πέρας της τριετούς περιόδου που καλύπτει.

Η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση της Κοινότητας σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 16

Τεχνική επιτροπή

Οι τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και οι τυχόν προτάσεις για την τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και αναλύσεων για τους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων εγκρίνονται από την Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας. Τυχόν τροποποιήσεις των παραρτημάτων γίνονται μόνο σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην παρούσα οδηγία όπως διατυπώνονται στα παραρτήματα. Για το σκοπό αυτό, όσον αφορά το παράρτημα II, η επιτροπή τηρεί τα ακόλουθα: συνυπολογισμός των γενικών αρχών

(¹) ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48.

και γενικών διαδικασιών για τα κριτήρια δοκιμών και αποδοχής, συγκεκριμένα κριτήρια και/ή μέθοδοι δοκιμών και συναφείς οριακές τιμές θα πρέπει να ορίζονται για κάθε κατηγορία χώρων υγειονομικής ταφής, συμπεριλαμβανομένων, εάν απαιτείται, συγκεκριμένων τύπων χώρων υγειονομικής ταφής στα πλαίσια κάθε μιας κατηγορίας, συμπεριλαμβανομένης και της υπόγειας εναποθήκευσης. Οι προτάσεις για την τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και αναλύσεων που αφορούν τα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας εγκρίνονται από την Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή, θα θεσπίσει διατάξεις για την εναρμόνιση και την τακτική διαβίβαση των στατιστικών στοιχείων που αναφέρονται στα άρθρα 5, 7 και 11 της παρούσας οδηγίας, εντός διετίας από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και, για τις τυχόν τροποποιήσεις των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρο 17

Διαδικασία της επιτροπής

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει γνώμη για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, το σχετικό με αποφάσεις που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στους κόλπους της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής.

Αν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει

χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΩΡΩΝ ΤΑΦΗΣ

1. Θέση

- 1.1. Για τη θέση του χώρου ταφής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη απαιτήσεις που αφορούν:
- α) τις αποστάσεις των ορίων του χώρου από κατοικημένες περιοχές και χώρους αναψυχής, υδατορεύματα, στάσιμα επιφανειακά ύδατα και άλλες γεωργικές ή αστικές περιοχές·
 - β) την ύπαρξη υπόγειων ή παράκτιων υδάτων ή ζωνών προστασίας της φύσης στην περιοχή·
 - γ) τις γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες της περιοχής·
 - δ) τον κίνδυνο πλημμυρών, καθιζήσεων, κατολισθήσεων ή χιονοστιβάδων στο χώρο ταφής·
 - ε) την προστασία της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής.
- 1.2. Ο χώρος ταφής μπορεί να εγκρίνεται μόνον εάν τα χαρακτηριστικά του όσον αφορά τις προαναφερόμενες απαιτήσεις ή τα επανορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν, δείχνουν ότι δεν συνιστά σοβαρό κίνδυνο για το περιβάλλον.

2. Έλεγχος των υδάτων και διαχείριση των στραγγισμάτων

Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του χώρου ταφής και τις μετεωρολογικές συνθήκες, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα ώστε:

- να ελέγχεται η εισροή των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων στον όγκο των αποτιθέμενων αποβλήτων,
- να προλαμβάνεται η εισροή επιφανειακών ή/και υπογείων υδάτων στα αποτιθέμενα απόβλητα,
- να συλλέγονται τα μολυσμένα ύδατα και στραγγίσματα. Εάν μετά από αξιολόγηση, βασιζόμενη στη θέση του χώρου ταφής και στα χαρακτηριστικά των αποβλήτων που πρόκειται να γίνουν δεκτά, προκύπτει ότι ο χώρος ταφής δεν συνιστά πιθανό κίνδυνο για το περιβάλλον, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίζει ότι η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται,
- να υποβάλλονται σε επεξεργασία τα μολυσμένα ύδατα και στραγγίσματα που συλλέγονται από το χώρο ταφής, ώστε να πληρούνται οι κατάλληλες προδιαγραφές που απαιτούνται για την αποχέτευση τους.

Οι ανωτέρω διατάξεις μπορούν να μην εφαρμοσθούν στους χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων.

3. Προστασία του εδάφους και των υδάτων

- 3.1. Η επιλογή της θέσης και ο σχεδιασμός του χώρου ταφής πρέπει να γίνονται κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις πρόληψης της ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων ή των επιφανειακών υδάτων και να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική συλλογή των στραγγισμάτων όπως και όποτε απαιτείται σύμφωνα με το σημείο 2. Η προστασία του εδάφους και των υπόγειων και των επιφανειακών υδάτων μπορεί να επιτυγχάνεται με συνδυασμό τοίχων γεωλογικής απομόνωσης και κάτω στεγανής μεμβράνης όταν ο χώρος ταφής βρίσκεται σε λειτουργία/είναι ενεργός και με συνδυασμό τοίχων γεωλογικής απομόνωσης και άνω στεγανής μεμβράνης όταν είναι ανενεργός/μετά την παύση λειτουργίας του.
- 3.2. Ο τοίχος γεωλογικής απομόνωσης προσδιορίζεται από τις γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες που επικρατούν κάτω από το χώρο ταφής και κοντά σε αυτόν και παρέχει επαρκή ικανότητα εξασθένησης, ώστε να προληφθούν ενδεχόμενοι κίνδυνοι για το έδαφος και τα υπόγεια ύδατα.

Η βάση και τα πρανή του χώρου ταφής συνίστανται από στρώμα πετρώματος το οποίο πρέπει να πληροί απαιτήσεις περατότητας και πάχους, οι οποίες, όσον αφορά την προστασία του εδάφους και των επιφανειακών και υπογείων υδάτων, έχουν συνδυασμένο αποτέλεσμα τουλάχιστον ισοδύναμο με εκείνο που προκύπτει από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- χώρος ταφής επικίνδυνων αποβλήτων: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s, πάχος ≥ 5 m,
- χώρος ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s, πάχος ≥ 1 m,

— χώρος ταφής αδρανών αποβλήτων: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s, πάχος ≥ 1 m

m/s = μέτρα ανά δευτερόλεπτο.

Εάν ο τοίχος γεωλογικής απομόνωσης δεν πληροί εκ φύσεως τις ως άνω προϋποθέσεις, μπορεί να συμπληρώνεται τεχνητά και να ενισχύεται με άλλα μέσα που παρέχουν ισοδύναμη προστασία. Οι τεχνητά σχηματιζόμενοι γεωλογικοί φραγμοί πρέπει να έχουν πάχος τουλάχιστον 0,5 m.

- 3.3. Επιπλέον του τοίχου γεωλογικής απομόνωσης που περιγράφεται ανωτέρω, θα πρέπει να προστίθεται ένα σύστημα συλλογής των στραγγισμάτων και στεγανοποίησης σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές, ώστε να εξασφαλισθεί η ελάχιστη συγκέντρωση στραγγισμάτων στη βάση του χώρου ταφής:

Συλλογή των στραγγισμάτων και στεγανοποίηση του πυθμένα

Κατηγορία χώρου ταφής	Μη επικίνδυνα απόβλητα	Επικίνδυνα απόβλητα
Τεχνητή μεμβράνη στεγανοποίησης	απαιτείται	απαιτείται
Στρώμα αποστράγγισης $\geq 0,5$ m	απαιτείται	απαιτείται

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν γενικές ή ειδικές απαιτήσεις για τους χώρους ταφής αδρανών υλών και για τα χαρακτηριστικά των προαναφερόμενων τεχνικών μέσων.

Εάν η αρμόδια αρχή, αφού εξετάσει τους ενδεχόμενους κινδύνους για το περιβάλλον, κρίνει ότι απαιτείται πρόληψη του σχηματισμού στραγγισμάτων, δύναται να απαιτήσει την επιφανειακή στεγανοποίηση του χώρου. Για την επιφανειακή στεγανοποίηση ισχύουν οι ακόλουθες συστάσεις:

Κατηγορία χώρου ταφής	Μη επικίνδυνα απόβλητα	Επικίνδυνα απόβλητα
Στρώμα απαγωγής των αερίων	απαιτείται	δεν απαιτείται
Τεχνητή μεμβράνη στεγανοποίησης	δεν απαιτείται	απαιτείται
Αδιαπέραστο στρώμα πετρώματος	απαιτείται	απαιτείται
Στρώμα αποστράγγισης $> 0,5$ m	απαιτείται	απαιτείται
Χωμάτινο κάλυμμα > 1 m	απαιτείται	απαιτείται

- 3.4. Εάν, βάσει εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών κινδύνων όπου θα λαμβάνεται ιδίως υπόψη η οδηγία 80/68/ΕΟΚ⁽¹⁾, η αρμόδια αρχή αποφασίσει, σύμφωνα με το σημείο 2 («Έλεγχος των υδάτων και διαχείριση των στραγγισμάτων»), ότι η συλλογή και η επεξεργασία των στραγγισμάτων δεν είναι απαραίτητη ή έχει αποδειχθεί ότι ο χώρος ταφής δεν συνιστά ενδεχόμενο κίνδυνο για το έδαφος και τα υπόγεια ή τα επιφανειακά ύδατα, οι απαιτήσεις των προηγούμενων σημείων 3.2 και 3.3 μπορούν να μειωθούν ανάλογα. Στην περίπτωση χώρων ταφής για αδρανή απόβλητα, οι απαιτήσεις αυτές μπορούν να τροποποιηθούν από την εθνική νομοθεσία.

- 3.5. Η μέθοδος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του συντελεστή περατότητας στους χώρους ταφής, με επιτόπιες δοκιμές και σε όλη την έκταση του χώρου, θα καταρτιστεί και θα εγκριθεί από την επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας.

4. Έλεγχος των αερίων

- 4.1. Λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να ελέγχεται η συγκέντρωση και η μετανάστευση των αερίων του χώρου ταφής (παράρτημα ΙΙΙ).

- 4.2. Τα αέρια του χώρου ταφής πρέπει να συλλέγονται από όλους τους χώρους ταφής που λαμβάνουν βιοαποδομήσιμα απόβλητα, να υποβάλλονται σε επεξεργασία και να χρησιμοποιούνται. Εάν τα συλλεγόμενα αέρια δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παραγωγή ενέργειας, πρέπει να καίγονται.

- 4.3. Η κατά το σημείο 4.2 συλλογή, επεξεργασία και χρήση των αερίων του χώρου ταφής πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές ή η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και οι κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.1980, σ. 43· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48).

5. Οχλήσεις και κίνδυνοι

Λαμβάνονται μέτρα ελαχιστοποίησης των περιβαλλοντικών οχλήσεων και κινδύνων από το χώρο ταφής λόγω:

- εκπομπής οσμών και σκόνης,
- αερόφερτων υλικών,
- θορύβου και κυκλοφορίας οχημάτων,
- πουλιών, ζωοφίων και εντόμων,
- σχηματισμού αερολυμάτων,
- πυρκαϊών.

Ο χώρος ταφής πρέπει να είναι εξοπλισμένος κατά τρόπο ώστε οι ρύποι που προέρχονται από αυτόν να μην διασκορπίζονται στους δρόμους και στον γύρω χώρο.

6. Σταθερότητα

Τα απόβλητα τοποθετούνται στο χώρο ταφής κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η σταθερότητα της μάζας των αποβλήτων και των σχετικών κατασκευών, ιδίως δε να αποφεύγονται οι κατολισθήσεις. Όταν εγκαθίσταται τεχνητός φραγμός, πρέπει να εξασφαλίζεται ότι το γεωλογικό υπόστρωμα, λαμβανομένης υπόψη της μορφολογίας του χώρου ταφής, είναι αρκετά σταθερό, ώστε να αποφεύγονται οι καθιζήσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν βλάβη στο φραγμό.

7. Φραγμοί

Ο χώρος ταφής ασφαλίεται για την παρεμπόδιση της ελεύθερης πρόσβασης σε αυτόν. Οι πύλες κλειδώνονται εκτός των ωρών εργασίας. Το σύστημα ελέγχου και πρόσβασης σε κάθε εγκατάσταση θα πρέπει να περιλαμβάνει πρόγραμμα μέτρων για τον εντοπισμό και την αποθάρρυνση παράνομων αποθέσεων στο χώρο ταφής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

1. Εισαγωγή

Στο παρόν παράρτημα διατυπώνονται:

- οι γενικές αρχές αποδοχής αποβλήτων στις διάφορες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής. Η μελλοντική διαδικασία κατάταξης των αποβλήτων πρέπει να βασίζεται σ' αυτές τις αρχές,
- κατευθυντήριες γραμμές για τις προκαταρκτικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων οι οποίες ακολουθούνται μέχρι τη θέσπιση ενιαίας διαδικασίας κατάταξης και αποδοχής αποβλήτων. Η διαδικασία αυτή, καθώς και οι σχετικές διαδικασίες δειγματοληψίας, θα καταρτιστούν από την τεχνική επιτροπή του άρθρου 16 της παρούσας οδηγίας. Η τεχνική επιτροπή καταρτίζει κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούν ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα προκειμένου να είναι αποδεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων. Στα κριτήρια αυτά θα πρέπει, ιδίως, να λαμβάνεται υπόψη η βραχυπρόθεσμη, η μεσοπρόθεσμη και η μακροπρόθεσμη συμπεριφορά απόπλυσης αυτών των αποβλήτων. Τα κριτήρια αυτά καταρτίζονται εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Η τεχνική επιτροπή θα πρέπει επίσης να καταρτίσει κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούν τα απόβλητα προκειμένου να είναι αποδεκτά για υπόγεια εναποθήκευση. Στα κριτήρια θα πρέπει, ιδίως, να λαμβάνεται υπόψη ότι τα απόβλητα δεν αναμένεται να αντιδρούν μεταξύ τους και με το βράχο.

Το έργο αυτό της τεχνικής επιτροπής, εξαιρέσει των προτάσεων για την τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και ανάλυσης σε σχέση με τα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας, οι οποίες θα εκδοθούν εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, θα ολοκληρωθεί εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και πρέπει να διεκπεραιωθεί λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.

2. Γενικές αρχές

Η σύνθεση, η στραγγισιμότητα, η μακροχρόνια συμπεριφορά και τα γενικά χαρακτηριστικά των προς ταφή αποβλήτων πρέπει να είναι γνωστά με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια. Η αποδοχή αποβλήτων σε χώρο ταφής μπορεί να βασίζεται είτε σε καταλόγους αποδεκτών ή μη αποδεκτών αποβλήτων, ανάλογα με τη φύση και την προέλευσή τους, είτε σε μεθόδους ανάλυσης αποβλήτων και σε οριακές τιμές των χαρακτηριστικών των αποδεκτών αποβλήτων. Οι μελλοντικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων που περιγράφονται στην παρούσα οδηγία θα βασίζονται, στο μέτρο του δυνατού, σε τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης αποβλήτων και σε οριακές τιμές των χαρακτηριστικών των αποδεκτών αποβλήτων.

Πριν καθοριστούν αυτές οι μέθοδοι ανάλυσης και οι οριακές τιμές, τα κράτη μέλη πρέπει τουλάχιστον να καταρτίσουν εθνικούς καταλόγους αποβλήτων που γίνονται ή δεν γίνονται δεκτά σε κάθε κατηγορία χώρων ταφής ή να καθορίσουν κριτήρια για να μπορούν τα απόβλητα να περιληφθούν στους καταλόγους. Για να γίνεται ένας τύπος αποβλήτων δεκτός σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής, πρέπει να περιλαμβάνεται στον σχετικό εθνικό κατάλογο ή να ανταποκρίνεται σε κριτήρια ανάλογα με εκείνα που απαιτούνται για να εγγραφεί στον κατάλογο. Οι κατάλογοι αυτοί, ή τα ισοδύναμα κριτήρια, και οι μέθοδοι ανάλυσης και οι οριακές τιμές κοινοποιούνται στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο ή κατά τη θέσπισή τους σε εθνικό επίπεδο.

Οι εν λόγω κατάλογοι ή κριτήρια αποδοχής πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση ειδικών καταλόγων για συγκεκριμένους χώρους, δηλαδή των καταλόγων αποδεκτών αποβλήτων που περιλαμβάνονται στις άδειες σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας.

Τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων στους καταλόγους αναφοράς ή σε μια κατηγορία χώρων ταφής μπορούν να βασίζονται σε άλλη νομοθεσία ή/και στις ιδιότητες των αποβλήτων.

Τα κριτήρια αποδοχής σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής βασίζονται σε εκτίμηση που σχετίζεται με:

- την προστασία του περιβάλλοντος χώρου (ιδίως των υπογείων και επιφανειακών υδάτων),
- την προστασία των συστημάτων προστασίας του περιβάλλοντος (παραδείγματος χάρη, μεμβρανών και συστημάτων επεξεργασίας στραγγισμάτων),
- την προστασία των επιθυμητών διεργασιών σταθεροποίησης των αποβλήτων μέσα στο χώρο ταφής,
- την προστασία της δημόσιας υγείας.

Παραδείγματα κριτηρίων που βασίζονται στις ιδιότητες των αποβλήτων είναι:

- απαιτήσεις σχετικά με τη γνώμη της πλήρους σύνθεσης,
- περιορισμοί σχετικά με την ποσότητα οργανικών υλών στα απόβλητα,
- απαιτήσεις ή περιορισμοί σχετικά με τη βιοαποδοσιμότητα των οργανικών συστατικών των αποβλήτων,
- περιορισμοί ως προς την ποσότητα συγκεκριμένων, δυνητικών επικίνδυνων/επιβλαβών συστατικών (σε σχέση με τα ανωτέρω κριτήρια προστασίας),
- περιορισμοί ως προς την πιθανή και αναμενόμενη στραγγισιμότητα συγκεκριμένων, δυνητικώς επικίνδυνων/επιβλαβών συστατικών (σε σχέση με τα ανωτέρω κριτήρια προστασίας),
- οικολογικές ιδιότητες των αποβλήτων και των εξ αυτών στραγγισμάτων.

Τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων που βασίζονται στις ιδιότητές τους πρέπει, κατά κανόνα, να είναι πιο αναλυτικά για τους χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων και μπορούν να είναι λιγότερο αναλυτικά για τους χώρους ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων και ακόμη λιγότερο αναλυτικά για τους χώρους ταφής επικίνδυνων αποβλήτων, δεδομένου ότι στις δύο τελευταίες κατηγορίες λαμβάνονται αυστηρότερα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.

3. Γενικές διαδικασίες δοκιμής και αποδοχής αποβλήτων

Ο γενικός χαρακτηρισμός και οι δοκιμές των αποβλήτων πρέπει να βασίζονται στην ακόλουθη ιεράρχηση τριών επιπέδων:

- Επίπεδο 1: Βασικός χαρακτηρισμός, δηλαδή ενδελεχής προσδιορισμός, με τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης και δοκιμασίας της συμπεριφοράς, της βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης αποπλυντικής συμπεριφοράς ή/και των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων των αποβλήτων.
- Επίπεδο 2: Έλεγχος συμμόρφωσης, δηλαδή περιοδική δοκιμή με απλούστερες τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης και δοκιμασίας της συμπεριφοράς για τον προσδιορισμό του κατά πόσον τα συγκεκριμένα απόβλητα πληρούν τους όρους της άδειας ή/και τα ειδικότερα κριτήρια αναφοράς. Η δοκιμή αφορά κυρίως τις κυριότερες μεταβλητές και φαινόμενα συμπεριφοράς που εντοπίζονται με το βασικό χαρακτηρισμό.
- Επίπεδο 3: Επιτόπια επαλήθευση, δηλαδή εξακρίβωση, με ταχεία μέθοδο του ότι τα απόβλητα είναι τα ίδια με εκείνα που υποβλήθηκαν στη δοκιμή συμμόρφωσης και που περιγράφονται στα συνοδευτικά έγγραφα. Η επιτόπια επαλήθευση μπορεί να συνίσταται απλώς σε οπτική εξέταση ενός φορτίου αποβλήτων πριν και μετά την εκφόρτωσή τους στο χώρο ταφής.

Κάθε τύπος αποβλήτων πρέπει κανονικά να λαμβάνει χαρακτηρισμό επιπέδου 1 και να πληροί τα κατάλληλα κριτήρια προκειμένου να περιληφθεί σε κατάλογο αναφοράς. Για να παραμείνει σε ειδικό κατάλογο χώρου ταφής, ο συγκεκριμένος τύπος αποβλήτων πρέπει να υποβάλλεται τακτικά (παραδείγματος χάρη ετησίως) σε δοκιμή επιπέδου 2 και να πληροί τα κατάλληλα κριτήρια. Κάθε φορτίο αποβλήτων που φθάνει στην είσοδο του χώρου ταφής πρέπει να υποβάλλεται σε επαλήθευση επιπέδου 3.

Ορισμένοι τύποι αποβλήτων είναι δυνατόν να εξαιρούνται, προσωρινά ή οριστικά, από τις δοκιμές επιπέδου 1, είτε διότι δεν είναι πρακτικώς εφικτή η διενέργειά τους είτε διότι δεν υπάρχουν διαδικασίες δοκιμής και κριτήρια αποδοχής κατάλληλα για την περίπτωση, είτε διότι εφαρμόζεται άλλη υπερσχύουσα νομοθεσία.

4. Κατευθυντήριες γραμμές για προκαταρκτικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων

Μέχρι την πλήρη ολοκλήρωση του παρόντος παραρτήματος, μόνον η δοκιμή επιπέδου 3 είναι υποχρεωτική, ενώ οι δοκιμές επιπέδου 1 και 2 εφαρμόζονται στο μέτρο του δυνατού. Σ' αυτό το προκαταρκτικό στάδιο, τα απόβλητα που γίνονται δεκτά σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής πρέπει είτε να περιλαμβάνονται σε περιοριστικό εθνικό ή ειδικό γι' αυτή την κατηγορία χώρων ταφής κατάλογο, είτε να πληρούν κριτήρια ανάλογα με εκείνα που απαιτούνται για την εγγραφή στον κατάλογο.

Για τον καθορισμό προκαταρκτικών κριτηρίων αποδοχής αποβλήτων στις τρεις βασικές κατηγορίες χώρων ταφής ή στους αντίστοιχους καταλόγους, μπορούν να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες γενικές κατευθυντήριες γραμμές:

- χώροι ταφής αδρανών αποβλήτων: γίνονται δεκτά στον κατάλογο μόνον τα αδρανή απόβλητα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ε),

- χώροι ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων: για να γίνουν δεκτά στον κατάλογο, τα απόβλητα δεν πρέπει να καλύπτονται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ,
- χώροι ταφής επικίνδυνων αποβλήτων: ένας προκαταρκτικός κατάλογος των χώρων ταφής επικίνδυνων αποβλήτων θα περιλαμβάνει μόνον τους τύπους αποβλήτων που καλύπτονται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ. Ωστόσο, αυτά τα απόβλητα δεν πρέπει να γίνονται δεκτά στον κατάλογο χωρίς προηγούμενη επεξεργασία, εάν παρουσιάζουν συνολική περιεκτικότητα ή στραγγισιμότητα δυνητικώς επικίνδυνων συστατικών αρκετά υψηλή, ώστε να ενέχει βραχυπρόθεσμους επαγγελματικούς ή περιβαλλοντικούς κινδύνους ή να εμποδίζει την επαρκή σταθεροποίηση των αποβλήτων εντός της προβλεπόμενης διάρκειας λειτουργίας του χώρου ταφής.

5. Δειγματοληψία αποβλήτων

Η δειγματοληψία αποβλήτων μπορεί να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα και τις τεχνικές, λόγω της ανομοιογένειας πολλών αποβλήτων. Για τη δειγματοληψία θα εκπονηθεί ευρωπαϊκό πρότυπο αλλά, μέχρι την έγκρισή του από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν εθνικά πρότυπα και διαδικασίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΦΑΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΥΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

1. Εισαγωγή

Στόχος του παρόντος παραρτήματος είναι ο καθορισμός των στοιχειωδών διαδικασιών παρακολούθησης που πρέπει να εφαρμόζονται για να ελέγχεται:

- αν τα απόβλητα έγιναν δεκτά για διάθεση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για τη συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής,
- αν οι διεργασίες εντός του χώρου ταφής βαίνουν καλώς,
- αν τα συστήματα προστασίας του περιβάλλοντος λειτουργούν πλήρως σύμφωνα με τις αρχικές προβλέψεις,
- αν πληρούνται οι όροι της άδειας για το χώρο ταφής.

2. Μετεωρολογικά στοιχεία

Βάσει της υποχρέωσης υποβολής εκθέσεων (άρθρο 15), τα κράτη μέλη υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο συλλογής μετεωρολογικών στοιχείων. Επαφίεται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν για τον τρόπο συλλογής των στοιχείων (επιτόπου, εθνικό μετεωρολογικό δίκτυο, κ.λπ.).

Αν τα κράτη μέλη αποφασίσουν ότι το υδρολογικό ισοζύγιο αποτελεί αποτελεσματικό μέσο εξακριβωσης του κατά πόσον συσσωρεύονται στραγγισμάτα μέσα στον όγκο των αποτιθέμενων αποβλήτων ή υπάρχει διαρροή, συνιστάται να συλλέγονται τα παρακάτω στοιχεία, είτε με παρακολούθηση στο χώρο ταφής είτε από τον πλησιέστερο μετεωρολογικό σταθμό, για όσο χρονικό διάστημα απαιτεί η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 13 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας:

	Φάση λειτουργίας	Φάση μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας
1.1. Ύψος ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων	Καθημερινά	Καθημερινά, επιπλέον των μηνιαίων τιμών
1.2. Θερμοκρασία (κατώτατη, ανώτατη, ώρα 14.00 ΩΚΕ)	Καθημερινά	Μηνιαίος μέσος όρος
1.3. Διεύθυνση και ένταση κυριαρχούντος ανέμου	Καθημερινά	Δεν απαιτείται
1.4. Εξάτμιση (λυσίμετρο) ⁽¹⁾	Καθημερινά	Καθημερινά, επιπλέον των μηνιαίων τιμών
1.5. Ατμοσφαιρική υγρασία (ώρα 14.00 ΩΚΕ)	Καθημερινά	Μηνιαίος μέσος όρος

⁽¹⁾ Ή άλλες κατάλληλες μεθόδους.

3. Στοιχεία για τις εκπομπές: έλεγχος υδάτων, στραγγισμάτων και αερίων

Πρέπει να συλλέγονται δείγματα στραγγισμάτων και επιφανειακών υδάτων, εάν υπάρχουν, σε αντιπροσωπευτικά σημεία. Η δειγματοληψία και η μέτρηση (όγκος και σύνθεση) των στραγγισμάτων πρέπει να εκτελούνται χωριστά σε κάθε σημείο απ' όπου εκρέουν στραγγισμάτα από το χώρο ταφής. Βλέπε: *General guidelines on sampling technology, ISO 5667-2 (1991)*.

Η παρακολούθηση των επιφανειακών υδάτων, εάν υπάρχουν, πρέπει να γίνεται σε δύο τουλάχιστον σημεία, ένα ανάντη και ένα κατόντη του χώρου ταφής.

Η παρακολούθηση των αερίων πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική για κάθε τμήμα του χώρου ταφής.

Η συχνότητα δειγματοληψίας και ανάλυσης αναγράφεται στον επόμενο πίνακα.

Από τα στραγγίσματα και τα ύδατα λαμβάνεται προς παρακολούθηση ένα δείγμα αντιπροσωπευτικό της μέσης σύνθεσης.

	Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα μέριμνας ⁽²⁾
2.1. Όγκος στραγγισμάτων	Μηνιαίως ⁽¹⁾ ⁽³⁾	Ανά εξάμηνο
2.2. Σύνθεση στραγγισμάτων ⁽²⁾	Ανά τρίμηνο ⁽²⁾	Ανά εξάμηνο
2.3. Όγκος και σύνθεση επιφανειακών υδάτων ⁽⁷⁾	Ανά τρίμηνο ⁽²⁾	Ανά εξάμηνο
2.4. Δυναμικές εκπομπές αερίων και ατμοσφαιρική πίεση ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ κ.λπ.)	Μηνιαίως ⁽²⁾ ⁽⁵⁾	Ανά εξάμηνο ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Η συχνότητα μπορεί να διαμορφώνεται ανάλογα με τη μορφολογία του χώρου ταφής (τύμβος, υπόγεια ταφή κ.λπ.). Τα χαρακτηριστικά αυτά πρέπει να καθορίζονται στην άδεια.

⁽²⁾ Οι παράμετροι που πρέπει να μετρώνται και οι ουσίες που πρέπει να αναλύονται διαφέρουν ανάλογα με τη σύνθεση των αποτιθέμενων αποβλήτων, πρέπει δε να καθορίζονται στο έγγραφο της άδειας και να αντανακλούν τα χαρακτηριστικά στραγγισσιμότητας των αποβλήτων.

⁽³⁾ Εφόσον από την αξιολόγηση των δεδομένων προκύπτει ότι μεγαλύτερα διαστήματα είναι εξίσου αποτελεσματικά, επιτρέπεται να προσαρμόζονται. Για τα στραγγίσματα, η αγωγιμότητα πρέπει να μετράται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

⁽⁴⁾ Οι μετρήσεις αυτές αφορούν κυρίως την περιεκτικότητα οργανικής ύλης στα απόβλητα.

⁽⁵⁾ Τακτική παρακολούθηση του CH₄, CO₂, O₂ ενώ των λοιπών αερίων όσο απαιτείται ανάλογα με τη σύνθεση των αποτιθέμενων αποβλήτων, ώστε να αντανακλώνται τα συνδεδεμένα με τη στραγγισσιμότητα χαρακτηριστικά τους.

⁽⁶⁾ Η αποτελεσματικότητα του συστήματος απαγωγής αερίων πρέπει να ελέγχεται τακτικά.

⁽⁷⁾ Βάσει των χαρακτηριστικών του χώρου ταφής, η αρμόδια αρχή ενδέχεται να κρίνει ότι δεν απαιτούνται αυτές οι μετρήσεις, οπότε υποβάλλει έκθεση όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 της οδηγίας.

Τα σημεία 2.1 και 2.2 ισχύουν μόνον όταν γίνεται συλλογή των στραγγισμάτων (βλέπει παράρτημα Ι σημείο 2).

4. Προστασία των υπογείων υδάτων

A. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ

Οι μετρήσεις πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για τα υπόγεια ύδατα που ενδέχεται να επηρεαστούν από τη διαρροή αποβλήτων, με ένα τουλάχιστον σημείο μέτρησης στην περιοχή εισροής και δύο στην περιοχή εκροής. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξάνεται βάσει ειδικής υδρογεωλογικής μελέτης και με γνώμονα την ανάγκη να εντοπίζεται εγκαίρως κάθε τυχαία διαρροή στραγγισμάτων στα υπόγεια ύδατα.

Η δειγματοληψία πρέπει να διενεργείται σε τρεις τουλάχιστον θέσεις πριν από την έναρξη των εργασιών ταφής, ώστε να λαμβάνονται τιμές αναφοράς για τις μελλοντικές δειγματοληψίες. Βλέπε: **Sampling Groundwaters**, ISO 5667, μέρος 11, 1993.

B. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Οι παράμετροι που αναλύονται στα δείγματα πρέπει να συνάγονται από την αναμενόμενη σύνθεση των στραγγισμάτων και την ποιότητα των υπογείων υδάτων της περιοχής. Κατά την επιλογή των προς ανάλυση παραμέτρων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η κινητικότητα στη ζώνη των υπογείων υδάτων. Οι παράμετροι αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν δείκτες για να εξασφαλίζεται η έγκαιρη ανίχνευση τυχόν αλλαγών της ποιότητας του νερού⁽¹⁾.

	Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα μέριμνας
Στάθμη υπογείων υδάτων	Ανά εξάμηνο ⁽¹⁾	Ανά εξάμηνο ⁽¹⁾
Σύνθεση υπογείων υδάτων	Ανάλογα με το συγκεκριμένο χώρο ⁽²⁾ ⁽³⁾	Ανάλογα με το συγκεκριμένο χώρο ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Συχνότερα, αν η στάθμη των υδάτων παρουσιάζει διακυμάνσεις.

⁽²⁾ Η συχνότητα πρέπει να βασίζεται στη δυνατότητα ανάληψης δράσης μεταξύ των δειγματοληψιών, αν σημειωθεί επίπεδο συναγερμού, να προσδιορίζεται δηλαδή βάσει της γνωστής ή εκτιμώμενης ταχύτητας ροής των υπογείων υδάτων.

⁽³⁾ Όταν οι τιμές φθάνουν στο επίπεδο συναγερμού (βλέπε σημείο Γ), χρειάζεται επαλήθευση με δεύτερη δειγματοληψία. Εφόσον το επίπεδο επιβεβαιωθεί, πρέπει να εφαρμόζεται σχέδιο έκτακτης ανάγκης (που προσδιορίζεται στην άδεια).

Γ. ΕΠΙΠΕΔΑ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Όσον αφορά τα υπόγεια ύδατα, πρέπει να θεωρείται ότι έχουν επέλθει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, κατά την έννοια των άρθρων 12 και 13 της παρούσας οδηγίας, όταν η ανάλυση δείγματος

⁽¹⁾ Συνιστώμενες παράμετροι: pH, TOC, φαινόλες, βαρέα μέταλλα, φθόριο, As, πετρέλαιο/υδρογονάνθρακες.

υπόγειων υδάτων καταδεικνύει αισθητή αλλαγή της ποιότητάς τους. Προσδιορίζεται επίπεδο συναγερισμού, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων υδρογεωλογικών σχηματισμών της περιοχής του χώρου ταφής και της ποιότητας των υπόγειων υδάτων. Το επίπεδο συναγερισμού πρέπει να αναγράφεται, εάν είναι δυνατόν, στην άδεια.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να αξιολογούνται με τη βοήθεια διαγραμμάτων ελέγχου, με καθορισμένους κανόνες και επίπεδα ελέγχου για κάθε φρέαρ κατόπιν της υδραυλικής κλίσης. Τα επίπεδα ελέγχου πρέπει να προσδιορίζονται βάσει των τοπικών διακυμάνσεων της ποιότητας των υπόγειων υδάτων.

5. Τοπογραφία του χώρου: στοιχεία για τον όγκο της υγειονομικής ταφής

	Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα μέριμνας
5.1. Δομή και σύνθεση του όγκου της υγειονομικής ταφής ⁽¹⁾	Ετησίως	
5.2. Καθίζηση του όγκου της υγειονομικής ταφής	Ετησίως	Ετήσια ανάγνωση

(¹) Στοιχεία για το διάγραμμα κατάστασης του χώρου ταφής: επιφάνεια καλυπτόμενη από τα απόβλητα, όγκος και σύνθεση των αποβλήτων, μέθοδος απόθεσης, χρόνος και διάρκεια απόθεσης, υπολογισμός της εναπομένουσας διαθέσιμης χωρητικότητας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. στις 14 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση⁽¹⁾ οδηγίας βασισμένη στη άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του στις 19 Φεβρουαρίου 1998⁽²⁾ στα πλαίσια πρώτης ανάγνωσης και πρότεινε 29 τροπολογίες. Μετά την παραλαβή της γνώμης αυτής η Επιτροπή διαβίβασε, στις 26 Μαρτίου 1998, τροποποιημένη πρόταση⁽³⁾.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της την 1η Οκτωβρίου 1997.
3. Στις 4 Ιουνίου 1998, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

4. Για να προληφθούν ή να μειωθούν, κατά το δυνατόν, οι αρνητικές επιπτώσεις επί του περιβάλλοντος λόγω της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, καθώς και οι κίνδυνοι που απορρέουν για την ανθρώπινη υγεία, η πρόταση αυτή ορίζει υπό μορφή οδηγίας-πλασίου και με αφετηρία την ταξινόμηση των αποβλήτων και των χώρων ταφής επικινδύνων, ακινδύνων και αδρανών αποβλήτων:
 - τις διαδικασίες έκδοσης άδειας για την αποδοχή των αποβλήτων στο χώρο ταφής, για τον έλεγχο και την παρακολούθηση κατά τη φάση εκμετάλλευσης και για το κλείσιμό του,
 - τους τεχνικούς όρους στους οποίους πρέπει να ανταποκρίνονται οι χώροι και οι εγκαταστάσεις για να χρησιμεύσουν για την ταφή αποβλήτων,
 - τις διαδικασίες για την παροχή άδειας για το άνοιγμα χώρου ταφής,
 - τους στόχους που θα πρέπει να επιτευχθούν από τις εθνικές στρατηγικές για την εφαρμογή της μείωσης των βιοαποδομήσιμων αστικών απορριμμάτων που υφίστανται υγειονομική ταφή.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικές παρατηρήσεις**

5. Έχοντας υπόψη τον προαναφερόμενο στόχο και εκτιμώντας το ρόλο των τοπικών φυσικών συνθηκών στην εγκατάσταση και τη λειτουργία των χώρων ταφής, καθώς και τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στα κράτη μέλη όσον αφορά την παραγωγή και την τρέχουσα πρακτική διάθεσης των αποβλήτων, το Συμβούλιο επεδίωξε να θεσπίσει διατάξεις οι οποίες διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος χωρίς να επιζητεί μια συστηματική εναρμόνιση η οποία θα ήταν αναποτελεσματική και μάλιστα ανεφάρμοστη. Στα πλαίσια της αρχής της επικουρικότητας και σύμφωνα με την προηγούμενη παρατήρηση, οι διατάξεις οι οποίες θεσπίστηκαν οδήγησαν ουσιαστικά στην τροποποίηση της πρότασης της Επιτροπής ούτως ώστε να είναι πληρέστερη και να παρουσιάζει μεγαλύτερη ελαστικότητα. Οι αλλαγές αφορούν κυρίως το πεδίο εφαρμογής, τη στρατηγική για τη μείωση των βιοαποδομούμενων αποβλήτων που υφίστανται υγειονομική ταφή και το χρονοδιάγραμμα για τους υφιστάμενους χώρους.
6. Με βάση τους προαναφερόμενους προανατολισμούς, το Συμβούλιο μπόρεσε να δεχθεί — κυριολεκτικά, κατ' ουσίαν ή εν μέρει:

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 24.5.1997, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ C 80 της 16.3.1998, σ. 204.

⁽³⁾ ΕΕ C 126 της 24.4.1998, σ. 11.

- τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες είχε ενσωματώσει η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση, πλην των τροπολογιών αριθ. 1, 6, 10, 11, 19, 21, 24, 26 και 29,
- τις τροπολογίες αριθ. 2, 3, 7, 12 και 31, τις οποίες δεν είχε ενσωματώσει η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση.

Ειδικές παρατηρήσεις

(Οι παρακάτω αναφορές παραπέμπουν, εκτός αντίθετης ένδειξης, στο κείμενο της τροποποιημένης πρότασης. Οι αναφορές στην κοινή θέση είναι με παχέα γράμματα.)

Το Συμβούλιο επέφερε τις ακόλουθες κύριες τροποποιήσεις στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής:

i) Άρθρο 1

Αντί του καταλόγου όλων των διαφόρων φάσεων του κύκλου ζωής ενός χώρου υγειονομικής ταφής, το Συμβούλιο έκρινε, γι' αυτό το γενικού χαρακτήρα άρθρο, ως πλέον ικανοποιητική λύση, την αναφορά σε «όλο τον κύκλο ζωής του χώρου υγειονομικής ταφής».

Λόγω της ομοιότητας του γενικού στόχου της παρούσας οδηγίας με την οδηγία 96/61/EK (οδηγία ΟΠΕΡ), το Συμβούλιο έκρινε ότι θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί η αμοιβαία σχέση τους στην **παράγραφο 2 του άρθρου 1**. Κατά συνέπεια, διαγράφηκε η δεύτερη φράση του άρθρου 3 παράγραφος 1.

ii) Άρθρο 2

Στο στοιχείο β) του άρθρου 2, διαγράφηκαν οι λέξεις «απόβλητα εμπορικών επιχειρήσεων, βιομηχανιών και οργανισμών και», δεδομένου ότι η προέλευση των αποβλήτων δεν έχει αποφασιστική σημασία για τη διάρθρωση της οδηγίας.

Ο ορισμός των επικινδύνων αποβλήτων [**στοιχείο γ)**] έγινε συνεκτικότερος μέσω άμεσης αναφοράς στη βασική διάταξη της κοινοτικής νομοθεσίας, δηλαδή το άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ.

Ορισμοί στ) και ζ): για την επίτευξη σαφήνειας κατά την ενσωμάτωση της ουσίας των τροπολογιών αριθ. 10 και 12 και με βάση τη διαφοροποιημένη μεταχείρισή τους στο **άρθρο 3**, το Συμβούλιο σχημάτισε τη γνώμη ότι θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ «χώρου υγειονομικής ταφής» [**ζ)**] και «υπόγειας εναποθήκευσης» [**στ)**]. Ακόμη, κρίθηκε σκόπιμο η περίοδος αποθήκευσης πριν από την ανάκτηση ή την επεξεργασία να αυξηθεί σε τρία έτη, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ορισμένες μέθοδοι ανάκτησης και επεξεργασίας.

Ορισμός η): («επεξεργασία») περιλαμβάνει τις «θερμικές διεργασίες» σε αντιδιαστολή προς τις «φυσικές διεργασίες»,

Ορισμός π) «υγρά απόβλητα»): δεδομένου ότι δεν είναι δυνατό ο ορισμός των υγρών αποβλήτων να βασιστεί στην περιεκτικότητά τους σε στερεές ουσίες, το Συμβούλιο επέλεξε τον ορισμό που είχε αρχικά προτείνει η Επιτροπή,

Ορισμός ρ) («απομονωμένος οικισμός»): έγινε πιο συγκεκριμένος μέσω της αναφοράς στις μετεωρολογικές συνθήκες που επηρεάζουν τους εν λόγω οικισμούς.

iii) Άρθρο 3

Αν και η απόθεση μη επικινδύνων αδρανών αποβλήτων που προέρχονται από εξορυκτικές δραστηριότητες ή από την εκμετάλλευση λατομείων εξαιρείται εντελώς από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (παράγραφος 2 τέταρτη περίπτωση), το Συμβούλιο διαμόρφωσε τη γνώμη ότι τα μη επικινδύνα αδρανή απόβλητα που προέρχονται από εξορυκτικές δραστηριότητες ή από την εκμετάλλευση λατομείων μπορούν να εξαιρεθούν μόνον από ορισμένες διατάξεις (**παράγραφος 3**). Προμοίως, όσον αφορά τους χώρους υπόγειας εναποθήκευσης, είναι δυνατό να παραχωρηθούν μόνον περιορισμένες απαλλαγές που αντανακλούν τα χαρακτηριστικά τους (**παράγραφος 5**).

Αν και η συνολική χωρητικότητα κάτω της οποίας χώρος υγειονομικής ταφής μη επικινδύνων ή αδρανών αποβλήτων μπορεί να εξαιρεθεί από ορισμένες διατάξεις, αυξήθηκε από 10 000 σε 15 000 τόνους, [**παράγραφος 4 στοιχείο α)**], διευκρινίσθηκε ότι οι απαλλαγές αυτές αφορούν μόνον τους υφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής.

iv) *Άρθρο 5*

Το Συμβούλιο, αν και υποστηρίζει πλήρως την προσέγγιση που υποστηρίζει η Επιτροπή όσον αφορά τη μείωση των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής, έκρινε ότι οι στρατηγικές που καταστρώνουν προς τούτο τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να περιορίζονται στα αστικά απόβλητα αλλά θα πρέπει να καλύπτουν όλα τα βιοαποδομούμενα απόβλητα (**παράγραφος 1**) και ότι ο πρώτος στόχος για τα βιοαποδομούμενα αστικά απόβλητα θα πρέπει να είναι υποχρεωτικός [**παράγραφος 2 στοιχείο α**].

Η έκθεση για τις εθνικές στρατηγικές θα πρέπει να υποβληθεί εντός 30 μηνών από την ημερομηνία ενσωμάτωσης της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, δηλαδή εντός έξι μηνών από την κατάσχεση των στρατηγικών από τα κράτη μέλη (**παράγραφος 1**), διάστημα που ισοδυναμεί με την προθεσμία που προβλέπεται στην τροποποιημένη πρόταση.

Όσον αφορά τους επόμενους στόχους, το ελαφρά τροποποιημένο χρονοδιάγραμμα που προβλέπεται στην **παράγραφο 2** μπορεί να διευκολύνει την ανάπτυξη εναλλακτικών πρακτικών διάθεσης των αποβλήτων και θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να επιτύχουν τους στόχους αυτούς. Επίσης, προσετέθη ρήτρα αναθεώρησης προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι αβεβαιότητες που μπορεί να επηρεάσουν τον τρίτο στόχο.

v) *Άρθρο 6*

Το **στοιχείο γ) σημείο iii)** προβλέπει ότι τα απόβλητα τα οποία μετά από κατάλληλη επεξεργασία κατέστησαν σταθερά και μη ενεργά, δηλαδή δεν εμφανίζουν πλέον επικίνδυνες ιδιότητες, και τα οποία πληρούν ειδικά κριτήρια αποδοχής, είναι δυνατό να αποτίθενται σε χώρους υγειονομικής ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων.

vi) *Άρθρο 8*

Προσετέθη διάταξη για την πρόληψη των ατυχημάτων [**στοιχείο α) σημείο iii)**]. Οι χώροι ταφής αδρανών αποβλήτων, λόγω του χαμηλού εγγενούς κινδύνου που παρουσιάζουν, μπορούν να εξαιρεθούν από την απαίτηση σύστασης χρηματοοικονομικής εγγύησης [**στοιχείο α) σημείο iv)**].

vii) *Άρθρο 10*

Λόγω της αβεβαιότητας σχετικά με τον καθορισμό του κόστους της χρηματοοικονομικής ή ισοδύναμης εγγύησης και λόγω των ποικίλων τρόπων κατά τους οποίους είναι δυνατό να γίνει η διαχείριση των χώρων υγειονομικής ταφής, το μόνο που είναι εφικτό είναι να καταβληθεί προσπάθεια προκειμένου αυτό το κόστος να συμπεριληφθεί, στο μέτρο του δυνατού, στην τιμή που θα χρεώνεται για τη διάθεση των αποβλήτων.

viii) *Άρθρο 11*

Λόγω των χαρακτήρα των χώρων (απομονωμένοι οικισμοί, ...) που καλύπτονται από το αρχείο και του γεγονότος ότι ήδη υφίσταται υποχρέωση αναφοράς των χώρων αυτών σε εθνική κλίμακα, η πρόσθετη αξία που θα προκύψει από την πρόσβαση του κοινού στα αρχεία αυτά φαίνεται αμφίβολη.

ix) *Άρθρο 13*

Η τροπολογία αριθ. 24 δεν ελήφθη υπόψη, δεδομένου ότι δεν προσθέτει τίποτα στη δυνατότητα των αρμόδιων αρχών για τον καθορισμό της περιόδου κατά την οποία ο φορέας εκμετάλλευσης θα είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση του χώρου ταφής.

x) *Άρθρα 14 και 18*

Το Συμβούλιο, έχοντας υπόψη τις οφειλόμενες σε τεχνικούς λόγους προθεσμίες για τη διευθέτηση των υφιστάμενων χώρων ταφής και την εξεύρεση άλλων χώρων διάθεσης των αποβλήτων μετά το κλείσιμο ενός χώρου ταφής, οι οποίες επιβάλλονται λόγω των εφαρμοζόμενων διοικητικών πρακτικών, έκρινε ότι δεν είναι εφικτό να προβλεφθεί συνολική προθεσμία πέντε ετών και να καθοριστούν ενδιάμεσες προθεσμίες. Αντίθετα, έκρινε ρεαλιστικότερο να θεσπίσει μέγιστο χρονικό όριο δέκα ετών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας (εισαγωγική φράση του **άρθρου 14**), επιβάλλοντας ταυτόχρονα εγγύτερη προθεσμία για την υγειονομική ταφή των επικίνδυνων αποβλήτων [ένα έτος από την ενσωμάτωση της οδηγίας στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών, **άρθρο 14 στοιχείο δ)**] για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων.

Η τροπολογία αριθ. 26 δεν ελήφθη υπόψη, δεδομένου ότι δεν προσθέτει τίποτα στις υποχρεώσεις που ήδη ισχύουν δυνάμει της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Η ίδια εκτίμηση σχετικά με τις αναπόφευκτες διοικητικές καθυστερήσεις που συνεπάγεται η ενσωμάτωση στις εθνικές νομοθεσίες μιας οδηγίας με τόσο έντονο τεχνικό χαρακτήρα, οδήγησε το Συμβούλιο να επιλέξει διετή περίοδο ενσωμάτωσης (**άρθρο 18 παράγραφος 1**).

xi) *Άρθρο 15*

Η υποχρέωση υποβολής εκθέσεων (**άρθρο 15**) αντανακλά, μεταξύ άλλων, την τροπολογία αριθ. 7, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλουν έκθεση για την εφαρμογή του άρθρου 5. Η υποχρέωση αυτή αναφέρεται επίσης στην **αιτιολογική σκέψη 34**.

xii) *Παραρτήματα*

Παράρτημα I:

- λόγω της ποικιλίας των τοπικών συνθηκών, δεν εκρίθη σκόπιμο να επιβληθεί ενιαία απόσταση μεταξύ χώρων υγειονομικής ταφής και κατοικημένων περιοχών. Συνεπώς, η απαίτηση αυτή δεν περιελήφθη στο **σημείο 1.1 στοιχείο α)**,
- παραλήφθηκε η αναφορά στην οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, δεδομένου ότι η εν λόγω οδηγία δεν έχει ακόμη εκδοθεί.

Παράρτημα II:

Η εισαγωγή επεκτάθηκε προκειμένου να περιλάβει κατάλογο των διαφόρων κριτηρίων αποδοχής που θα πρέπει να καταρτίσει η τεχνική επιτροπή.

xiii) **Προοίμιο**

Δεδομένου ότι στο προοίμιο έχουν ήδη ενσωματωθεί μία παράγραφος του ψηφίσματος του Συμβουλίου του 1996, καθώς και άλλες σχετικές παράγραφοι, δεν εκρίθη απαραίτητο να περιληφθεί, εκτός θέματος, αιτιολογική παράγραφος σχετικά με την ιεραρχία της διαχείρισης των αποβλήτων.

Η αιτιολογική σκέψη 4 αντανακλά ως προς την ουσία τις τροπολογίες αριθ. 2, 3 και 5.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 50/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 16 Ιουνίου 1998

για την έκδοση της απόφασης 98/..ΕΚ του Συμβουλίου, της ... , για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για έναν μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα

(98/C 333/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι όλα τα κράτη μέλη και η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC) η οποία, από την έναρξη ισχύος της στις 21 Μαρτίου 1994, δεσμεύει όλα τα μέρη να καταρτίζουν, να ενημερώνουν περιοδικά, να δημοσιεύουν και να υποβάλλουν στη διάσκεψη των μερών εθνικούς καταλόγους απογραφής των ανθρωπογενών εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα όλων των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, χρησιμοποιώντας συγκρίσιμες μεθόδους που εγκρίνονται από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών·

ότι η ίδια σύμβαση δεσμεύει όλα τα μέρη να καταρτίζουν, να εφαρμόζουν, να δημοσιεύουν και να ενημερώνουν σε τακτική βάση εθνικά, και όπου ενδείκνυται, περιφερειακά προγράμματα τα οποία να περιέχουν μέτρα για τη μετρίαση των κλιματικών μεταβολών μέσω της αντιμετώπισης των ανθρωπογενών εκπομπών κατά πηγή και της κατακράτησης κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ·

ότι η πρώτη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της UNFCCC αποφάσισε ότι τα συμβαλλόμενα μέρη που απαρτιούνται στο παράρτημα Ι της εν λόγω σύμβασης θα πρέπει να υποβάλλουν ετησίως στη γραμματεία της εθνικά στοιχεία απογραφής των εκπομπών κατά πηγή και των κατακρατήσεων κατά υποδοχέα και να καταρτίζουν τις

εθνικές εκθέσεις που προβλέπονται στη σύμβαση με γνώμονα τις κατευθυντήριες γραμμές για τους εθνικούς πίνακες απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου και τις τεχνικές συστάσεις για την εκτίμηση των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και της σχετικής προσαρμογής, που εξέδωσε η διακυβερνητική ομάδα για την αλλαγή του κλίματος·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί η απόφαση 93/389/ΕΟΚ⁽⁴⁾ ώστε η διαδικασία παρακολούθησης να μπορέσει να αναπροσαρμοστεί στα σύγχρονα δεδομένα, ιδίως δε η μετά το έτος 2000 παρακολούθηση των περιορισμών και μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και η εφαρμογή της σε όλες τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της UNFCCC και λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου του Κιότο της εν λόγω σύμβασης, το οποίο εγκρίθηκε από την τρίτη διάσκεψη των μερών της UNFCCC στις 10 Δεκεμβρίου 1997·

ότι είναι σημαντικό να καταστεί δυνατή η ακριβής και τακτική αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται προς την υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο της εν λόγω σύμβασης·

ότι η Κοινότητα θεωρεί το μηχανισμό παρακολούθησης ουσιώδες μέσο για την αξιολόγηση της προόδου προς την κατεύθυνση αυτή·

ότι οι διατάξεις του μηχανισμού παρακολούθησης που θεσπίστηκε με την απόφαση 93/389/ΕΟΚ πρέπει να εφαρμόζονται εξίσου στις ανθρωπογενείς εκπομπές κατά πηγή και στη δέσμευση κατά υποδοχέα όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και ότι θα πρέπει να συνεχισθεί η αναπροσαρμογή της διαδικασίας παρακολούθησης ώστε να αντικατοπτρίζει τις περαιτέρω αποφάσεις στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο·

ότι έχει καταστεί σαφές ότι η προθεσμία της 31ης Ιουλίου, που ορίζεται στην απόφαση 93/389/ΕΟΚ για την υποβολή των εθνικών στοιχείων απογραφής, είναι δύσκολο να τηρηθεί από όλα τα κράτη μέλη·

ότι το Συμβούλιο, στη συνεδρίαση της 22ας και 23ης Ιουνίου 1995, επιβεβαίωσε τη βούληση της Κοινότητας να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της σύμβασης και επιβεβαίωσε τα συμπεράσματά του της 29ης Οκτωβρίου 1990, της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 1994 και της 9ης Μαρτίου 1995·

⁽¹⁾ ΕΕ C 120 της 18.4.1998, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ C 89 της 19.3.1997, σ. 7.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 (ΕΕ C 304 της 6.10.1997, σ. 109), κοινή θέση του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 167 της 9.7.1993, σ. 31.

ότι η απόφαση 93/389/ΕΟΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 1 έως 8 της απόφασης 93/389/ΕΟΚ αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Θεσπίζεται σύστημα για:

- την παρακολούθηση, στα κράτη μέλη, των ανθρωπογενών εκπομπών όλων των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και
- την αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται όσον αφορά την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί σχετικά με τις εκπομπές αυτές.

Άρθρο 2

Εθνικά προγράμματα

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, δημοσιεύουν και εφαρμόζουν εθνικά προγράμματα για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών, κατά πηγή, και για την ενίσχυση της δέσμευσης, κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, προκειμένου να συμβάλλουν:

- στη σταθεροποίηση, μέχρι το 2000, των εκπομπών CO₂ στα επίπεδα του 1990 στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προϋποθέτοντας ότι και άλλες χώρες θα αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και ότι τα κράτη μέλη, τα οποία αρχίζουν από σχετικά χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας και συνεπώς χαμηλά επίπεδα εκπομπών υπολογιζόμενα κατά κεφαλήν ή με βάση άλλα κατάλληλα κριτήρια, δικαιούνται να έχουν στόχους και/ή στρατηγικές για το CO₂ που αντιστοιχούν στο επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης, βελτιώνοντας παράλληλα την ενεργειακή απόδοση των οικονομικών δραστηριοτήτων τους, όπως συμφωνήθηκε στις συνόδους του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1990, της 13ης Δεκεμβρίου 1991 και της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 1994,
- στην εκπλήρωση, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, των δεσμεύσεων περιορισμού και/ή μείωσης των εκπομπών όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ δυνάμει της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, και δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κιότο,
- στη διαφανή και ακριβή παρακολούθηση της επιτευχθείσας και της επιδιωκόμενης προόδου των κρατών μελών, περιλαμβανομένης της συμβολής των κοινικών μέτρων, κατά την υλοποίηση των συμφωνημέ-

νων εθνικών συνεισφορών στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Τα εν λόγω προγράμματα ενημερώνονται περιοδικά.

2. Κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο εθνικό του πρόγραμμα:

- a) εκτιμήσεις για τα αποτελέσματα των πολιτικών και των μέτρων για τις εκπομπές και τις κατακρατήσεις και ενσωμάτωση των εκτιμήσεων αυτών στις προβολές για το CO₂ και για τα άλλα αέρια θερμοκηπίου μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2000, σύμφωνα με τις περί εκθέσεων απαιτήσεις της σύμβασης-πλαίσου του ΟΗΕ για τις κλιματικές μεταβολές·
- β) τουλάχιστον για τα έξι αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κιότο [διοξείδιο του άνθρακα (CO₂), μεθάνιο (CH₄), υποξείδιο του αζώτου (N₂O), υδροφθοράνθρακες (HFC), υπερφθοράνθρακες (PFC) και εξαφθοριούχο θείο (SF₆)]:

— τις βασικές του ετήσιες ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος, μεθανίου και υποξειδίου του αζώτου για το 1990, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1,

— τις βασικές του ανθρωπογενείς εκπομπές υδροφθορανθράκων, υπερφθορανθράκων και εξαφθοριούχου θείου για το 1990 και/ή το 1995, όπως ορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1,

— καταλόγους των ανθρωπογενών του εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα, κατά τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1,

— λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την εθνική πολιτική και τα εθνικά μέτρα που εφαρμόζονται ή προβλέπονται από το έτος αναφοράς και που συμβάλλουν σημαντικά στις προσπάθειες μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αύξησης της κατακράτησής τους. Στα στοιχεία αυτά, τα οποία παρέχονται για κάθε είδος αερίου και για κάθε κλάδο, περιλαμβάνονται ο στόχος του μέτρου, ο τύπος του πολιτικού οργάνου που χρησιμοποιείται για κάθε μέτρο, η πρόοδος της εφαρμογής της πολιτικής ή των μέτρων καθώς και, όπου είναι δυνατό, προσωρινοί δείκτες της προόδου τους,

— τα μέτρα που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για την εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής,

— εκτιμήσεις της συνέπειας της πολιτικής και μέτρων στις εκπομπές και στην κατακράτησή τους και ενσωμάτωσή τους σε προβολές:

- i) για τα αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κιότο μεταξύ του έτους αναφοράς και της περιόδου από 2008 έως 2012 και
- ii) όσο είναι δυνατόν για τα αέρια του θερμοκηπίου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κιότο μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2005.
- σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, βάσει προτύπων διαδικαστικών κατευθύνσεων καθώς και ποσοτικά στοιχεία για τη διασαφήνιση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη αυτών των προβολών και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μεθόδων εκτίμησης,
- εκτίμηση των οικονομικών συνεπειών των ανωτέρω μέτρων, όσο είναι δυνατό·
- γ) πληροφορίες για τα ακόλουθα αέρια: το μονοξείδιο του άνθρακος (CO), τα οξείδια του αζώτου (NO_x), τις μη μεθανούχες πτητικές οργανικές ενώσεις (NMVOC_s) και τα οξείδια του θείου σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων που καθορίζονται στη σύμβαση πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, περιλαμβανομένων:
- στοιχείων σχετικών με τις εκπομπές,
- περιγραφή της πολιτικής και των μέτρων που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών των αερίων αυτών,
- όσο είναι δυνατόν, εκτιμήσεις των προβολών των εκπομπών, σε τακτά διαστήματα στο μέλλον και όπως συμφωνήθηκε ακολουθώντας τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 8, βάσει προτύπων διαδικαστικών κατευθύνσεων, καθώς και ποσοτικά στοιχεία για τη διασαφήνιση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη αυτών των προβολών και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μεθόδων εκτίμησης.

Άρθρο 3

Κατάλογοι και υποβολή στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα επίπεδα των ανθρωπογενών εκπομπών, κατά πηγή, και της δέσμευσης, κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν επιτίπουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, σύμφωνα με τις μεθόδους που έχουν εγκριθεί από την ΟΠΕΡ και συμφωνηθεί από τη συνδιάσκεψη των μερών. Οι μέθοδοι αυτές αναθεωρούνται αναλόγως, σύμφωνα με τη διαδικασία περί του άρθρου 8, ώστε να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις τυχόν μελλοντικές αποφάσεις της συνδιάσκεψης των συμβαλλομένων μερών.
2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, κάθε χρόνο και πριν από τις 31 Δεκεμβρίου, στοιχεία για τις ανθρωπογενείς τους εκπομπές CO₂ και τη δέσμευση του CO₂ κατά υποδοχέα το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν επίσης, σε ετήσια βάση, εθνικά στοιχεία απογραφής των εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα των άλλων αερίων του θερμοκηπίου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παρά-

γραφος 2. Ανακοινώνουν στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου τα οριστικά τους στοιχεία για το προτελευταίο έτος και προσωρινά στοιχεία για το προηγούμενο έτος.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν επίσης έως τις 31 Δεκεμβρίου τα πλέον πρόσφατα στοιχεία για τις προβλεπόμενες εκπομπές κατά πηγή και τη δέσμευση κατά υποδοχέα των αερίων του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κιότο για την περίοδο από 2008 έως 2012 και, ει δυνατόν, για το 2005.

Η Επιτροπή λαμβάνει περαιτέρω μέτρα για να εξασφαλισθεί η συγκρισιμότητα και η διαφάνεια των εθνικών καταλόγων και των υποβαλλομένων στοιχείων.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει των στοιχείων που της παρέχουν, καταλόγους των ανθρωπογενών εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου και δεσμεύσεων κατά υποδοχέα στην Κοινότητα. Η Επιτροπή διαβιβάζει σε όλα τα κράτη μέλη, έως την 1η Μαρτίου, τους καταλόγους αυτούς οι οποίοι βασίζονται σε στοιχεία που συλλέγονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Άρθρο 4

Διαδικασίες και μέθοδοι αξιολόγησης

Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, η Επιτροπή ορίζει τις διαδικασίες και μεθόδους για την αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 6 και τη συχνότητα ενημέρωσής τους από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων και της κατάστασης των εκπομπών στην Κοινότητα

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα υπάρχοντα εθνικά τους προγράμματα που δεν έχουν ακόμη διαβιβασθεί, ή τα ενημερωμένα προγράμματα που έχουν ήδη διαβιβασθεί, εντός τριών μηνών μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.

Τα μελλοντικά εθνικά προγράμματα και η ενημέρωσή τους διαβιβάζονται στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από την έγκρισή τους.

2. Η Επιτροπή διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη τα εθνικά προγράμματα που λαμβάνει, εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί τα εθνικά προγράμματα για να εκτιμήσει αν η πρόοδος στο σύνολο της Κοινότητας είναι επαρκής για να εξασφαλισθεί η τήρηση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

4. Εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εθνικών προγραμμάτων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος παρέχει την ανάλογη συνδρομή στη σύνταξη της έκθεσης αυτής, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του.

Άρθρο 6

Περαιτέρω αξιολόγηση της πραγματοποιηθείσας προόδου

Η Επιτροπή εξετάζει ετησίως, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, αν η πραγματική και η επιδιωκόμενη πρόοδος των κρατών μελών, καθώς και η συμβολή των κοινοτικών μέτρων με σκοπό την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο είναι επαρκής ώστε να εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της ακολουθούν πορεία εκπλήρωσης των δεσμεύσεών τους και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με βάση τα στοιχεία που έχει λάβει δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 5. Η έκθεση της Επιτροπής διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ακόμη και σε περίπτωση που τα στοιχεία που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη δεν είναι πλήρη, η δε Επιτροπή δύναται στην περίπτωση αυτή να συμπεριλαμβάνει στην έκθεση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, σε συνεννόηση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 7

Άλλα αέρια του θερμοκηπίου

(απαλείφεται)

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η Επιτροπή διατυπώνει γνώμη για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος,

ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 4 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση, βασισμένη στο άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ, για ένα μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο θερμοκηπίου στην Κοινότητα.
2. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της στις 17 Οκτωβρίου 1996.
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε στις 18 Σεπτεμβρίου 1997.
4. Η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση στις 3 Μαρτίου 1998.
5. Το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή του θέση στις 16 Ιουνίου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΙ

Στόχος της κοινής θέσης είναι η τροποποίηση της προαναφερόμενης απόφασης 93/389/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ούτως ώστε:

- να αναπροσαρμοστεί ο μηχανισμός παρακολούθησης της Κοινότητας για όλες τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο θερμοκηπίου και που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, για την περίοδο μετά το 2000, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου του Κιότο, το οποίο εγκρίθηκε στην τρίτη διάσκεψη των συμβαλλομένων μελών της σύμβασης-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC) στις 11 Δεκεμβρίου 1997 και
- να αξιολογηθεί η πρόοδος που σημειώθηκε εντός της Κοινότητας προς την εκπλήρωση των δεσμεύσεων οι οποίες αφορούν εκείνες τις εκπομπές αερίων που ορίζονται δυνάμει της σύμβασης-πλαίσιο για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο του προσαρτημένου στη σύμβαση εκείνη.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Κατά την εκπόνηση της κοινής θέσης το Συμβούλιο καθοδηγήθηκε από τα ακόλουθα δύο μελήματα:

- πρώτον, να ενημερωθεί ο μηχανισμός παρακολούθησης βάσει της πρότασης της Επιτροπής, και να συμμορφωθεί από τεχνική άποψη προς τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου του Κιότο, το οποίο εγκρίθηκε στο μεταξύ (στις 11 Δεκεμβρίου 1997),
- και δεύτερον, να καταστεί ο μηχανισμός παρακολούθησης ένα χρήσιμο μέσο για την αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε στην Κοινότητα προς εκπλήρωση των δεσμεύσεων οι οποίες απορρέουν τόσο από τη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές όσο και από το πρωτόκολλο του Κιότο.

Η κοινή θέση ενσωματώνει, στο σύνολό τους ή εν μέρει, έναν σημαντικό αριθμό τροποποιήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες είχαν ενσωματωθεί στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής. Δεν υπάρχουν τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που να τις απέριψε η Επιτροπή και να τις περιέλαβε το Συμβούλιο στην κοινή του θέση. Περισσότερες πληροφορίες δίνονται παρακάτω στο κείμενο που ακολουθεί με τίτλο «Ειδικές παρατηρήσεις», στις οποίες περιλαμβάνονται παρατηρήσεις για πρόσθετες τεχνικές ουσιαστικές αλλαγές τις οποίες εισήγαγε το Συμβούλιο στο κείμενο της κοινής θέσης ως συνέπεια της έγκρισης του πρωτοκόλλου του Κιότο.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Προοίμιο

Το προοίμιο περιλαμβάνει τώρα δύο νέες αιτιολογικές σκέψεις (αντιστοίχως, την πέμπτη και την έκτη αιτιολογική σκέψη) βάσει των τροποποιήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επιπλέον, οι αιτιολογικές σκέψεις που αναφέρονταν κυρίως στις διαφορετικές φάσεις της διαδικασίας που οδήγησε στη θέσπιση του πρωτοκόλλου του Κιότο έχουν διαγραφεί και αντικατασταθεί με συντομότερη διατύπωση που αναφέρεται στο αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, δηλαδή στις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στο πρωτόκολλο του Κιότο.

Εκτός από ορισμένες δευτερεύουσες αναπροσαρμογές όπως η προθεσμία για τη διαβίβαση των απογραφών (31 Δεκεμβρίου τώρα πια) και περαιτέρω ημερομηνίες προηγούμενων συμπερασμάτων του Συμβουλίου ώστε να εξασφαλιστεί συνέπεια με τα τροποποιημένα άρθρα, έχει επίσης προστεθεί μια αναφορά στην ενδεχόμενη μελλοντική ενημέρωση του μηχανισμού παρακολούθησης, ώστε να αντικατοπτρίζονται περαιτέρω αποφάσεις στα πλαίσια του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 τροποποιήθηκε ώστε να ευθυγραμμιστεί με τα περιεχόμενα και τους στόχους της κοινής θέσης (βλέπε μέρος II παραπάνω).

Άρθρο 2

Οι βασικές τροποποιήσεις που έγιναν στο άρθρο αυτό όσον αφορά τα «εθνικά προγράμματα» στοχεύουν κυρίως στο να ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων του Κιότο, οι οποίες στο μεταξύ ολοκληρώθηκαν, και ιδιαίτερα οι απαιτήσεις που απορρέουν από το πρωτόκολλο του Κιότο για την Κοινότητα και τα κράτη μέλη της. Ο μηχανισμός παρακολούθησης όπως αναπροσαρμόστηκε θα συμβάλει όντως επίσης στην αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη της προς την εκπλήρωση των δεσμεύσεων της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου της. Και το άρθρο αυτό έχει αναδιοργανωθεί ώστε να γίνεται διάκριση μεταξύ των απαιτήσεων της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο.

— Παράγραφος 1

Η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε έτσι ώστε να περιλάβει, στο πρώτο της εδάφιο, αναφορά στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 1994, για λόγους πληρότητας. Το δεύτερο εδάφιο αναπροσαρμόστηκε ελαφρώς και το τρίτο εδάφιο προστέθηκε ώστε να αντικατοπτρίζεται ο διευρυμένος στόχος της κοινής θέσης: τα εδάφια αυτά αναφέρονται τώρα αντιστοίχως στην εκπλήρωση των δεσμεύσεων της Κοινότητας που αφορούν τις εκπομπές αερίων οι οποίες συμβάλλουν στο φαινόμενο θερμοκηπίου, δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο, και στη διαφανή και ακριβή παρακολούθηση της επιτευχθείσας και της σχεδιαζόμενης προόδου των κρατών μελών (συμπεριλαμβανομένης της συμβολής των κοινοτικών μέτρων) προς την υλοποίηση των εθνικών συνεισφορών τους στις δεσμεύσεις αυτές.

— Παράγραφος 2

Η παράγραφος αυτή [και ιδιαίτερα το στοιχείο β)] τροποποιήθηκε επίσης ώστε να ευθυγραμμιστεί από τεχνική άποψη με τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου του Κιότο, ιδιαίτερα όσον αφορά την περίοδο δέσμευσης (2008-2012), το καλάθι των αερίων (τα έξι αέρια που αναφέρονται στον κατάλογο του παραρτήματος Α του πρωτοκόλλου) και το βασικό έτος (1990 ή 1995 για τα τρία πρόσθετα αέρια θερμοκηπίου). Οι πληροφορίες που θα πρέπει να δοθούν δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές για τα άλλα αέρια θερμοκηπίου αναφέρονται στο στοιχείο γ).

Περαιτέρω, βάσει των τροποποιήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αναφέρεται ότι τα στοιχεία και οι πληροφορίες θα πρέπει να υποβάλλονται από τα κράτη μέλη βάσει των τυποποιημένων διαδικαστικών κατευθυντήριων γραμμών.

Άρθρο 3

Οι κύριες τροποποιήσεις στο άρθρο αυτό όσον αφορά τους εθνικούς καταλόγους και την υποβολή στοιχείων περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- στην παράγραφο 1: προστέθηκε αναφορά στις μεθοδολογίες της διακυβερνητικής ομάδας για τις κλιματικές μεταβολές και στις επακόλουθες σχετικές αποφάσεις που ελήφθησαν από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών στη σύμβαση για τις κλιματικές μεταβολές, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η συμβατότητα των μεθοδολογιών κατά την κατάρτιση καταλόγων και κατά την υποβολή συναφών στοιχείων·
- στην παράγραφο 2:
 - α) τροποποίηση των προθεσμιών (31 Δεκεμβρίου) για την υποβολή πληροφοριών και στοιχείων στην Επιτροπή, επίσης προκειμένου να καταστούν οι προθεσμίες αυτές συμβατές με τις περαιτέρω απαιτήσεις της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και άλλων διεθνών συμβάσεων μείζονος σημασίας για την ρύπανση του αέρα·
 - β) αναφορά στην υποβολή εκθέσεων για τα πιο πρόσφατα στοιχεία για τις προβλεπόμενες εκπομπές αερίων που καλύπτονται από το πρωτόκολλο του Κιότο για την προκαθορισμένη περίοδο δέσμευσης (2008 έως 2012) και, εφόσον είναι δυνατόν, για το 2005·
 - γ) αναφορά σε περαιτέρω μέτρα τα οποία θα πρέπει να ληφθούν από την Επιτροπή για να εξασφαλιστεί η συμβατότητα και η διαφάνεια των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη (ιδίως, εθνικοί κατάλογοι και ανακοινώσεις). Η αναφορά αυτή προστέθηκε λαμβάνοντας εν μέρει υπόψη τροποποίηση την οποία πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· η περαιτέρω αναφορά στον κοινό σχεδιασμό κατευθυντήριων γραμμών, η οποία είχε περιληφθεί στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, δεν υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο·
- στην παράγραφο 3: τροποποίηση της προθεσμίας (1η Μαρτίου) που τάσσεται στην Επιτροπή για τη διαβίβαση στα κράτη μέλη των προαναφερόμενων πληροφοριών.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο ενσωμάτωσε την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (η οποία είχε γίνει επίσης δεκτή από την Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση) για τη διατήρηση του άρθρου αυτού. Το κείμενο του άρθρου αυτού τροποποιήθηκε ωστόσο στην κοινή θέση (και ο τίτλος του προσαρμόστηκε αναλόγως), ώστε να περιληφθούν περαιτέρω ενημερώσεις των εθνικών προγραμμάτων.

Άλλες αλλαγές τις οποίες εισήγαγε το Συμβούλιο περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- η προθεσμία που διαθέτει η Επιτροπή για να διαβιβάσει στα άλλα κράτη μέλη τα εθνικά προγράμματα που λαμβάνει, μειώνεται σε ένα μήνα,
- προστέθηκε μια αναφορά στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, ο οποίος θα βοηθήσει, ανάλογα με τις ανάγκες, στη σύνταξη της έκθεσης αξιολόγησης που θα υποβληθεί από την Επιτροπή στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Άρθρο 6

Το κείμενο του άρθρου αυτού τροποποιήθηκε ώστε να έχει συνέπεια με την τροποποιημένη διατύπωση του άρθρου 2 παράγραφος 1.

Το άρθρο τώρα περιλαμβάνει ετήσια αξιολόγηση από μέρους της Επιτροπής σχετικά με την επιτευχθείσα και την αναμενόμενη πρόοδο των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής των κοινοτικών μέτρων προς την εκπλήρωση των δεσμεύσεων δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κιότο, και έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Το τελευταίο μέρος του άρθρου αυτού προστέθηκε λαμβάνοντας υπόψη τροποποίηση την οποία πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αναφέρεται στο γεγονός ότι η προαναφερόμενη έκθεση θα πρέπει να είναι διαθέσιμη ακόμη και στην περίπτωση που τα στοιχεία που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη είναι ελλιπή. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα δύναται να περιλαμβάνει τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, αφού συμβουλευτεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Η κοινή θέση διαφέρει σε αυτό από την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, η οποία απαιτούσε να γίνεται σαφής αναφορά στην έκθεση, απουσία των στοιχείων αυτών.

Άρθρο 7

Το άρθρο αυτό («άλλα αέρια θερμοκηπίου») διαγράφηκε, καθώς πρότεινε η Επιτροπή.

Άρθρο 8

Η κοινή θέση προβλέπει κανονιστική επιτροπή (διαδικασία III-α) αντί επιτροπής συμβουλευτικού χαρακτήρα (διαδικασία I), όπως είχε προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και είχε δεχθεί η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση.

Η Επιτροπή έδειξε απροθυμία ως προς την αλλαγή του τύπου της επιτροπής, αλλά στο τέλος δέχθηκε την τροποποίηση την οποία εισήγαγε το Συμβούλιο.

Άρθρο 9

Για λόγους σαφήνειας και νομικής ασφάλειας, προστέθηκε μια ημερομηνία για την έναρξη θέσης σε ισχύ της απόφασης (1η Ιανουαρίου 1999).

Η Επιτροπή δέχθηκε τις τροποποιήσεις τις οποίες το Συμβούλιο ενσωμάτωσε στην κοινή του θέση.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 51/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 24 Σεπτεμβρίου 1998

για την έκδοση της οδηγίας 98/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... , σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών

(98/C 333/04)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων αφορά όχι μόνο τις συναλλαγές από πρόσωπα που ενεργούν στα πλαίσια εμπορικών δραστηριοτήτων αλλά και συναλλαγές από μεμονωμένους ιδιώτες· ότι τούτο συνεπάγεται, για τους καταναλωτές που κατοικούν σε κράτος μέλος, τη δυνατότητα να κάνουν αγορές, στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους, με βάση ένα ομοιόμορφο ελάχιστο σύνολο δίκαιων κανόνων που διέπουν την πώληση καταναλωτικών αγαθών·
- (2) ότι οι νομοθεσίες των κρατών μελών σχετικά με τις πωλήσεις καταναλωτικών αγαθών παρουσιάζουν κάποιες διαφορές, με συνέπεια να διαφέρουν μεταξύ τους οι εθνικές αγορές πώλησης καταναλωτικών αγαθών και να είναι δυνατή η στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των πωλητών·
- (3) ότι ο καταναλωτής, ο οποίος προσπαθεί να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα της μεγάλης αγοράς προμηθευόμενος αγαθά σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της διαμονής του, διαδραματίζει κεφαλαιώδη ρόλο στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς· ότι θα πρέπει να εμποδισθεί η τεχνητή επανεμφάνιση συνόρων και η στεγανοποίηση των αγορών· ότι οι παρεχόμενες στους καταναλωτές δυνατότητες έχουν αυξηθεί σε

μεγάλο βαθμό από τις νέες επικοινωνιακές τεχνολογίες οι οποίες επιτρέπουν την εύκολη πρόσβαση σε συστήματα διανομής άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών· ότι, ελλείψει μιας ελάχιστης εναρμόνισης των κανόνων των σχετικών με την πώληση καταναλωτικών αγαθών, η ανάπτυξη της πώλησης αγαθών μέσω των νέων επικοινωνιακών τεχνολογιών εξ αποστάσεως κινδυνεύει να εμποδισθεί σοβαρά·

- (4) ότι η δημιουργία ενός ελάχιστου κοινού συνόλου κανόνων δικαίου των καταναλωτών, που θα ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο αγοράς των αγαθών εντός της Κοινότητας, θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών και θα τους επιτρέψει να αξιοποιήσουν καλύτερα τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς·
- (5) ότι οι κυριότερες δυσκολίες τις οποίες συναντούν οι καταναλωτές και οι οποίες αποτελούν την κύρια πηγή διενέξεων με τους πωλητές, αφορούν τη μη συμμόρφωση των αγαθών με τους συμβατικούς όρους· ότι θα πρέπει, εμπομένως, να υπάρξει προσέγγιση ως προς το θέμα αυτό των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν την πώληση καταναλωτικών αγαθών, χωρίς ωστόσο η προσέγγιση αυτή να θίξει τις διατάξεις και αρχές των εθνικών δικαίων περί συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης·
- (6) ότι, πρώτα απ' όλα, τα αγαθά πρέπει να είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης· ότι η αρχή της συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης μπορεί να θεωρηθεί ως κοινή στις διάφορες εθνικές νομικές παραδόσεις· ότι, σε ορισμένες εθνικές νομικές παραδόσεις, η αρχή αυτή μπορεί να μην επαρκεί από μόνη της για την εξασφάλιση ελάχιστου επιπέδου προστασίας του καταναλωτή· ότι, στο πλαίσιο αυτών των νομικών παραδόσεων, ειδικότερα, μπορεί να είναι χρήσιμη η θέσπιση πρόσθετων εθνικών διατάξεων για την εξασφάλιση της προστασίας του καταναλωτή στις περιπτώσεις που τα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει ειδικούς συμβατικούς όρους ή όταν τα μέρη έχουν καταλήξει σε συμβατικούς όρους ή συμφωνίες οι οποίες καταργούν ή περιορίζουν, αμέσως ή εμμέσως, τα δικαιώματα του καταναλωτή και οι οποίες, στο μέτρο που τα δικαιώματα αυτά απορρέουν από την παρουσία οδηγία, δεν είναι δεσμευτικές για τον καταναλωτή·
- (7) ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της αρχής της συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, είναι σκόπιμο να εισαχθεί μαχητό τεκμήριο συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης το οποίο θα καλύπτει τις συνηθέστερες περιπτώσεις· ότι το τεκμήριο αυτό δεν περιορίζει την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων· ότι, επί πλέον, ελλείψει ειδικών συμβατικών όρων καθώς και σε περίπτωση εφαρμο-

(¹) ΕΕ C 307 της 16.10.1996, σ. 8 και ΕΕ C 148 της 14.5.1998, σ. 12.

(²) ΕΕ C 66 της 3.3.1997, σ. 5.

(³) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 104 της 6.4.1998, σ. 30), κοινή θέση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

γής της ρήτρας ελάχιστης προστασίας, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σ' αυτό το τεκμήριο μπορούν να χρησιμοποιούνται προκειμένου να καθορίζεται η έλλειψη συμμόρφωσης του αγαθού προς τους όρους της σύμβασης· ότι η ποιότητα και η επίδοση την οποία μπορούν εύλογα να αναμένουν οι καταναλωτές, εξαρτώνται από τη φύση των αγαθών, καθώς και από το αν τα αγαθά είναι καινούρια ή μεταχειρισμένα· ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τεκμήριο είναι σωρευτικά· ότι, εάν οι περιστάσεις σε μια συγκεκριμένη περίπτωση καθιστούν κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο προδήλως απρόσφορο, τα υπόλοιπα στοιχεία του τεκμηρίου εξακολουθούν, ωστόσο, να ισχύουν·

- (8) ότι ο πωλητής θα πρέπει να είναι ο άμεσος υπεύθυνος έναντι του καταναλωτή σε ό,τι αφορά τη συμμόρφωση των αγαθών προς τους όρους της σύμβασης· ότι αυτή είναι η καθιερωμένη παραδοσιακή λύση στις έννομες τάξεις των κρατών μελών· ότι, εντούτοις, ο πωλητής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να στραφεί κατά του παραγωγού, κατά προηγούμενου πωλητή ο οποίος εντάσσεται στην ίδια αλυσίδα συμβάσεων ή κατ' άλλου ενδιάμεσου, εκτός αν έχει παραιτηθεί από αυτό το δικαίωμα· ότι οι κανόνες που καθορίζουν εναντίον ποιών μπορεί να στραφεί ο πωλητής και με ποιους τρόπους, πρέπει να προσδιορίζονται από το εθνικό δίκαιο·
- (9) ότι, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των αγαθών προς τους όρους της σύμβασης, οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν δικαίωμα σε δωρεάν αποκατάσταση της συμμόρφωσης επιλέγοντας είτε την επισκευή είτε την αντικατάσταση του αγαθού ή, εφόσον αυτό δεν είναι δυνατόν, θα πρέπει να έχουν δικαίωμα σε μείωση του τιμήματος ή υπαναχώρηση από την σύμβαση·
- (10) ότι ο καταναλωτής, κατ' αρχάς, μπορεί να απαιτήσει από τον πωλητή την επισκευή ή την αντικατάσταση των αγαθών, εκτός εάν η επανόρθωση αυτή είναι αδύνατη ή δυσανάλογη· ότι η δυσανάλογη της επανόρθωσης θα πρέπει να κρίνεται αντικειμενικά· ότι μια επανόρθωση μπορεί να είναι δυσανάλογη εάν, σε σύγκριση με εναλλακτικό τρόπο επανόρθωσης, έχει υπερβολικά υψηλό κόστος· ότι, προκειμένου να κριθεί αν το κόστος είναι υπερβολικά υψηλό, το κόστος του ενός τρόπου επανόρθωσης θα πρέπει να είναι σημαντικά υψηλότερο από το κόστος του εναλλακτικού τρόπου επανόρθωσης·
- (11) ότι, στις περιπτώσεις έλλειψης συμμόρφωσης, ο πωλητής μπορεί πάντα να προτείνει στον καταναλωτή, εν είδει διακανονισμού, οποιαδήποτε διαθέσιμη επανόρθωση· ότι εναπόκειται στον καταναλωτή να αποφασίσει αν θα δεχτεί ή θα απορρίψει την πρόταση·
- (12) ότι οι αναφορές στο χρόνο της παράδοσης δεν συνεπάγονται ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να τροποποιήσουν τους κανόνες τους σχετικά με την μετάθεση του κινδύνου·
- (13) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι οποιαδήποτε επιστροφή προς τον καταναλωτή μπορεί να

μειωθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των αγαθών εκ μέρους του καταναλωτή από την στιγμή της παράδοσης· ότι οι λεπτομερείς κανόνες βάσει των οποίων χωρεί υπαναχώρηση από τη σύμβαση μπορούν να καθοριστούν από το εθνικό δίκαιο·

- (14) ότι, λόγω του ειδικού τους χαρακτήρα, τα μεταχειρισμένα αγαθά κατά κανόνα είναι αδύνατον να αντικατασταθούν· ότι συνεπώς το δικαίωμα του καταναλωτή να ζητήσει αντικατάσταση κατά κανόνα δεν ισχύει για τα εν λόγω αγαθά· ότι, όσον αφορά τα αγαθά αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους συμβαλλόμενους να συμφωνήσουν μικρότερη περίοδο ευθύνης·
- (15) ότι είναι σκόπιμο να περιορισθεί η περίοδος κατά την οποία ευθύνεται ο πωλητής για οποιαδήποτε έλλειψη συμμόρφωσης κατά την παράδοση των αγαθών· ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν περιορισμό της περιόδου μέσα στην οποία οι καταναλωτές μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, εφόσον αυτή η περίοδος δεν λήγει σε δύο έτη από τη στιγμή της παράδοσης· ότι όταν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, η έναρξη της παραγραφής δεν συμπίπτει με την στιγμή της παράδοσης των αγαθών, ο συνολικός χρόνος της παραγραφής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο δεν μπορεί να είναι συντομότερος των δύο ετών από τη στιγμή της παράδοσης·
- (16) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν αναστολή ή διακοπή της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας πρέπει να εκδηλώνεται κάθε έλλειψη συμμόρφωσης καθώς και του χρόνου της παραγραφής, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, σε περίπτωση επισκευής, αντικατάστασης ή διαπραγματεύσεων μεταξύ πωλητή και καταναλωτή με στόχο το φιλικό διακανονισμό·
- (17) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν προθεσμία εντός της οποίας ο καταναλωτής οφείλει να ενημερώσει τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίσουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή, μη προβλέποντας αυτή την υποχρέωση· ότι, πάντως, οι καταναλωτές σε όλη την Κοινότητα θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους προθεσμία τουλάχιστον δύο μηνών προκειμένου να ενημερώσουν τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης·
- (18) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα μέτρα τους έναντι μιας τέτοιας προθεσμίας η οποία παρεμποδίζει τις διασυνοριακές αγορές των καταναλωτών· ότι όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο που εφαρμόζουν την παρούσα διάταξη· ότι η Επιτροπή θα πρέπει να ελέγχει τις επιπτώσεις που έχει η διαφοροποιημένη εφαρμογή αυτής της διάταξης στους καταναλωτές και στην εσωτερική αγορά· ότι οι πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο που εφαρμόζεται αυτή η διάταξη από ένα κράτος μέλος θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στα άλλα κράτη μέλη, στους καταναλωτές και στις οργανώσεις των καταναλωτών σε όλη την Κοινότητα· ότι συνεπώς θα πρέπει να δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* συνο-

πτική έκθεση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε όλα τα κράτη μέλη:

- (19) ότι, για ορισμένες κατηγορίες αγαθών, αποτελεί τρέχουσα πρακτική να προσφέρουν οι πωλητές ή οι παραγωγοί εγγυήσεις επί των αγαθών έναντι παντός ελαττώματος που εκδηλώνεται εντός ορισμένης προθεσμίας· ότι η πρακτική αυτή μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία μεγαλύτερου ανταγωνισμού· ότι, μολονότι οι εγγυήσεις αυτές είναι θεμιτά εμπορικά μέσα, δεν θα πρέπει να παραπλανούν τον καταναλωτή· ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θα παραπλανηθούν οι καταναλωτές, οι εγγυήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν ορισμένες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης μιας δήλωσης ότι η εγγύηση δεν θίγει τα νόμιμα δικαιώματα του καταναλωτή·
- (20) ότι τα μέρη δεν μπορούν, με κοινή συναίνεση, να περιορίσουν ή να καταργήσουν τα δικαιώματα που παρέχονται στους καταναλωτές, δεδομένου ότι έτσι η παρεχόμενη νομική προστασία θα καθίστατο κενή περιεχομένου· ότι η αρχή αυτή θα πρέπει να εφαρμοζέται και στις ρήτρες που συνεπάγονται ότι ο καταναλωτής ε γνώριζε την έλλειψη συμμόρφωσης του καταναλωτικού αγαθού κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης· ότι η προστασία που παρέχεται στους καταναλωτές βάσει της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να μειώνεται λόγω του ότι ως εφαρμοστέο δίκαιο στη σύμβαση έχει επιλεγεί το δίκαιο μη κράτους μέλους·
- (21) ότι η νομοθεσία και η νομολογία σ' αυτόν τον τομέα μαρτυρούν, στα διάφορα κράτη μέλη, μια αυξανόμενη μέριμνα για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών· ότι, με βάση αυτή την τάση και την εμπειρία από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, μπορεί να κριθεί απαραίτητη μια μεγαλύτερη εναρμόνιση, προβλέποντας κυρίως άμεση ευθύνη του παραγωγού όσον αφορά τα ελαττώματα για τα οποία ευθύνεται·
- (22) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν ή να διατηρούν εν ισχύ αυστηρότερες διατάξεις, στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, προκειμένου να εξασφαλίσουν ακόμη υψηλότερο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, με σκοπό την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους ορίου ομοιόμορφης προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο των συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ενεργεί για σκοπό μη εντασσόμενο στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- β) «καταναλωτικά αγαθά»: κάθε ενσώματο κινητό πράγμα, εκτός από:
- τα αγαθά το οποία πωλούνται στα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από δικαστική αρχή,
 - το νερό και το φυσικό αέριο όταν δεν είναι συσκευασμένα προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα,
 - την ηλεκτρική ενέργεια·
- γ) «πωλητής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο σύμβασης, πωλεί καταναλωτικά αγαθά στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- δ) «παραγωγός»: ο κατασκευαστής ενός καταναλωτικού αγαθού, ο εισαγωγέας του καταναλωτικού αγαθού στο έδαφος της Κοινότητας, ή κάθε πρόσωπο που παρουσιάζεται ως παραγωγός θέτοντας επί του καταναλωτικού αγαθού το όνομά του, το σήμα του ή άλλο διακριτικό σημείο·
- ε) «εγγύηση»: κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του πωλητή ή του παραγωγού προς τον καταναλωτή, χωρίς επιπλέον επιβάρυνση, για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος, ή για αντικατάσταση, επισκευή ή φροντίδα καθ' οιονδήποτε τρόπο του καταναλωτικού αγαθού σε περίπτωση που το καταναλωτικό αγαθό δεν ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στη δήλωση της εγγύησης ή στη σχετική διαφήμιση·
- στ) «επισκευή»: η αποκατάσταση του καταναλωτικού αγαθού σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης, ώστε να είναι σύμφωνο προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.

3. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να ορίζουν ότι στον όρο «καταναλωτικά αγαθά» δεν περιλαμβάνονται μεταχειρισμένα αγαθά που πωλούνται σε δημόσιους πλειστηριασμούς με αυτοπρόσωπη παρουσία των αγοραστών.

4. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, λογίζονται επίσης ως συμβάσεις πώλησης οι συμβάσεις προμήθειας καταναλωτικών αγαθών τα οποία πρόκειται να κατασκευασθούν ή να παραχθούν, εκτός εάν ο καταναλωτής υποχρεούται να παράσχει σημαντικό μέρος των υλικών που απαιτούνται για την κατασκευή ή την παραγωγή.

Άρθρο 2

Συμμόρφωση προς τους όρους της σύμβασης

1. Ο πωλητής πρέπει να παραδίδει στον καταναλωτή αγαθά που είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.

2. Τα καταναλωτικά αγαθά τεκμαίρονται σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης εάν:

- α) ανταποκρίνονται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή και έχουν τις ιδιότητες του αγαθού εκείνου που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον καταναλωτή ως δείγμα ή υπόδειγμα·
- β) είναι κατάλληλα για κάθε ειδική χρήση την οποία επιζητεί ο καταναλωτής και την οποία γνωστοποίησε στον πωλητή κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, εκτός αν προκύπτει εκ των περιστάσεων ότι ο καταναλωτής δεν βασίστηκε στις εξηγήσεις του πωλητή·
- γ) είναι κατάλληλα για τις χρήσεις για τις οποίες προορίζονται συνήθως τα αγαθά του ίδιου τύπου·
- δ) έχουν τη συνήθη ποιότητα και επιδόσεις ενός αγαθού του ίδιου τύπου τις οποίες μπορεί ευλόγως να αναμένει ο καταναλωτής, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του για τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των αγαθών, ιδίως στο πλαίσιο της διαφήμισης ή της επισήμανσης.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, δεν υφίσταται έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης εάν, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο καταναλωτής ε γνώριζε ή δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί την έλλειψη της συμμόρφωσης.

4. Ο πωλητής δεν ευθύνεται για τις δημόσιες δηλώσεις, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ), εάν:

- αποδεικνύει ότι δεν γνώριζε και δεν μπορούσε ευλόγως να γνωρίζει τη σχετική δήλωση,
- αποδεικνύει ότι είχε διορθωθεί η σχετική δήλωση έως τη στιγμή σύναψης της σύμβασης ή
- αποδεικνύει ότι η απόφαση για την αγορά του καταναλωτικού αγαθού δεν μπορούσε να επηρεαστεί από τη δήλωση.

5. Η έλλειψη συμμόρφωσης που απορρέει από κακή εγκατάσταση του καταναλωτικού αγαθού εξομοιούται με έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, όταν η εγκατάσταση αποτελεί μέρος της σύμβασης πώλησης του αγαθού και έχει πραγματοποιηθεί από τον πωλητή ή υπ' ευθύνη του.

Άρθρο 3

Δικαιώματα του καταναλωτή

1. Ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή για κάθε έλλειψη συμμόρφωσης που υπάρχει κατά την παράδοση του αγαθού.

2. Όταν υπάρχει έλλειψη συμμόρφωσης, ο καταναλωτής έχει δικαίωμα είτε σε δωρεάν αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού με επισκευή ή αντικατάσταση, σύμφωνα με την παράγραφο 3, είτε σε προσήκουσα μείωση του τιμήματος, είτε σε υπαναχώρηση από τη σύμβαση όσον αφορά το αγαθό αυτό, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5.

3. Ο καταναλωτής έχει, κατ' αρχάς, δικαίωμα να απαιτήσει από τον πωλητή τη δωρεάν επισκευή ή αντικατάσταση του αγαθού, εκτός εάν μια τέτοια πράξη είναι αδύνατη ή δυσανάλογη.

Η επανόρθωση θεωρείται δυσανάλογη, εάν, σε σύγκριση με τον εναλλακτικό τρόπο επανόρθωσης, συνεπάγεται για τον πωλητή υπερβολικά υψηλό κόστος, λαμβάνοντας υπόψη:

- την αξία που θα είχε το αγαθό εάν δεν υπήρχε έλλειψη συμμόρφωσης,
- τη σημασία της έλλειψης συμμόρφωσης και
- κατά πόσον ο εναλλακτικός τρόπος επανόρθωσης θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή.

Η επισκευή ή η αντικατάσταση πρέπει να πραγματοποιούνται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και τον σκοπό για τον οποίο ο καταναλωτής προόριζε το αγαθό.

4. Εάν ο καταναλωτής δεν δικαιούται να απαιτήσει ούτε επισκευή ούτε αντικατάσταση ή εάν ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ή χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή, ο καταναλωτής δικαιούται να ζητήσει προσήκουσα μείωση του τιμήματος ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση.

5. Ο καταναλωτής δεν δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση εάν η έλλειψη συμμόρφωσης είναι ασήμαντη.

Άρθρο 4

Δικαίωμα προς επανόρθωση

Όταν ο τελικός πωλητής υπέχει ευθύνη έναντι του καταναλωτή λόγω έλλειψης συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, η οποία απορρέει από πράξη ή παράλειψη του παραγωγού, ενός προηγούμενου πωλητή ο οποίος εντάσσεται στην ίδια αλυσίδα συμβάσεων ή οποιουδήποτε άλλου ενδιαμέσου, ο τελικός πωλητής δικαιούται να στραφεί κατά του υπευθύνου ή των υπευθύνων στην αλυσίδα συμβάσεων, εκτός αν παραιτήθηκε του δικαιώματός του. Η εθνη-

κή νομοθεσία ορίζει το ή τα πρόσωπα κατά των οποίων μπορεί να στραφεί ο τελικός πωλητής, καθώς και τις σχετικές αγωγές και προϋποθέσεις άσκησής τους.

Άρθρο 5

Προθεσμίες

1. Ο πωλητής ευθύνεται δυνάμει του άρθρου 3 όταν η έλλειψη συμμόρφωσης εκδηλώνεται εντός δύο ετών από την παράδοση του αγαθού. Εάν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 υπόκεινται σε παραγραφή, η παραγραφή αυτή δεν συμπληρώνεται προ της παρόδου δύο ετών από την παράδοση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο καταναλωτής, προκειμένου να απολαύσει των δικαιωμάτων του, οφείλει να ενημερώσει τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία διαπίστωσε την έλλειψη συμμόρφωσης.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο. Η Επιτροπή παρακολουθεί τις επιπτώσεις που έχει στους καταναλωτές και στην εσωτερική αγορά η ύπαρξη αυτής της εναλλακτικής δυνατότητας για τα κράτη μέλη.

Το αργότερο ...⁽¹⁾, η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο. Η έκθεση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου, η έλλειψη συμμόρφωσης, η οποία εκδηλώνεται εντός έξι μηνών από την παράδοση του αγαθού, τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, εκτός εάν το τεκμήριο αυτό είναι ασυμβίβαστο με τη φύση του αγαθού ή τη φύση της έλλειψης, συμμόρφωσης.

Άρθρο 6

Εγγυήσεις

1. Η εγγύηση δεσμεύει νομικά το άτομο που την προσφέρει σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στη δήλωση της εγγύησης και στη σχετική διαφήμιση.

2. Στην εγγύηση πρέπει:

— να δηλώνεται ότι ο καταναλωτής έχει νόμιμα δικαιώματα δυνάμει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας που διέπει την πώληση καταναλωτικών αγαθών και να καθίσταται σαφές ότι αυτά τα δικαιώματα δεν θίγονται από την εγγύηση,

— να προσδιορίζονται, σε απλή και κατανοητή γλώσσα, το περιεχόμενο της εγγύησης και τα ουσιαστικά στοιχεία

που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγύησης, και κυρίως η διάρκεια και η εδαφική της έκταση, καθώς και το όνομα και η διεύθυνση του εγγυητή.

3. Εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, η εγγύηση πρέπει να τίθεται στη διάθεσή του γραπτώς ή να περιέχεται σε άλλο διαρκές υπόστρωμα που του είναι διαθέσιμο και προσιτό.

4. Το κράτος μέλος, όπου το καταναλωτικό αγαθό διατίθεται στο εμπόριο μπορεί, σύμφωνα με τους κανόνες της συνθήκης, να επιβάλλει, στο έδαφός του, τη σύνταξη της εγγύησης σε μία ή περισσότερες γλώσσες που επιλέγει μεταξύ των επισήμων γλωσσών της Κοινότητας.

5. Εάν η εγγύηση παραβαίνει τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 ή 4, κατά κανένα τρόπο δεν θίγεται η εγκυρότητα της εγγύησης αυτής και ο καταναλωτής μπορεί να βασιστεί στην εγγύηση και να απαιτήσει την τήρησή της.

Άρθρο 7

Δεσμευτικός χαρακτήρας

1. Συμβατικοί όροι ή συμφωνίες, οι οποίες συνάπτονται με τον πωλητή πριν από την ενημέρωσή του για την έλλειψη συμμόρφωσης και οι οποίες, αμέσως ή εμμέσως, καταργούν ή περιορίζουν τα δικαιώματα που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, δεν δεσμεύουν τον καταναλωτή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι σε περίπτωση μεταχειρισμένων αγαθών ο πωλητής και ο καταναλωτής μπορούν να συμφωνούν συμβατικούς όρους ή συμφωνίες που προβλέπουν μικρότερη χρονική περίοδο όσον αφορά την ευθύνη του πωλητή από εκείνην που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Η περίοδος αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός έτους.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι ο καταναλωτής δεν στερείται της παρεχόμενης από την παρούσα οδηγία προστασίας, λόγω της επιλογής του δικαίου μη κράτους μέλους ως εφαρμοστέου δικαίου της σύμβασης, όταν η σύμβαση παρουσιάζει στενό σύνδεσμο με το έδαφος κρατών μελών.

Άρθρο 8

Εθνικά δίκαια και στοιχειώδης προστασία

1. Η άσκηση των παραχωρούμενων από την παρούσα οδηγία δικαιωμάτων, δεν θίγει την άσκηση άλλων δικαιωμάτων που μπορεί να επικαλεσθεί ο καταναλωτής δυνάμει εθνικών κανόνων περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης.

⁽¹⁾ 42 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

2. Στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν εν ισχύ αυστηρότερες διατάξεις, σύμφωνες προς τη συνθήκη, προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή.

Άρθρο 9

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, το αργότερο ...⁽¹⁾. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

Επανεξέταση

Η Επιτροπή, το αργότερο ...⁽²⁾, επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση αυτή εξετάζει, μεταξύ άλλων, την περίπτωση της θέσπισης άμεσης ευθύνης του παραγωγού και συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις.

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

... ,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ 36 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

⁽²⁾ Επτά έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 23 Αυγούστου 1996, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση, με βάση το άρθρο 100 Α της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με την πώληση και τις εγγυήσεις καταναλωτικών αγαθών.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησαν στις 10 Μαρτίου 1998 και στις 27 Νοεμβρίου 1996, αντιστοίχως.
3. Την 1η Απριλίου 1998, η Επιτροπή διαβίβασε τροποποιημένη πρόταση στο Συμβούλιο.
4. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1998, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 189 Β παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η μελλοντική οδηγία προορίζεται να παρέχει ένα ομοιόμορφο στοιχειώδες επίπεδο των νόμιμων δικαιωμάτων των καταναλωτών να ζητήσουν επανόρθωση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ενός προϊόντος με τη σύμβαση πώλησης κατά τη στιγμή της παράδοσης και να εξασφαλίζει διαφάνεια στις εγγυήσεις που προσφέρονται εθελοντικά από πωλητές και κατασκευαστές. Η οδηγία καλύπτει μόνον αγαθά και πωλήσεις μεταξύ επαγγελματιών πωλητών και μη επαγγελματιών καταναλωτών.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικά**

Το Συμβούλιο επιδίωξε την αύξηση της προστασίας που καταναλωτή σε έναν τομέα που είναι η κύρια πηγή παραπόνων από καταναλωτές σε σχέση με τις συναλλαγές, ιδίως όσον αφορά τις διασυννοριακές συναλλαγές στην ενιαία αγορά. Ενεργώντας έτσι, το Συμβούλιο επιδίωκε επίσης να εξασφαλίσει μια λογική ισορροπία ανάμεσα στα συμφέροντα των καταναλωτών και των πωλητών ώστε να μπορούν να επωφελούνται πλήρως και κατά τρόπο δίκαιο από την εσωτερική αγορά. Το Συμβούλιο αποδέχτηκε ή έλαβε υπόψη ορισμένες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρα

(τα κείμενα αναφοράς είναι η κοινή θέση και η τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής)

Άρθρο 1: Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

— *παράγραφος 1:* πεδίο εφαρμογής

Το Συμβούλιο πρόσθεσε, για λόγους σαφήνειας, τις λέξεις «σχετικά με ορισμένες πτυχές». Ο τίτλος του σχεδίου οδηγίας συμπληρώθηκε αναλόγως.

— *παράγραφος 2:* ορισμοί συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων

Στον ορισμό του «καταναλωτή» [στοιχείο α)], το Συμβούλιο αποδέχτηκε την τροπολογία αριθ. 11 και διέγραψε κατά συνέπεια τον όρο «απευθείας» που είχε προτείνει η Επιτροπή.

Όσον αφορά τα «καταναλωτικά αγαθά» [στοιχείο β)], το Συμβούλιο προσέθεσε τη λέξη «ενσώματο» και έκρινε ότι οι τρεις εξαιρέσεις, μαζί με την εξαίρεση που προβλέπεται στη νέα παράγραφο 3, αποτελούν χρήσιμες αποσαφηνίσεις, ενώ η ρητή αναφορά στα ακίνητα θεωρήθηκε περιττή.

Όσον αφορά τον «πωλητή» [στοιχείο γ)], η αναφορά «έναντι μιας άλλης περιουσιακής αξίας» θα είχε θέσει προβλήματα σε αρκετά κράτη μέλη και ως εκ τούτου απαλείφθηκε.

Ο ορισμός του κατασκευαστή ή μάλλον του «παραγωγού» [στοιχείο δ)], έγινε αποδεκτός, ενώ ο ορισμός του «αντιπροσώπου του κατασκευαστή» δεν εγκρίθηκε, δεδομένων των διαφορών στις νομοθεσίες των κρατών μελών όσον αφορά το θέμα της αντιπροσώπευσης.

Όσον αφορά τις «εγγυήσεις» [στοιχείο ε)], το Συμβούλιο προτίμησε αυτή την πλέον ουδέτερη έννοια από την έννοια της «εμπορικής εγγύησης», δεδομένου ότι ο επιθετικός προσδιορισμός θα προκαλούσε σύγχυση σε μερικά κράτη μέλη. Για λόγους σαφήνειας, το Συμβούλιο επέλεξε τον ορισμό που είχε αρχικά προτείνει η Επιτροπή και τον τροποποίησε ελαφρά. Για τον ίδιο λόγο, προστέθηκε ο ορισμός της «επισκευής» [στοιχείο στ)].

— *παράγραφος 3*: μεταχειρισμένα αγαθά που πωλούνται σε δημόσιους πλειστηριασμούς

Σκοπός της προαιρετικής εξαίρεσης στην παράγραφο αυτή είναι η συνεκτίμηση της ειδικής κατάστασης σε μερικά κράτη μέλη.

— *παράγραφος 4*: προμήθεια καταναλωτικών αγαθών τα οποία πρόκειται να κατασκευασθούν ή να παραχθούν

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε την τροπολογία αριθ. 17 και προσέθεσε ένα στοιχείο που θεώρησε ότι είναι σχετικό με το πλαίσιο αυτό.

Άρθρο 2

Στην *παράγραφο 2* (στοιχείο β), το Συμβούλιο προτίμησε την αρχική πρόταση της Επιτροπής η οποία προέρχεται από τη σύμβαση της Βιέννης.

Στην *παράγραφο 2* (στοιχείο δ), το Συμβούλιο δέχθηκε μέρος της τροπολογίας αριθ. 20. Για λόγους εφαρμογής, ενέταξε στοιχεία της αρχικής πρότασης της Επιτροπής και αντικατέστησε τις λέξεις «μπορεί να αναμένει» από «μπορεί ευλόγως να αναμένει».

Στην *παράγραφο 3*, το Συμβούλιο υιοθέτησε την τροποποίηση αριθ. 21 με μικρές αλλαγές.

Στην *παράγραφο 5*, το Συμβούλιο θα μπορούσε να υποστηρίξει κατ' αρχήν την τροπολογία αριθ. 23 σχετικά με τις οδηγίες εγκατάστασης, πιστεύει όμως ότι το ζήτημα αυτό θα πρέπει να επανεξετασθεί κατά τη δεύτερη ανάγνωση, λαμβάνοντας υπόψη την υπόθεση ότι το προϊόν πρέπει να είναι σχεδιασμένο για εγκατάσταση από τον καταναλωτή (και όχι από επαγγελματία) και ότι οι γραπτές οδηγίες εγκατάστασης πρέπει να είναι κατανοητές από τον μέσο καταναλωτή.

Η έβδομη αιτιολογική σκέψη εξηγεί την έννοια του άρθρου 2.

Άρθρο 3

Στην *παράγραφο 1*, το Συμβούλιο ακολούθησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μετέφερε το τελευταίο μέρος του άρθρου 3 παράγραφος 1 στο άρθρο 2 παράγραφος 3. Επίσης, μετέφερε το θέμα των προθεσμιών στο άρθρο 5.

Η *παράγραφος 2* της πρότασης της Επιτροπής μεταφέρθηκε στο άρθρο 2.

Όσον αφορά την ιεραρχία των δικαιωμάτων των καταναλωτών, το Συμβούλιο ακολούθησε σε μεγάλο βαθμό στην *παράγραφο 3* την έννοια που προβλέπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τις ακόλουθες ιδίως διαφορές ή αποχρώσεις:

Το Συμβούλιο έκρινε ότι το κριτήριο της αναλογικότητας, το οποίο εξηγείται στη δέκατη αιτιολογική σκέψη, είναι καταλληλότερο από την άποψη της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας από ό,τι το κριτήριο του «οικονομικά κατάλληλου». Στο πνεύμα αυτό της αναλογικότητας, απέκλεισε την υπαναχώρηση από τη σύμβαση σε περιπτώσεις ελάσσονος έλλειψης συμμόρφωσης. Το θέμα της επανέναρξης ή της αναστολής της προθεσμίας σε περίπτωση αντικατάστασης ή επισκευής (τροπολογίες αριθ. 29 και 33) αφήνεται στα κράτη μέλη όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 16. Στην αιτιολογική σκέψη 13 καθίσταται σαφές ότι τα κράτη μέλη είναι επίσης ελεύθερα να θεσπίζουν κανόνες για την επιστροφή προς τον καταναλωτή στην περίπτωση αγαθών που έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί από τον καταναλωτή, καθώς επίσης και για τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την υπαναχώρηση από τη σύμβαση.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 καθιστά σαφές ότι ο καταναλωτής μπορεί να ζητήσει προσήκουσα μείωση του τιμήματος ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση:

- εάν ο καταναλωτής δεν δικαιούται ούτε επισκευή ούτε αντικατάσταση, ή
- εάν ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ή
- εάν ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή⁽¹⁾.

Η αιτιολογική σκέψη 11 καθιστά σαφές ότι ο πωλητής μπορεί βεβαίως πάντοτε να προσφέρει στον καταναλωτή οποιαδήποτε διαθέσιμη επανόρθωση την οποία ο καταναλωτής είναι ελεύθερος να δεχτεί ή να απορρίψει.

Όσον αφορά τα μεταχειρισμένα αγαθά, η αιτιολογική σκέψη 14 αναφέρει ότι η αντικατάσταση κατά κανόνα δεν ισχύει για τα εν λόγω αγαθά (βλ. επίσης άρθρο 7 και αιτιολογική σκέψη 20).

Όσον αφορά την πληρωμή σε δόσεις, (τροπολογία αριθ. 32), το Συμβούλιο έκρινε ότι τούτο είναι θέμα των κανόνων που διέπουν την καταναλωτική πίστη.

Άρθρο 4

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε τον όρο «υπεύθυνο πρόσωπο», αλλά προτίμησε να αφήσει επίσης το θέμα των συμβατικών ρητρών διασφάλισης στα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο συγκέντρωσε τις προθεσμίες στο άρθρο αυτό και πρόσθεσε στην παράγραφο 1 ως σημαντικό στοιχείο προστασίας του καταναλωτή μια αναφορά στο χρόνο παραγραφής. Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 15, τέτοιες περιόδοι παραγραφής δεν μπορούν να είναι μικρότερες από δύο έτη (αλλά μπορούν βεβαίως να εξακολουθούν να είναι δέκα έτη ή περισσότερο σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία), και δεν μπορούν να είναι μικρότερες από δύο έτη από τη στιγμή της παράδοσης όταν μια τέτοια περίοδος αρχίζει σε μερικά κράτη μέλη πριν από τη στιγμή αυτή.

Στην παράγραφο 2, το Συμβούλιο πρόσθεσε για τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν υποχρέωση κοινοποίησης η οποία, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και πρακτική σε μερικά κράτη μέλη, αποτελεί τη βάση ενός σημαντικά ευνοϊκότερου συστήματος για τους καταναλωτές π.χ. σύστημα στο οποίο ο χρόνος παραγραφής των δύο ετών δεν αρχίζει μέχρι να πραγματοποιηθεί η κοινοποίηση.

Προκειμένου να προληφθούν προβλήματα για την λειτουργία της ενιαίας αγοράς που θα μπορούσαν να ανακύψουν από αυτή τη δυνατότητα που παρέχεται στα κράτη μέλη, το Συμβούλιο συνόδευσε τη ρήτρα αυτή με ένα σύστημα ενημέρωσης και παρακολούθησης που περιλαμβάνει έκθεση από την Επιτροπή.

Άρθρο 6

Όσον αφορά την παράγραφο 1, το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα, έπειτα από διεξοδική συζήτηση, ότι το κριτήριο της «πλεονεκτικότερης θέσης» δεν μπορεί να εφαρμοστεί και το διέγραψε.

Στην παράγραφο 2, πρώτη περίπτωση, το Συμβούλιο αποδέχθηκε την αναφορά στα νόμιμα δικαιώματα των καταναλωτών. Προσέθεσε δε, ως σημαντική διευκρίνιση στην παράγραφο 5, ότι η εγγύηση παραμένει έγκυρη ακόμη και αν παραβαίνει τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού.

Άρθρο 7

Το άρθρο αυτό καλύπτει επίσης μεταχειρισμένα αγαθά προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο ειδικός χαρακτήρας τους (βλ. επίσης άρθρα 2 και 3 και αιτιολογικές σκέψεις 6, 7, 14 και 20).

⁽¹⁾ Κατά τη δεύτερη ανάγνωση, μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμο να αναθεωρηθούν μερικές από τις μεταφορές αυτής της παραγράφου.

Άρθρο 9

Λόγω της πολυπλοκότητας του θέματος που καλύπτει η παρούσα οδηγία, το Συμβούλιο επέλεξε μια τριετή περίοδο μεταφοράς.

Άρθρο 10

Το Συμβούλιο εξέτασε προσεκτικά το θέμα της ευθύνης του παραγωγού, με το οποίο ασχολήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ιδίως με τις τροπολογίες αριθ. 16, 18, 25 και 48. Έκρινε ότι τούτο είναι μια σημαντική πτυχή της προστασίας του καταναλωτή, αλλά συμμερίστηκε την άποψη της Επιτροπής ότι απαιτείται περαιτέρω μελέτη του θέματος προτού εξετασθεί η ενσωμάτωση αυτής της πτυχής στην οδηγία. Προέβλεψε συνεπώς μια ρήτρα επανεξέτασης που περιλαμβάνει αναφορά σε προτάσεις της Επιτροπής (βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 21).

Όσον αφορά την τροπολογία αριθ. 43, το Συμβούλιο έκρινε ότι το θέμα αυτό είναι εξαιρετικά πολύπλοκο και ότι αντί της τροπολογίας αυτής θα πρέπει να καλυφθεί από το σχέδιο δράσης της Επιτροπής σχετικά με τις εξώδικες διαδικασίες.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 52/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 24 Σεπτεμβρίου 1998

για την έκδοση της απόφασης αριθ. .../98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με τη συντονισμένη εισαγωγή συστήματος τρίτης γενιάς κινητών και ασύρματων επικοινωνιών (UMTS) στην Κοινότητα

(98/C 333/05)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 57, 66 και 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽³⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, στις 29 Μαΐου 1997, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, σχετικά με την περαιτέρω ανάπτυξη των κινητών και ασύρματων επικοινωνιών·
- (2) ότι, στις 15 Οκτωβρίου 1997, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση σχετικά με τη στρατηγική και τις κατευθύνσεις όσον αφορά την περαιτέρω ανάπτυξη των κινητών και ασύρματων επικοινωνιών (UMTS)·
- (3) ότι, την 1η Δεκεμβρίου 1997, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει, έως τις αρχές του 1998, πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η οποία θα παρέχει τη δυνατότητα χάραξης κατευθύνσεων επί της ουσίας του θέματος και θα διευκολύνει, εντός του υφιστάμενου κοινοτικού νομικού πλαισίου, την έγκυρη αδειοδότηση υπηρεσιών UMTS και, κατά περίπτωση και βάσει της υφιστάμενης εκχώρησης αρμοδιοτήτων, όσον αφορά τη συντονισμένη εκχώρηση συχνοτήτων στην Κοινότητα και την πανευρωπαϊκή περιαγωγή· ότι, στις 29 Ιανουαρίου 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο εξέφρασε την έντονη υποστήριξη του προς την ανακοίνωση της Επιτροπής της 27ης Οκτωβρίου 1997·

- (4) ότι πρέπει να αναπτυχθεί μια νέα γενιά κοινοτόμων συστημάτων για την παροχή ασύρματων ευρυζωνικών πολυμεσικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών που βασίζονται στο Internet και σε λοιπά πρωτόκολλα του Internet (I/P), την παροχή ευέλικτων και εξατομικευμένων υπηρεσιών και την υποστήριξη υψηλών ταχυτήτων όγκου δεδομένων, έκαστο των οποίων θα συνδυάζει τη χρήση επίγειων, σταθερών και κινητών, καθώς και δορυφορικών συστημάτων· ότι η παρούσα απόφαση ισχύει για δορυφορικές συνιστώσες με την επιφύλαξη της απόφασης αριθ. 710/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 1997, για συντονισμένη μέθοδο χορήγησης αδειών στον τομέα των δορυφορικών προσωπικών επικοινωνιακών υπηρεσιών στην Κοινότητα⁽⁵⁾· ότι απαιτείται η εξασφάλιση ταχείας πρόσβασης στην αγορά για αδιάλειπτη παγκόσμια κάλυψη και χαμηλό κόστος, καθώς και προσφοράς καινοτόμων υπηρεσιών μέσω επαρκούς επιπέδου ανταγωνισμού·
- (5) ότι η παγκόσμια διοικητική ραδιοδιάσκεψη (WARC 92) της διεθνούς ενώσεως τηλεπικοινωνιών (ITU) προσδιόρισε, το 1992, το φάσμα συχνοτήτων για την ανάπτυξη τόσο του δορυφορικού όσο και του επίγειου σκέλους του μελλοντικού δημόσιου συστήματος κινητών επικοινωνιών ξηράς (FPLMTS), το οποίο αργότερα μετονομάστηκε IMT-2000· ότι, σύμφωνα με το ψήφισμα 212 της ITU και την παγκόσμια διάσκεψη ραδιοεπικοινωνιών του 1995 (WRC 95), η αρχική υλοποίηση του επίγειου σκέλους θα πρέπει να πραγματοποιηθεί περί το έτος 2000·
- (6) ότι οι αρχές του παγκόσμιου συστήματος κινητών τηλεπικοινωνιών (UMTS) στην Κοινότητα πρέπει να είναι συμβατές με τις αρχές του κινητού συστήματος τρίτης γενιάς που αποκαλείται «Διεθνείς κινητές τηλεπικοινωνίες-2000 (IMT 2000)», το οποίο αναπτύχθηκε από την ITU σε παγκόσμιο επίπεδο, βάσει του ψηφίσματος 212 της ITU·
- (7) ότι οι κινητές και ασύρματες επικοινωνίες είναι στρατηγικής σημασίας τόσο για την ανάπτυξη της κοινωνικής βιομηχανίας τηλεπικοινωνιών και για την κοινωνία των πληροφοριών, όσο και για την οικονομία και απασχόληση στο σύνολο της Κοινότητας· ότι η Επιτροπή ενέκρινε, στις 3 Δεκεμβρίου 1997, πράσινη

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 29.4.1998, σ. 9.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 29 Απριλίου 1998 (ΕΕ C 214 της 10.7.1998, σ. 92).⁽³⁾ ΕΕ C ...⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ C 210 της 6.7.1998), κοινή θέση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁵⁾ ΕΕ L 105 της 23.4.1997, σ. 4.

βίβλο σχετικά με τη σύγκλιση στους κλάδους των τηλεπικοινωνιών, των μέσων μαζικής επικοινωνίας και των τεχνολογιών των πληροφοριών, καθώς και σχετικά με τις συνέπειες για τις κανονιστικές ρυθμίσεις· ότι, βάσει των διαβουλεύσεων που θα ακολουθήσουν την εν λόγω πράσινη βίβλο, η Επιτροπή θα εκτιμήσει την επίδραση της σύγκλισης για το UMTS, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη την αναθεώρηση των κοινοτικών κανονιστικών ρυθμίσεων για τις τηλεπικοινωνίες έως το 1999·

(8) ότι, για τη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη του UMTS και προκειμένου να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη υπηρεσιών κοινοτικής κλίμακας, καθώς επίσης και πανευρωπαϊκών και παγκόσμιων υπηρεσιών με την ευρύτατη δυνατή εδαφική κάλυψη, απαιτείται έγκαιρη και συγκεκριμένη δράση σε κοινοτικό επίπεδο· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέψουν την ταχεία και συντονισμένη εισαγωγή συμβατών δικτύων και υπηρεσιών UMTS στην Κοινότητα βάσει αρχών της εσωτερικής αγοράς και σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα για UMTS, που εγκρίθηκαν ή αναπτύχθηκαν από το ευρωπαϊκό ινστιτούτο τυποποίησης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (ETSI), όπου αυτά είναι διαθέσιμα, περιλαμβανομένου ιδίως ενός κοινού, ανοικτού και διεθνώς ανταγωνιστικού προτύπου διαπαφής αέρος· ότι οι αποκλίνουσες εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις θα παρεμπόδιζαν ή θα απέκλειαν την παροχή υπηρεσιών UMTS σε κοινοτική και παγκόσμια κλίμακα, καθώς επίσης την ελεύθερη διακίνηση του σχετικού εξοπλισμού·

(9) ότι η κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων ανταγωνισμού, ισχύει στον εν λόγω κλάδο, και ειδικότερα: η οδηγία 96/2/EK της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 1996, για τροποποίηση της οδηγίας 90/388/EOK όσον αφορά τις κινητές και προσωπικές επικοινωνίες⁽¹⁾, η οδηγία 96/19/EK της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 1996, για τροποποίηση της οδηγίας 90/388/EOK όσον αφορά το πλήρες άνοιγμα των αγορών τηλεπικοινωνιών στον ανταγωνισμό⁽²⁾, η οδηγία 97/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών⁽³⁾, η οδηγία 97/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP)⁽⁴⁾ και η οδηγία 97/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα⁽⁵⁾· ότι ο κατάλογος των όρων στους οποίους μπορεί να

υπαχθούν οι άδειες για UMTS δυνάμει της οδηγίας 97/13/EK δεν θίγει τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με απαιτήσεις δημοσίου συμφέροντος που αναγνωρίζονται από τη συνθήκη, και ιδίως τα άρθρα 36 και 56, κυρίως όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, περιλαμβανομένης της έρευνας εγκληματικών δραστηριοτήτων·

(10) ότι οι οργανισμοί που παρέχουν δίκτυα ή υπηρεσίες UMTS στα δίκτυα αυτά θα πρέπει να είναι σε θέση να εισέλθουν στην αγορά χωρίς περιττούς περιορισμούς ή υπερβολικά τέλη ώστε να δοθεί η δυνατότητα ύπαρξης δυναμικής αγοράς και ευρείας ανταγωνιστικής προσφοράς υπηρεσιών·

(11) ότι, κατ'εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας, και ιδίως της οδηγίας 97/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 96/2/EK της Επιτροπής: πρώτον, οι ειδικές άδειες θα πρέπει να περιορίζονται στη δημιουργία ή/και την εκμετάλλευση δικτύων UMTS· δεύτερον, ο αριθμός των αδειών UMTS μπορεί να περιορίζεται μόνον για λόγους αποδεδειγμένης έλλειψης χωρητικότητας του φάσματος συχνοτήτων· και τρίτον, οι άδειες θα πρέπει να χορηγούνται με βάση αντικειμενικά, αμερόληπτα, λεπτομερή και αναλογικά κριτήρια, ανεξάρτητα από το εάν ή όχι οι αιτούντες άδεια είναι υφιστάμενοι φορείς εκμετάλλευσης ή άλλα συστήματα·

(12) ότι οι άδειες θα πρέπει να επιτρέπουν, και τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν, την υπερεθνική περιαγωγή, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζονται υπηρεσίες κοινοτικής και πανευρωπαϊκής κλίμακας· ότι θα πρέπει να υπάρχει συνεργασία με την ευρωπαϊκή διάσκεψη των ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών οργανισμών (CEPT) μέσω της ευρωπαϊκής επιτροπής τηλεπικοινωνιακών ρυθμιστικών αρχών (ECTRA) για το UMTS· ότι, ιδίως, θα μπορούν να δίδονται εντολές, όταν χρειάζεται, για την καθιέρωση μονοαευθυντικής διαδικασίας για τις υπηρεσίες·

(13) ότι το εύρος του διαθέσιμου φάσματος θα έχει αμέση επίδραση στο βαθμό ανταγωνιστικότητας της αγοράς· ότι η εκτιμώμενη ζήτηση θα πρέπει κατά συνέπεια να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του εύρους του εκχωρητέου φάσματος· ότι πρέπει να εκχωρείται επαρκές φάσμα και να ελευθερώνεται επαρκώς εκ των προτέρων για την ενίσχυση ευρείας ανταγωνιστικής προσφοράς κινητών πολυμεσικών υπηρεσιών·

(14) ότι η εκχώρηση φάσματος επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερα στο πλαίσιο της CEPT από την ευρωπαϊκή επιτροπή ραδιοεπικοινωνιών (ERC)· ότι θα πρέπει να εξασφαλισθεί η λήψη κατάλληλων και έγκαιρων κανονιστικών μέτρων για την επίτευξη της εφαρμογής των αποφάσεων της ERC στην Κοινότητα, όταν χρειάζεται· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να παρέχουν στην Επιτροπή τακτική

⁽¹⁾ ΕΕ L 20 της 26.1.1996, σ. 59.

⁽²⁾ ΕΕ L 74 της 22.3.1996, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 117 της 7.5.1997, σ. 15.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 199 της 26.7.1997, σ. 32.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 1.

- πληροφόρηση ως προς την υλοποίηση των μέτρων της ERC· ότι ενδέχεται να απαιτηθεί ανάληψη συμπληρωματικής κοινοτικής δράσης για την εξασφάλιση της έγκαιρης εφαρμογής των αποφάσεων της CEPT στα κράτη μέλη·
- (15) ότι θα απαιτηθεί επαρκές φάσμα για την ενίσχυση της ανάπτυξης αγοράς με ευρεία ανταγωνιστική προσφορά κινητών πολυμεσικών υπηρεσιών· ότι η ERC εξέδωσε, στις 30 Ιουνίου 1997, την απόφαση ERC/DEC/(97)07 με τις ζώνες σχετικά συχνοτήτων για την εισαγωγή του UMTS, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1997·
- (16) ότι, με την εν λόγω απόφαση της ERC, οι ζώνες συχνοτήτων 1900-1980 MHz, 2010-2025 MHz και 2110-2170 MHz προορίζονται για επίγειες εφαρμογές UMTS, ενώ για τις εφαρμογές UMTS της δορυφορικής συνιστώσας παρέχονται οι ζώνες 1980-2010 MHz και 2170-2200 MHz· ότι πρέπει να εκχωρηθεί επαρκές φάσμα εντός των ζωνών που προσδιορίστηκαν από την WARC 92 ανάλογα με τις αυξανόμενες ανάγκες για το φάσμα αυτό, πριν από την εμπορική ανάπτυξη των υπηρεσιών UMTS· ότι ενδέχεται να απαιτηθεί πρόσθετο φάσμα συχνοτήτων μέσα σε λίγα χρόνια·
- (17) ότι, σε επίπεδο ITU, η ανασκόπηση των θεμάτων φάσματος και κανονιστικών ρυθμίσεων που αναφέρονται στο UMTS, καθώς και η διευκόλυνση της πολυτροπικής λειτουργίας τεματικών και η περιαγωγή σε παγκόσμια κλίμακα του IMT-2000, έχουν περιληφθεί στο θεματολόγιο της επόμενης WRC ώστε να προσδιορισθεί πρόσθετο φάσμα συχνοτήτων για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες της αγοράς έως το 2005-2010· ότι πρέπει, συνενπώς, να αναπτυχθούν κοινές ευρωπαϊκές θέσεις και να προωθηθούν σε παγκόσμιο επίπεδο με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών·
- (18) ότι η διαθεσιμότητα φάσματος και η ενδεδειγμένη τιμολόγηση, κάλυψη και ποιότητα θα αποτελέσουν βασικές πτυχές για την επιτυχία της ανάπτυξης του UMTS· ότι κάθε μέθοδος τιμολόγησης φάσματος δεν θα πρέπει να έχει αρνητική επίπτωση στην ανταγωνιστική διάρθρωση της αγοράς, θα πρέπει να ανταποκρίνεται στο δημόσιο συμφέρον και παράλληλα να εξασφαλίζει αποδοτική χρήση του φάσματος ως πολύτιμου πόρου·
- (19) ότι ενδέχεται επίσης να απαιτηθεί ειδική συνεργασία μεταξύ φορέων εκμετάλλευσης για την κάλυψη αραιοκατοικημένων περιοχών· ότι η παρούσα απόφαση δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν κατάλληλες μορφές εθνικής περιαγωγής μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης που έχουν λάβει άδεια στο έδαφός τους, στο βαθμό που χρειάζεται για να εξασφαλιστεί ισορροπος και αμερόληπτος ανταγωνισμός·
- (20) ότι η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον συνδεδεμένο τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της συμμόρφωσης εξοπλισμού, για αντικατάσταση της οδηγίας 98/13/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 1998, σχετικά με τον τεματικό εξοπλισμό τηλεπικοινωνιών, τον εξοπλισμό δορυφορικών επίγειων σταθμών, καθώς και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας αυτών των εξοπλισμών⁽¹⁾· ότι κατάλληλα εναρμονισμένα πρότυπα που έχουν εκπονηθεί από το ETSI και έχουν αναγνωρισθεί βάσει της οδηγίας 98/13/ΕΟΚ θα διασφαλίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία του τεματικού εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν το UMTS·
- (21) ότι, σύμφωνα με τον αρχικό ορισμό στην οδηγία 87/372/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1987, σχετικά με τις ζώνες συχνότητας που θα διατεθούν για τη συντονισμένη εγκατάσταση πανευρωπαϊκών ψηφιακών κυψελωτών δημόσιων επίγειων κινητών επικοινωνιών στην Κοινότητα⁽²⁾, τα συστήματα ψηφιακών κυψελωτών κινητών επικοινωνιών της δεύτερης γενιάς λειτουργούν στη ζώνη συχνότητας 900 MHz· ότι το DCS-1800 πρέπει να θεωρηθεί ότι ανήκει στην οικογένεια των GSM και σε αυτή τη δεύτερη γενιά· ότι η Κοινότητα θα πρέπει να βασίζεται στην επιτυχία της σημερινής γενιάς της τεχνολογίας του ψηφιακού κινητού, ιδίως του GSM, τόσο στην Ευρώπη όσο και παγκοσμίως, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες διαλειτουργίας μεταξύ του UMTS και αυτών των συστημάτων της δεύτερης γενιάς· ότι δεν θα πρέπει, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης GSM και των νεοεισερχόμενων φορέων στις αγορές UMTS· ότι το UMTS θα πρέπει να αναπτυχθεί σε ένα αδιάλειπτο περιβάλλον λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους περιαγωγής με GSM καθώς επίσης και μεταξύ των επίγειων και δορυφορικών συνιστωσών των δικτύων UMTS, πρόγραμμα που ενδέχεται να καταστήσει απαραίτητα τα υβριδικά τεματικά, όπως τα τεματικά διπλού τύπου/ζώνης GSM/UMTS και τα τεματικά επίγειας/δορυφορικής μετάδοσης·
- (22) ότι είναι σημαντικό τα δίκτυα UMTS να παρέχουν ασφαλείς και αξιόπιστες επικοινωνίες και να εξασφαλίζουν υψηλού επιπέδου ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας κατά της αθέμιτης χρήσης, τουλάχιστον ανάλογες με εκείνες των κινητών επικοινωνιών της δεύτερης γενιάς·
- (23) ότι το UMTS στοχεύει σε παγκόσμια αγορά· ότι θα πρέπει να θεσπιστεί κοινό ευρωπαϊκό πρότυπο UMTS και να προταθεί ως μέλος του «IMT-2000 Family Concept» που αναπτύχθηκε από την ITU για την αύξηση των πιθανοτήτων υιοθέτησης του UMTS σε αγορές εκτός Ευρώπης· ότι θα πρέπει, κατά συνέ-

(1) EE L 74 της 12.3.1998, σ. 1.

(2) EE L 196 της 17.7.1987, σ. 85.

πεια, οι προθεσμίες που έθεσε η ITU να τηρηθούν εντός της Κοινότητας και να ληφθούν υπόψη οι τελικές απαιτήσεις της ITU·

- (24) ότι, ενώ η εκούσια εφαρμογή των προτύπων παραμένει ο γενικός κανόνας, ενδέχεται να απαιτηθεί προσφυγή σε υποχρεωτικά πρότυπα για διεπαφές και περιστάσεις, όπου κρίνεται απαραίτητη η διασφάλιση της διαλειτουργικότητας και η διευκόλυνση της περιαγωγής κινητών δικτύων και υπηρεσιών· ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα θεσπίζονται από οργανισμούς τυποποίησης όπως το ETSI, γεγονός που διευκολύνει την κανονιστική δράση·
- (25) ότι η Επιτροπή χορήγησε το 1995 στο ETSI γενική εντολή τυποποίησης, όσον αφορά το UMTS κατ'εφαρμογή της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽¹⁾ και της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την τυποποίηση στον τομέα της τεχνολογίας των πληροφοριών και των τηλεπικοινωνιών⁽²⁾, και ενδέχεται να χορηγήσει και άλλες εντολές στο μέλλον·
- (26) ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα κοινωνικά και κοινωνικά αποτελέσματα, κατά τη μετάβαση προς την ασύρματη κοινωνία των πληροφοριών· ότι η ανάπτυξη του UMTS και των σχετικών προτύπων θα πρέπει να συντονιστεί με συναφείς προσπάθειες, όπως η ανάπτυξη κοινοτικής κοινωνίας πληροφοριών, η υποστήριξη της κατάρτισης σε συναφείς με το UMTS τεχνολογίες, η πρόσβαση για ηλικιωμένους και άτομα με ειδικές ανάγκες και η έρευνα σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους για την υγεία από τις κινητές επικοινωνίες·
- (27) ότι οι κοινοτικές επιχειρήσεις θα πρέπει να επωφεληθούν πλήρως από τις διεθνείς εμπορικές συμφωνίες, όπως είναι οι συμφωνίες που υπογράφηκαν στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τα δασμολόγια, όπως η συμφωνία για την τεχνολογία των πληροφοριών, και από τη σύμβαση της Κωσταντινούπολης για την κατάργηση τελωνειακών τελών σε προσωπικά είδη και επαγγελματικό εξοπλισμό, και να διαθέτουν αποτελεσματική πρόσβαση στην αγορά υπό τους ειδικούς όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της εθνικής μεταχείρισης, οι οποίοι δεσμεύουν τις χώρες μέλη στο πλαίσιο του ΠΟΕ· ότι η Επιτροπή δύναται να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή διεθνών συμφωνιών· ότι τα μέτρα αυτά ενδέχεται να χρειάζεται να συμπληρώνονται από ειδικές διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες και διαπραγματεύσεις τις οποίες μπορεί να αρχίζει η Επιτροπή επί τη βάση εντολών του Συμβουλίου·
- (28) ότι, κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή θα πρέπει να επικουρηθεί από την επιτρο-

πή αδειών που έχει συστήσει η οδηγία 97/13/ΕΚ· ότι, κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή αδειών, θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με τους σχετικούς εξωτερικούς οργανισμούς,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας απόφασης είναι η διευκόλυνση της ταχείας και συντονισμένης εισαγωγής στην Κοινότητα συμβατών δικτύων και υπηρεσιών UMTS βάσει αρχών της εσωτερικής αγοράς και σύμφωνα με την εμπορική ζήτηση.

Άρθρο 2

Ορισμός

Για το σκοπό της παρούσας απόφασης, νοείται ως «παγκόσμιο σύστημα κινητών τηλεπικοινωνιών (UMTS)» σύστημα κινητών και ασύρματων επικοινωνιών τρίτης γενεάς το οποίο είναι ιδίως σε θέση να υποστηρίξει καινοτόμες πολυμεσικές υπηρεσίες, πέραν των δυνατοτήτων συστημάτων δεύτερης γενεάς όπως το GSM, και το οποίο είναι σε θέση να συνδυάζει τη χρήση επίγειων και δορυφορικών συστημάτων. Το σύστημα αυτό πρέπει τουλάχιστον να είναι σε θέση να υποστηρίξει τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 3

Συντονισμένη μέθοδος αδειοδότησης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να καταστήσουν δυνατή, σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 97/13/ΕΚ, τη συντονισμένη και προοδευτική εισαγωγή των υπηρεσιών UMTS στην επικράτεια τους έως την 1η Ιανουαρίου 2002 το αργότερο, και ιδίως θεσπίζουν σύστημα αδειοδότησης UMTS όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2000.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, κατόπιν αιτήσεως, συμπληρωματική προθεσμία εφαρμογής μέχρι 12 μηνών μετά τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για τη θέσπιση συστήματος αδειοδότησης και την εισαγωγή των υπηρεσιών UMTS, εφόσον τούτο δικαιολογείται από τις έκτακτες τεχνικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην απαραίτητη προσαρμογή των συχνοτήτων τους. Η αίτησή τους πρέπει να υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000. Η Επιτροπή εξετάζει τις αιτήσεις και λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση εντός τριών μηνών. Οι παρεχόμενες πληροφορίες τίθενται, κατόπιν αιτήσεως, στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου, λαμβανομένων υπόψη των εννόμων συμφερόντων περί προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου και του απορρήτου σε θέματα ασφάλειας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/139/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 32 της 10.2.1996, σ. 31).

⁽²⁾ ΕΕ L 36 της 7.2.1987, σ. 31.

3. Κατά την προετοιμασία και την εφαρμογή των συστημάτων αδειοδότησης, τα κράτη μέλη μεριμνούν, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, ώστε η παροχή UMTS, να οργανώνεται:

- σε ζώνες συχνοτήτων εναρμονισμένες από τη CEPT σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5,
 - τηρουμένων των, ενδεχομένως υπαρχόντων, ευρωπαϊκών προτύπων UMTS που έχουν εγκριθεί ή αναπτυχθεί από το ETSI, συμπεριλαμβανομένου ιδίως ενός κοινού, ανοικτού και διεθνώς ανταγωνιστικού προτύπου διεπαφής αέρος. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι άδειες να επιτρέπουν τη διασυνοριακή περιαγωγή στην Κοινότητα.
4. Λαμβάνοντας υπόψη ότι για την αποτελεσματική χρήση των ραδιοσυχνοτήτων μπορεί να κριθεί απαραίτητο να περιοριστεί ο αριθμός των εγκεκριμένων συστημάτων UMTS στα κράτη μέλη, εφόσον διαπιστωθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 17 της οδηγίας 97/13/EK και σε συνδυασμό με τη CEPT ότι είναι ασύμβατοι οι πιθανοί τύποι των συστημάτων, τα κράτη μέλη συντονίζουν την προσέγγισή τους, αποβλέποντας στην αδειοδότηση συμβατών τύπων συστημάτων UMTS στην Κοινότητα.

Άρθρο 4

Δικαιώματα και υποχρεώσεις περιαγωγής

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους οργανισμούς που παρέχουν δίκτυα UMTS να διαπραγματεύονται μεταξύ τους συμφωνίες διασυνοριακής περιαγωγής ώστε να διασφαλίζεται η συνεχής και αδιάκοπη κάλυψη υπηρεσιών σε κοινοτική κλίμακα.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναλαμβάνουν, όταν χρειάζεται, δράση, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, ώστε να εξασφαλίζεται η κάλυψη αραιοκατοικημένων περιοχών.

Άρθρο 5

Συνεργασία με τη CEPT

1. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 97/13/EK, αναθέτει στη CEPT/ERC και τη CEPT/ECTRA εντολές, μεταξύ άλλων, για την εναρμόνιση της χρήσης συχνοτήτων. Στις εν λόγω εντολές καθορίζονται τα καθήκοντα που πρέπει να εκτελεστούν καθώς και χρονοδιάγραμμα.
2. Το χρονοδιάγραμμα για τις πρώτες εντολές είναι το οριζόμενο στο παράρτημα II.
3. Μετά την εκτέλεση των εντολών, αποφασίζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 97/13/EK, κατά πόσον τα αποτελέσματα των εργασιών που έχουν εκτελεσθεί σύμφωνα με τις εντολές θα καταστούν εφαρμοστέα στην Κοινότητα.

4. Παρά την παράγραφο 3, εάν η Επιτροπή ή κράτος μέλος κρίνει ότι οι εργασίες που εκτελούνται κατ'εφαρμογή των εντολών προς τη CEPT/ECTRA ή τη CEPT/ERC δεν προχωρούν ικανοποιητικά σε σχέση με το καθορισμένο χρονοδιάγραμμα, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στην επιτροπή αδειών, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 17 της οδηγίας 97/13/EK.

Άρθρο 6

Συνεργασία με το ETSI

Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα, κατά περίπτωση σε συνεργασία με το ETSI, ώστε να προωθηθεί κοινό και ανοικτό πρότυπο για την παροχή συμβατών υπηρεσιών UMTS σε όλη την Ευρώπη, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη παρουσίας κοινού προτύπου στην ITU, ως υποψηφίου για την παγκόσμια σύσταση IMT-2000 της ITU.

Άρθρο 7

Επιτροπή αδειών

Κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή αδειών που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 14 της οδηγίας 97/13/EK.

Άρθρο 8

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την επιτροπή αδειών σχετικά με τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων με τους εκπροσώπους των οργανισμών παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ή δικτύων, των χρηστών, των καταναλωτών, των κατασκευαστών και των συνδικαλιστικών ενώσεων.
2. Η επιτροπή αδειών, λαμβάνοντας υπόψη την κοινοτική τηλεπικοινωνιακή πολιτική, ενθαρρύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση και την εξέλιξη των κανονιστικών δραστηριοτήτων που αφορούν την αδειοδότηση υπηρεσιών UMTS.

Άρθρο 9

Διεθνείς πτυχές

1. Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διευκόλυνση της εισαγωγής υπηρεσιών UMTS και την ελεύθερη κυκλοφορία εξοπλισμού UMTS σε τρίτες χώρες.
2. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή επιδιώκει την εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών που ισχύουν για το UMTS, και ιδίως όπου απαιτείται, υποβάλλει προτάσεις προς το Συμβούλιο για την έκδοση των κατάλληλων εντολών για διαπραγμάτευση διμερών και πολυμερών συμφωνιών με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών στο πλαίσιο σχετικών διεθνών συμφωνιών.

Άρθρο 10

Κοινοποίηση

Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που μπορεί να απαιτήσει για τον σκοπό της επαλήθευσης της εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 11

Εμπιστευτικότητα

Οι διατάξεις του άρθρου 20 της οδηγίας 97/13/ΕΟΚ εφαρμόζονται στις πληροφορίες που ανακοινώνονται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Έκθεση

Η Επιτροπή παρακολουθεί τις εξελίξεις στον τομέα του UMTS και υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός δύο ετών σχετικά με την αποτελεσματικότητα της δράσης που έχει αναληφθεί κατ'εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 13

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται ή συμφωνούνται στα πλαίσια της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 14

Διάρκεια

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και παραμένει σε ισχύ για τέσσερα έτη μετά την εν λόγω ημερομηνία.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

..."

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ ΤΟ UMTS:

Δυνατότητες του συστήματος που απαιτούνται για την παροχή κατ' επιλογή υπηρεσιών

1. Δυνατότητες για πολυμέσα εφαρμογές πλήρους και χαμηλής κινητικότητας σε διαφορετικά γεωγραφικά περιβάλλοντα, πέραν των δυνατοτήτων των συστημάτων της δεύτερης γενιάς, όπως το GSM.
2. Αποτελεσματική πρόσβαση στο Ίντερνετ, στα εσωτερικά δίκτυα (Intranets) και λοιπές υπηρεσίες που βασίζονται στο πρωτόκολλο του Ίντερνετ (IP).
3. Μετάδοση ομιλίας σε υψηλή ποιότητα, αντίστοιχη με την ποιότητα των σταθερών δικτύων.
4. Φορητότητα υπηρεσιών ανεξάρτητα από το εκάστοτε περιβάλλον UMTS, όπου απαιτείται (π.χ. δημόσιο/ιδιωτικό/επαγγελματικό σταθερό/κινητό).
5. Συνεχές και αδιάκοπο περιβάλλον λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένης πλήρους περιαγωγής με GSM καθώς επίσης μεταξύ των επίγειων και δορυφορικών συνιστωσών των δικτύων UMTS.

Δίκτυα ραδιοπρόσβασης

- Νέα διεπαφή εδάφους αέρος για πρόσβαση σε όλες τις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πακετομεταγωγής δεδομένων, η οποία θα υποστηρίζει την ασύμμετρη κίνηση και θα επιτρέπει τη διάθεση εύρους ζώνης και ρυθμού μετάδοσης των στοιχείων ανάλογα με τη ζήτηση σε εναρμονισμένες δέσμες συχνοτήτων.
- Καλή γενική φασματική απόδοση, περιλαμβανομένης και της χρήσης ζευγών συχνοτήτων και απλών συχνοτήτων.

Δίκτυο πυρήνα

- Διαχείριση των κλήσεων, έλεγχος των υπηρεσιών και διαχείριση της θέσης και της κινητικότητας, συμπεριλαμβανομένης δυνατότητας περιαγωγής σε πλήρη κλίμακα, βάσει της εξέλιξης των υφισταμένων συστημάτων δικτύων πυρήνα, παραδείγματος χάρι βάσει ενός εξελιγμένου δικτύου πυρήνα GSM, λαμβάνοντας υπόψη τη σύγκλιση μεταξύ κινητών/σταθερών δικτύων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Χρονοδιάγραμμα

Από τον Φεβρουάριο 1999, παροχή εντολών στη CEPT σχετικά με περαιτέρω εκχώρηση φάσματος, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας πρόσθετου φάσματος πλέον των ζωνών WARC-92 FPLMTS για το UMTS.

Από τον Φεβρουάριο 1999, παροχή εντολών στη CEPT για τη θέσπιση, όπου απαιτείται, μονοαπευθυντικής διαδικασίας για υπηρεσίες.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή υπέβαλε στις 11 Φεβρουαρίου 1998 πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συντονισμένη εισαγωγή στην Κοινότητα συστημάτων κινητών και ασύρματων επικοινωνιών (UMTS).
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σε πρώτη ανάγνωση στις 18 Ιουλίου 1998, ενώ η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 29 Απριλίου 1998. Επίσης, η Επιτροπή των Περιφερειών διατύπωσε τη γνώμη της για την πρόταση (στις 16 Σεπτεμβρίου 1998).
3. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1998, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του, σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η παρούσα απόφαση αποσκοπεί να διευκολύνει, στο ισχύον νομικό πλαίσιο της Κοινότητας, την ταχεία και συντονισμένη εισαγωγή δικτύων και υπηρεσιών κινητών και ασύρματων επικοινωνιών τρίτης γενεάς. Πρόκειται ιδίως για ασύρματες ευρυζωνικές πολυμεσικές υπηρεσίες που παρέχονται ειδικότερα στο Ίντερνετ, για ευέλικτες και εξατομικευμένες υπηρεσίες με σημαντικές ροές δεδομένων, που συνδυάζουν τη χρησιμοποίηση στοιχείων σταθερών και κινητών επίγειων δικτύων καθώς και τις δορυφορικές συνδέσεις.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**A. Γενικές παρατηρήσεις**

Η κοινή θέση συμφωνεί γενικά με την πρόταση της Επιτροπής και με τη θέση που υιοθέτησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Συμβούλιο, στις περιπτώσεις που επέφερε αλλαγές στην πρόταση της Επιτροπής καθώς και όσον αφορά τη στάση του ως προς τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είχε κυρίως ως γνώμονα τη φροντίδα:

- να διευκρινήσει την εμβέλεια ορισμένων διατάξεων,
- να εισαγάγει στο κείμενο περισσότερη ευελιξία ώστε να λαμβάνονται υπόψη, αφενός, η ποικιλία των καταστάσεων και, αφετέρου, το σύνθετο έργο των εθνικών αρχών αδειοδότησης,
- να καταστήσει τη νέα απόφαση συνεπέστερη στην κοινοτική νομοθεσία περί τηλεπικοινωνιών,
- να αποσαφηνίσει και να απλουστεύσει τη διατύπωση της απόφασης.

B. Επιμέρους παρατηρήσεις**1. Κύριες αλλαγές σε σχέση με την πρόταση της Επιτροπής****α) Συντονισμένη εισαγωγή από τα κράτη μέλη (άρθρο 3)**

Στο κείμενο του άρθρου 3 προστέθηκε κάποια ευελιξία ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να ελευθερώσουν με πρόσφορο τρόπο τις ζώνες συχνότητων που προορίζονται για τις μελλοντικές κινητές και ασύρματες επικοινωνίες. Έτσι, σε περίπτωση έκτακτων τεχνικών δυσκολιών στην προσαρμογή του εθνικού σχεδίου συχνότητων, τα κράτη μέλη μπορούν να τυγχάνουν συμπληρωματικής δωδεκάμηνης προθεσμίας κατ' ανώτατο όριο, σε σχέση με τις προθεσμίες της 1ης Ιανουαρίου 2000 και της 1ης Ιανουαρίου 2002 που προβλέπονται για τη θέσπιση συστήματος αδειοδότησης και την εισαγωγή των υπηρεσιών UMTS (παράγραφος 2).

Σημειώνεται επίσης ότι η παράγραφος 1 του ίδιου άρθρου τροποποιήθηκε ελαφρά έτσι ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την

οδηγία σχετικά με τις γενικές και ειδικές άδειες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών⁽¹⁾ (χρησιμοποίηση της έκφρασης «συντονισμένη και προοδευτική εισαγωγή των υπηρεσιών UMTS»).

β) Χαρακτηριστικά του UMTS (άρθρο 2 και παράρτημα Ι)

Το Συμβούλιο, όπως και το Κοινοβούλιο, προέκρινε την αρχή ενός καταλόγου των ελάχιστων χαρακτηριστικών που πρέπει να παρουσιάζει το UMTS. Επαναδιατύπωσε όμως τον κατάλογο (παράρτημα Ι) υπό το φως των πιο πρόσφατων εργασιών του ETSI και θεώρησε σκόπιμο να τονίσει στην αιτιολογική σκέψη 22 ότι είναι απαραίτητο να μπορούν τα δίκτυα UMTS να παρέχουν σίγουρες και αξιόπιστες επικοινωνίες με υψηλό επίπεδο ασφάλειας.

Το Συμβούλιο δεν θεώρησε απαραίτητο να περιλάβει ορισμό των τερματικών, τομέα ο οποίος, κατά τη γνώμη του, πρέπει να αφεθεί στις δυνάμεις της αγοράς. Υποδεικνύει πάντως στην αιτιολογική σκέψη 21 ότι τον θεωρεί ως την πλέον ενδεδειγμένη εξέλιξη.

γ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις περιαγωγής (άρθρο 4)

Το Συμβούλιο θεώρησε ότι η αδιάλειπτη λειτουργία στο σύνολο της Κοινότητας θα πρέπει κανονικά να επιτευχθεί απλώς και μόνο με την ώθηση των δυνάμεων της αγοράς και έκρινε συνεπώς ότι ήταν αρκετό τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν τους οργανισμούς που παρέχουν δίκτυα UMTS να διαπραγματευτούν τις κατάλληλες συμφωνίες περιαγωγής.

δ) Συνεργασία με τη CEPT (άρθρο 5)

Η διατύπωση που επελέγη από το Συμβούλιο αναγράφει τη λύση που δόθηκε για το ίδιο θέμα στην απόφαση 710/97/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προσωρινές επικοινωνίες μέσω δορυφόρου⁽²⁾, δεδομένου ότι προσφέρει περισσότερη ευελιξία στην κατάρτιση των εντολών που θα ανατίθενται στη CEPT.

2. Θέση του Συμβουλίου έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

α) Τροπολογίες που ενσωματώθηκαν στην κοινή θέση στο ακέραιο ή εν μέρει

Το Συμβούλιο υιοθέτησε τις τροπολογίες αριθ. 1, 5, 8, 9 και 11 αν και σε μερικές από αυτές επέφερε ελάχιστες συντακτικές τροποποιήσεις⁽³⁾.

Το Συμβούλιο υιοθέτησε επίσης το πρώτο μέρος της τροπολογίας αριθ. 3 σχετικά με την αιτιολογική σκέψη 16. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο προτίμησε να απαλείψει στη σκέψη αυτή την αναφορά σε ορισμένες ζώνες συχνοτήτων, το δεύτερο μέρος της τροπολογίας κατέστη άνευ αντικειμένου και συνεπώς δεν ενσωματώθηκε.

Όσον αφορά την τροπολογία αριθ. 6, η επιθυμία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διευκρινίζεται ότι οι άδειες των υπηρεσιών UMTS έπρεπε να χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, ελήφθη υπόψη στη νέα διατύπωση της παραγράφου 3 του άρθρου 3.

Η ουσία της τροπολογίας αριθ. 7 ενσωματώθηκε στη νέα διατύπωση της παραγράφου 4 του άρθρου 3, που ευθυγραμμίστηκε με το άρθρο 10 της οδηγίας σχετικά με τις γενικές και ειδικές άδειες.

β) Απορριφθείσες τροπολογίες

Απορρίπτοντας τις τροπολογίες αριθ. 4 και 10, το Συμβούλιο υιοθέτησε την άποψη της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Οδηγία 97/13/EK (EE L 117 της 7.5.1997, σ. 15).

⁽²⁾ EE L 105 της 23.4.1997.

⁽³⁾ Οι τροπολογίες αυτές αφορούν αντίστοιχα την αιτιολογική σκέψη 10, τα άρθρα 2 και 9, καθώς και το παράρτημα Ι.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 53/98

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 24 Σεπτεμβρίου 1998

για την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../98 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... , για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 σε ό,τι αφορά το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης

(98/C 333/06)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

στάσεις, ο ορισμός των καταστάσεων αυτών είναι σκόπιμο να υπαχθεί στη διαδικασία της επιτροπής·

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 28, 100 Α και 113,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα⁽⁴⁾ προορίζεται κυρίως να διευκολύνει τις συναλλαγές μη κοινοτικών εμπορευμάτων στο κοινοτικό τελωνειακό έδαφος· ότι η αναγκαιότητα προσφυγής στο καθεστώς αυτό στο πλαίσιο της εξαγωγής κοινοτικών εμπορευμάτων πρέπει να αξιολογείται για καταστάσεις που παρουσιάζουν ευρύτατες διαφορές· ότι, σε κάθε περίπτωση, είναι σκόπιμο να αποφευχθεί τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο μέτρων κατά την εξαγωγή ή επωφελούνται από αυτά, να μπορούν, κατά περίπτωση, να μην υπάγονται σε αυτά τα μέτρα ή να επωφελούνται αντικανονικά από αυτά, μερμινώντας ώστε οι κοινοτικές τελωνειακές ρυθμίσεις στο σύνολό τους να εγγυώνται παρακολούθηση και επιτήρηση τουλάχιστον ισοδύναμες με εκείνες που προσφέρονται στο πλαίσιο της κοινοτικής εξωτερικής διαμετακόμισης· ότι, διατηρώντας παράλληλα τη δυνατότητα προσφυγής στο εν λόγω καθεστώς σε ορισμένες από αυτές τις κατα-

- (2) ότι είναι σκόπιμο να ορισθεί ο τρόπος με τον οποίο οι τελωνειακές αρχές εκκαθαρίζουν το καθεστώς, σε σχέση με τον τόπο, το χρόνο και τις συνθήκες υπό τις οποίες λήγει το καθεστώς, προκειμένου να ορισθεί σαφέστερα η εμβέλεια και τα όρια των υποχρεώσεων του δικαιούχου του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης και να δοθούν εγγυήσεις ότι ελλείψει στοιχείων που επιτρέπουν να καθοριστεί η λήξη του καθεστώτος, ο δικαιούχος παραμένει πλήρως υπεύθυνος·

- (3) ότι είναι σκόπιμο να ορισθούν καλύτερα οι κανόνες που διέπουν την εγγύηση κατά τη διαμετακόμιση, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής στα διάφορα συστήματα εγγύησης και συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων απαλλαγής από την εγγύηση, και μάλιστα μετά την τροποποίηση της εμβέλειας της θαλάσσιας διαμετακόμισης· ότι αυτή η εγγύηση και ο καθορισμός του ύψους της πρέπει, για να εξασφαλίζουν την αμείωτα προστασία των οικονομικών συμφερόντων των κρατών μελών και της Κοινότητας χωρίς να αποτελούν δυσανάλογο βάρος για τους χρήστες, να βασίζονται στο συνυπολογισμό τόσο της φερεγγυότητας της επιχείρησης όσο και των κινδύνων όσον αφορά τα εμπορεύματα· ότι, εξάλλου, είναι ευκαία μια περισσότερο λογική και καλύτερα διαρθρωμένη παρουσίαση των διατάξεων περί εγγυήσεως κατά την διαμετακόμιση·

- (4) ότι, προκειμένου να μην θιγούν οι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, αλλά και για να προληφθούν οι πράξεις απάτης στο πλαίσιο της διαμετακόμισης, ενδείκνυται η θέσπιση μηχανισμού που να περιλαμβάνει σταδιακά μέτρα με σκοπό την εφαρμογή της συνολικής εγγύησης· ότι, κατόπιν τούτου, είναι δυνατόν σε πρώτη φάση να εξετασθεί το ενδεχόμενο απαγόρευσης της μείωσης του ποσού της εγγύησης, αν υπάρχει αυξημένος κίνδυνος απάτης άρα και απώλεια εσόδων· ότι, αν αντιθέτως συντρέχουν αποδεδειγμένα εξαιρετικές περιστάσεις ιδιαίτερα κρίσιμες, απορρέουσες ενδεχομένως από οργανωμένες εγκληματικές δραστηριότητες, πρέπει να είναι επίσης δυνατή η προσωρινή απαγόρευση εφαρμογής της συνολικής εγγύησης· ότι, κατά την εφαρμογή των εν λόγω σταδιακών μέτρων, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση των οικονομικών φορέων οι οποίοι ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένα κριτήρια που θα καθοριστούν· ότι, στο βαθμό που απαιτείται μεμονωμένη εγγύηση αντί συνολικής, θα πρέπει να ελαφρύνονται, με όσο το

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 7.11.1997, σ. 52.

⁽²⁾ ΕΕ C 73 της 9.3.1998, σ. 17.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαΐου 1998 (ΕΕ C 167 της 1.6.1998), κοινή θέση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 82/97 (ΕΕ L 17 της 21.1.1997, σ. 1).

δυνατόν μεγαλύτερες απλουστεύσεις, τα βάρη που προκύπτουν για τους υπόχρεους:

- (5) ότι οι απλουστεύσεις επιπέδου αποκλειστικά εθνικού ή δι/πολυμερούς, οι εισαγόμενες από τα κράτη μέλη με βάση το άρθρο 97 παράγραφος 2 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, εφεξής αποκαλούμενου «κώδικα», παρουσιάζουν ευρύτατες διαφορές και είναι δυνατόν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να έρχονται σε αντίθεση με την ορθή εφαρμογή των καθεστώτων κοινοτικής διαμετακόμισης και την αναγκαία ισοτιμία μεταχείρισης των οικονομικών φορέων· ότι, χωρίς να αμφισβητούνται τα πλεονεκτήματα που προσφέρει στους ανωτέρω φορείς το σύστημα αυτό, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η γνωστοποίηση στην Επιτροπή των απλουστεύσεων που εισάγονται σε κάθε κράτος μέλος σε αυτή τη βάση, προκειμένου να εξασφαλισθεί η διαφάνεια αυτών των μέτρων και να αξιολογηθεί η συμβατότητά τους προς τους κανόνες που διέπουν τα καθεστώτα κοινοτικής διαμετακόμισης, και ειδικότερα την εγγύηση·
- (6) ότι τα συστήματα εγγυοδοσίας τα εφαρμοζόμενα στο πλαίσιο των καθεστώτων κοινοτικής διαμετακόμισης αφορούν συγχρόνως την τελωνειακή οφειλή και τις άλλες επιβαρύνσεις τις σχετικές με τα εμπορεύματα και παρουσιάζουν ιδιομορφίες συνδεδεμένες προς το διεθνή χαρακτήρα του καθεστώτος και την ανάγκη διασφάλισης κάποιας ευελιξίας όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού της εγγύησης σε συνάρτηση με τους κινδύνους και την αξιοπιστία του κυρίου υπόχρεου· ότι, κατόπιν τούτου, φαίνεται σκόπιμο να προσαρμοσθεί αναλόγως το άρθρο 192 του κώδικα·
- (7) ότι, μολονότι το υφιστάμενο κείμενο του άρθρου 215 του κώδικα δίδει τη δυνατότητα καθορισμού του τύπου γένεσης της τελωνειακής οφειλής, δεν αναφέρει ότι ο τύπος αυτός καθορίζει την αρμόδια αρχή για τη βεβαίωση της οφειλής· ότι, εξάλλου, σε περίπτωση μη εκκαθάρισης τελωνειακού καθεστώτος, ο κανόνας καθορισμού του τόπου αυτού πρέπει να προσαρμόζεται προς την ανάγκη καθορισμού, στο μέτρο του δυνατού, του τόπου όπου έλαβε χώρα το γενεσιουργό γεγονός της τελωνειακής οφειλής·
- (8) ότι η απλοποίηση και η αποσαφήνιση των κανόνων, προς όφελος τόσο των επιχειρηματιών όσο και των υπαλλήλων των τελωνείων, αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα του προγράμματος δράσης για την τελωνειακή διαμετακόμιση στην Ευρώπη· ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται και στις διατάξεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής·
- (9) ότι η παρούσα τροποποίηση του κώδικα, καθώς και οι συνακόλουθες τροποποιήσεις των εκτελεστικών του διατάξεων, πρέπει να σχεδιαστούν με τέτοιο τρόπο ώστε να διευκολυνθεί, σε εύθετο χρόνο, η εισαγωγή νέου ηλεκτρονικού συστήματος διαμετακόμισης προς όφελος τόσο των δημοσίων συμφερόντων τα οποία ενέχονται στις πράξεις διαμετακόμισης όσο και των οικονομικών φορέων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 91, παράγραφος 1, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) κοινοτικών εμπορευμάτων, στις περιπτώσεις και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής, προκειμένου να είναι αδύνατο, για τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο μέτρων κατά την εξαγωγή ή τα οποία επωφελοούνται από τέτοια μέτρα, να μην υπάγονται στα μέτρα αυτά ή να επωφελοούνται αντικανονικά απ' αυτά.»

2. Το άρθρο 92 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 92

1. Το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης λήγει και οι υποχρεώσεις του δικαιούχου του καθεστώτος εκπληρώνονται όταν τα εμπορεύματα που υπάγονται στο καθεστώς αυτό και τα απαιτούμενα έγγραφα προσκομισθούν στο τελωνείο προορισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω καθεστώτος.

2. Οι τελωνειακές αρχές εκκαθαρίζουν το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης όταν είναι σε θέση να ορίσουν, με βάση τη σύγκριση των στοιχείων που διατίθενται στο τελωνείο αναχώρησης και των στοιχείων που διατίθενται στο τελωνείο προορισμού, ότι το καθεστώς έχει λήξει σύμφωνα με τον ορθό τρόπο.»

3. Το άρθρο 94 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 94

1. Ο κύριος υπόχρεος οφείλει να παρέχει εγγύηση για την εξασφάλιση της καταβολής της τελωνειακής οφειλής και των άλλων επιβαρύνσεων που ενδέχεται να γεννηθούν για τα εμπορεύματα.

2. Η εγγύηση είναι:

- α) είτε μεμονωμένη εγγύηση που καλύπτει μία και μόνο πράξη διαμετακόμισης·

- β) είτε συνολική εγγύηση που καλύπτει περισσότερες από μία πράξεις διαμετακόμισης, όταν ο κύριος υπόχρεος έχει άδεια από τις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος να χρησιμοποιεί εγγύηση τέτοιου τύπου.

3. Η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) χορηγείται μόνον σε πρόσωπα τα οποία:

- α) είναι εγκατεστημένα στην Κοινότητα·

- β) χρησιμοποιούν τακτικά τα καθεστώτα κοινοτικής διαμετακόμισης ή για τα οποία οι τελωνειακές αρχές γνωρίζουν ότι έχουν την ικανότητα να πληρούν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τα καθεστώτα αυτά και

- γ) δεν έχουν διαπράξει σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις της τελωνειακής ή φορολογικής νομοθεσίας.
4. Πρόσωπα που, κατά τις τελωνειακές αρχές, ικανοποιούν υψηλότερα πρότυπα αξιοπιστίας μπορούν να λαμβάνουν άδεια να παρέχουν συνολική εγγύηση μειωμένου ποσού ή να απαλλαγούν από την εγγύηση. Τα συμπληρωματικά κριτήρια για αυτήν την άδεια περιλαμβάνουν:
- α) ορθή χρήση των καθεστώτων κοινοτικής διαμετακόμισης για ορισμένη περίοδο·
 - β) συνεργασία με τις τελωνειακές αρχές και
 - γ) όσον αφορά την απαλλαγή από την εγγύηση, καλή οικονομική επιφάνεια, επαρκή για να ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις των εν λόγω προσώπων.
- Οι λεπτομέρειες που διέπουν τις άδειες τις χορηγούμενες βάσει της παρούσας παραγράφου, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.
5. Η απαλλαγή από την εγγύηση, η οποία παρέχεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, δεν καλύπτει πράξεις εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης που αφορούν εμπορεύματα τα οποία σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, θεωρείται ότι παρουσιάζουν αυξημένους κινδύνους.
6. Λαμβανομένων υπόψη των αρχών που διέπουν την παράγραφο 4 είναι δυνατή, στο πλαίσιο της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, η προσωρινή απαγόρευση της συνολικής εγγύησης μειωμένου ποσού. Η απαγόρευση αποφασίζεται με τη διαδικασία της επιτροπής και αποτελεί εξαιρετικό μέτρο λαμβανόμενο λόγω ειδικών περιστάσεων.
7. Λαμβανομένων υπόψη των αρχών που διέπουν την παράγραφο 4, είναι δυνατή, στο πλαίσιο της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, η προσωρινή απαγόρευση της συνολικής εγγύησης. Η απαγόρευση αποφασίζεται με τη διαδικασία της επιτροπής και αφορά εμπορεύματα τα οποία, υπό την κάλυψη της συνολικής εγγύησης, απετέλεσαν αντικείμενο αποδεδειγμένων πράξεων απάτης σε μεγάλη ποσότητα.»
4. Το άρθρο 95 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Άρθρο 95
1. Εκτός περιπτώσεων που καθορίζονται, εφόσον χρειαστεί, με τη διαδικασία της επιτροπής, δεν απαιτείται εγγυοδοσία:
 - α) για τα αεροπορικά δρομολόγια·
 - β) για τις μεταφορές εμπορευμάτων διά του Ρήνου και των ρηνείων οδών·
 - γ) για τις μεταφορές διαμέσου δικτύου αγωγών·
 - δ) για πράξεις πραγματοποιούμενες από τις σιδηροδρομικές εταιρείες των κρατών μελών.
 2. Με τη διαδικασία της επιτροπής καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να απαλλαγούν από την εγγύηση οι μεταφορές εμπορευμάτων που πραγματοποιούνται διά πλωτών οδών άλλων από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 στοιχείο β).»
5. Το άρθρο 97 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Άρθρο 97
1. Οι λεπτομέρειες της λειτουργίας του καθεστώτος και οι εξαιρέσεις καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής.
 2. Υπό την επιφύλαξη της εγγύησης της εφαρμογής των κοινοτικών μέτρων που ισχύουν για τα εμπορεύματα:
 - α) τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να θεσπίζουν μεταξύ τους, με διμερείς ή πολυμερείς ρυθμίσεις, απλουστευμένες διαδικασίες σύμφωνες με κριτήρια που θα καθοριστούν, εφόσον χρειαστεί, οι οποίες θα εφαρμόζονται σε ορισμένα είδη εμπορίου ή συγκεκριμένες επιχειρήσεις·
 - β) κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια θέσπισης απλουστευμένων διαδικασιών, που θα εφαρμόζονται, υπό ορισμένες συνθήκες, στα εμπορεύματα που δεν χρειάζεται να κυκλοφορήσουν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.
 3. Οι απλουστευμένες διαδικασίες που θεσπίζονται βάσει της παραγράφου 2, ανακοινώνονται στην Επιτροπή.»
6. Στο άρθρο 192 παράγραφος 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «1. Όταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει την υποχρεωτική σύσταση εγγύησης και με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων προβλεπόμενων για το καθεστώς διαμετακόμισης με τη διαδικασία της επιτροπής, οι τελωνειακές αρχές καθορίζουν το ποσό της εγγύησης αυτής σε επίπεδο ίσο:»
7. Το άρθρο 215 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Άρθρο 215
1. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται:
 - στον τόπο όπου λαμβάνουν χώρα τα γενεσιουργά γεγονότα της οφειλής αυτής,
 - είτε, εφόσον ο τόπος αυτός δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί, στον τόπο όπου οι τελωνειακές αρχές διαπιστώνουν ότι το εμπόρευμα βρίσκεται σε κατάσταση η οποία γεννά τελωνειακή οφειλή,
 - είτε, εφόσον το εμπόρευμα έχει υπαχθεί σε τελωνειακό καθεστώς που δεν έχει εκκαθαρισθεί και εφόσον ο τόπος δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί με εφαρμογή της πρώτης ή της δεύτερης περίπτωσης, στα πλαίσια προθεσμίας που καθορίζεται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, στον τόπο όπου το εμπόρευμα είτε έχει υπαχθεί στο εν λόγω καθεστώς, είτε απλώς έχει εισαχθεί στο τελω-

νειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το εν λόγω καθεστώς.

2. Όταν οι πληροφορίες που διαθέτουν οι τελωνειακές αρχές τους επιτρέπουν να καθορίσουν ότι η τελωνειακή οφειλή είχε ήδη γεννηθεί όταν το εμπόρευμα βρισκόταν προηγουμένως σε άλλον τόπο, η τελωνειακή οφειλή λογίζεται γεννηθείσα στον τόπο όπου είναι δυνατό να καθοριστεί ότι βρισκόταν το εμπόρευμα κατά το αψότερο χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί να καθοριστεί η ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής.

3. Οι τελωνειακές αρχές που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 217 είναι οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η τελωνειακή οφειλή γεννάται ή λογίζεται γεννηθείσα.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τρεις ημέρες από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 29 Σεπτεμβρίου 1997, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση βάσει των άρθρων 28, 100 Α και 113 της συνθήκης ΕΚ, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (διαμετακόμιση)⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέφεραν αντιστοίχως γνώμη στις 13 Μαΐου 1998 και στις 10-11 Δεκεμβρίου 1997⁽²⁾.
3. Στις 24 Σεπτεμβρίου 1998, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η πρόταση της Επιτροπής εγγράφεται στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης των καθεστώτων διαμετακόμισης και αποτελεί συνέχεια του σχεδίου δράσης της Επιτροπής για τη διαμετακόμιση στην Ευρώπη, το οποίο έχει εκπονηθεί δίκην απάντησης στα συμπεράσματα της προσωρινής εξεταστικής επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης. Η τροποποίηση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα αποτελεί μέρος μόνον μιας ευρύτερης μεταρρύθμισης η οποία θα συνίσταται κυρίως στην αναμόρφωση των εκτελεστικών διατάξεων του κώδικα στην αναθεώρηση της σύμβασης για την κοινή διαμετακόμιση που έχει συναφθεί με τις χώρες ΕΖΕΣ και Βίσεγκραντ, στη μηχανοργάνωση των διαδικασιών διαμετακόμισης και στη βελτίωση της επιχειρησιακής πτυχής των διαδικασιών.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Η παρούσα πρόταση, η οποία εξετάζεται στο πλαίσιο του Συμβουλίου από τα τέλη του 1997, τροποποιήθηκε από το Συμβούλιο κατά τρόπο αρκετά ουσιαστικό. Οι περισσότερες από τις τροποποιήσεις αυτές στην πραγματικότητα ανιστοιχούν σε πολύ μεγάλο βαθμό στις τροπολογίες που παρουσίασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην τροποποιημένη πρόταση που υπέβαλε εν συνεχεία η Επιτροπή.
2. Σχετικά με την τροπολογία αριθ. 1 (την οποία δέχεται η Επιτροπή), το Συμβούλιο δεν θεώρησε αναγκαία την προσθήκη αυτής της νέας αιτιολογικής σκέψης, διότι το περιεχόμενο της έχει γενική εμβέλεια και δεν εφαρμόζεται ειδικά και μόνο στις αποφάσεις περί διαμετακόμισης.
3. Ως προς την τροπολογία αριθ. 2 (δεκτή από την Επιτροπή), το Συμβούλιο ακολούθησε σε μεγάλο βαθμό την τροπολογία του Κοινοβουλίου. Απλώς, στο νέο κείμενο του άρθρου 91 παράγραφος 1 σημείο β), έγιναν τροποποιήσεις συντακτικής φύσεως.
4. Για την τροπολογία αριθ. 3, η οποία δεν έγινε δεκτή στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο ακολούθησε την προσέγγιση του Κοινοβουλίου και εισήγαγε στο άρθρο 92 μια νέα παράγραφο 2 η οποία ορίζει τι είναι εκκαθάριση του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης και ομιλεί για τελωνείο αναχώρησης και τελωνείο προορισμού.
5. Σχετικά με την τροπολογία αριθ. 4, η οποία ενσωματώθηκε στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο δέχθηκε σε μεγάλο βαθμό το κείμενο του νέου άρθρου 94, όπως το τροποποίησε το Κοινοβούλιο. Οι τροποποιήσεις που εισήγαγε το Συμβούλιο εν σχέσει προς αυτή την τροπολογία είναι συντακτικής κυρίως φύσεως όσον αφορά τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4. Οι παράγραφοι 3 και 4, ωστόσο, εισάγουν ορισμένες συμπληρωματικές διευκρινίσεις για την καλύτερη αναγνώριση, μέσω της επιτροπής, των επιχειρήσεων που μπορούν να τύχουν μείωσης ή αναστολής της συνολικής εγγύησης. Πηγή έμπνευσης γι' αυτές τις συμπληρωματικές διευκρινίσεις υπήρξε και η τροπολογία του Κοινοβουλίου στην παράγραφο 6 που το ίδιο προτείνει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 της 7.11.1997, σ. 52.

⁽²⁾ ΕΕ C 37 της 1.3.1998, σ. 17.

Για τις παραγράφους 5, 6 και 7 εισήχθησαν νέες διατάξεις.

Η παράγραφος 5 αναφέρεται στην απαλλαγή από την υποχρέωση εγγύησης, η οποία παρέχεται μόνον προκειμένου για εμπορεύματα που, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής, θεωρούνται ότι παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο.

Η παράγραφος 6 παρέχει τη δυνατότητα όπως, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, και με τη διαδικασία της επιτροπής, αναγορεύεται προσωρινά η μείωση της συνολικής εγγύησης.

Για τα «ευαίσθητα» εμπορεύματα, που αποτέλεσαν αντικείμενο σημαντικής απάτης κατά το παρελθόν, η παράγραφος 7 ορίζει ότι είναι δυνατόν να απαγορευθεί προσωρινά η χρησιμοποίηση της συνολογικής εγγύησης και επομένως να απαιτηθεί ατομική εγγύηση.

Αυτή η διαβάθμιση των μέτρων που έχουν σχέση με τη χρησιμοποίηση της συνολικής εγγύησης παρουσιάζεται σε μια νέα αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού. Η παράγραφος αυτή εξηγεί τον προοδευτικό χαρακτήρα των μέτρων που μπορεί να ληφθούν, ταυτόχρονα δε τον τρόπο εφαρμογής τους εν αναφορά προς τις αρχές που εξαγγέλλονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 94, ήτοι λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση ορισμένων επιχειρηματιών οι οποίοι θα ανταποκρίνονται σε κριτήρια που μένει να προσδιορισθούν. Η ίδια αιτιολογική σκέψη εισάγει επιπλέον ως αρχή ότι θα πρέπει να προβλεφθούν διοικητικές απλουστεύσεις για τους επιχειρηματίες στην περίπτωση που θα απαιτηθεί προσωρινά ατομική εγγύηση.

6. Ως προς την τροπολογία αριθ. 5, η οποία έγινε δεκτή από την Επιτροπή, το Συμβούλιο ακολούθησε ακριβώς τη γνώμη του Κοινοβουλίου, με την επιφύλαξη μιας συντακτικής μόνον τροποποίησης της νέας παραγράφου 2.
7. Ως προς την τροπολογία αριθ. 6 επίσης, την οποία δέχθηκε η Επιτροπή, το Συμβούλιο ακολούθησε τη γνώμη του Κοινοβουλίου που επιθυμεί να παραμείνει ως έχει το άρθρο 96.
8. Σχετικά με την τροπολογία αριθ. 7, η οποία δεν υιοθετήθηκε από την Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της, το Συμβούλιο ακολούθησε ακριβώς τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου όσον αφορά τις νέες παραγράφους 1, 2 και 4, δεν δέχθηκε όμως την τροπολογία με την οποία εισάγεται μια νέα παράγραφος 3, λόγω της περιορισμένης εμπέλειας των διμερών ή πολυμερών διακανονισμών σε θέματα απλουστευμένης διαδικασίας. Οι διακανονισμοί αυτοί άλλωστε θα πρέπει ούτως ή άλλως να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

Τέλος, επιστάται η προσοχή στις τροποποιήσεις που επέφερε το Συμβούλιο στο άρθρο 192 παράγραφος 1 και στο άρθρο 215 του κώδικα, οι οποίες ως προς την ουσία αντιστοιχούν σε μεγάλο βαθμό στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, για την οποία, ως προς τα σημεία αυτά, δεν παρουσίασε τροπολογίες το Κοινοβούλιο.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο κρίνει ότι η κοινή θέση που υιοθετήθηκε για την έκδοση του κανονισμού περί διαμετακόμισης ανταποκρίνεται στους επιδιωκόμενους σκοπούς, όπως αυτοί περιγράφονται στο σημείο II, ιδίως ως σημαντικό μέσο καταπολέμησης της απάτης.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων, το Συμβούλιο δέχθηκε το ουσιαστικότερο μέρος των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.